

Novell ConsoleOne^a

1.3

www.novell.com

PODRĘCZNIK UŻYTKOWNIKA

Novell[®]

Informacje prawne

Firma Novell, Inc. nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności za treść i sposób korzystania z tej dokumentacji, w szczególności zaś nie udziela żadnych (pisemnych albo domniemanych) gwarancji dotyczących wartości rynkowej dokumentacji lub jej przydatności do określonych celów. Co więcej, firma Novell, Inc. zastrzega sobie prawo do korekty i zmian w treści tej publikacji w dowolnym czasie i bez obowiązku powiadamiania osób bądź instytucji o dokonaniu takiej korekty lub wprowadzeniu zmian.

Ponadto firma Novell, Inc. zrzeka się odpowiedzialności za oprogramowanie, a w szczególności nie udziela żadnych (pisemnych albo domniemanych) gwarancji dotyczących wartości rynkowej produktu lub jego przydatności do określonych celów. Poza tym Novell, Inc. zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w każdej z osobna lub we wszystkich częściach oprogramowania Novell w dowolnym czasie i bez obowiązku powiadamiania osób albo instytucji o dokonaniu takich zmian.

Niniejszy produkt może wymagać zezwolenia na eksport ze strony Departamentu Handlu Stanów Zjednoczonych w przypadku eksportu z USA lub Kanady.

Copyright © 1998-2001, Novell, Inc. Wszelkie prawa zastrzeżone. Powielanie lub przekazywanie niniejszego dokumentu w jakiegokolwiek formie, w całości lub w części, wymaga uprzedniej pisemnej zgody wydawcy.

Postępowanie patentowe w USA i innych krajach jest w toku.

Novell, Inc.
1800 South Novell Place
Provo, UT 84606
USA

www.novell.com

ConsoleOne 1.3 - Podręcznik użytkownika
Lipiec 2001

Dokumentacja elektroniczna: Dokumentacja elektroniczna dla tego produktu oraz innych produktów firmy Novell, a także aktualizacje produktów są dostępne w Internecie pod adresem www.novell.com/documentation.

Znaki towarowe firmy Novell

ConsoleOne jest znakiem towarowym firmy Novell, Inc.

NDS jest zastrzeżonym znakiem towarowym firmy Novell, Inc. zarejestrowanym w Stanach Zjednoczonych i innych krajach.

NDS Manager jest znakiem towarowym firmy Novell, Inc.

NetWare jest zastrzeżonym znakiem towarowym firmy Novell, Inc. w Stanach Zjednoczonych i innych krajach.

Novell jest zastrzeżonym znakiem towarowym firmy Novell, Inc. w Stanach Zjednoczonych i innych krajach.

ZENworks jest znakiem towarowym firmy Novell, Inc.

Znaki towarowe innych firm

Wszystkie inne znaki towarowe są własnością odpowiednich firm.

Spis treści

Tematyka podręcznika	11
Konwencje dotyczące dokumentacji	12
1 Rozpoczęcie pracy	13
Co nowego w tej wersji?	14
Dlaczego właśnie ConsoleOne?	15
Ulepszone funkcje ułatwień dostępu	18
Przystawki z innych produktów.	18
Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne	19
Windows	19
NetWare	23
Linux	24
Solaris	27
Tru64 UNIX.	29
2 Podstawy administracji	33
Przeglądanie i szukanie obiektów	34
Logowanie do drzewa eDirectory.	35
Wylogowanie z drzewa eDirectory	35
Dostęp do kontekstu eDirectory za pośrednictwem federacji DNS.	35
Przeskok do obiektu w prawym panelu.	36
Eliminowanie obcych obiektów z widoku za pomocą filtrów	36
Wyszukiwanie obiektu według nazwy wyróżnionej	36
Szukanie obiektu według nazwy i typu	37
Szukanie obiektów według wartości właściwości.	37
Tworzenie obiektów i manipulowanie nimi	38
Tworzenie obiektu	38
Modyfikowanie właściwości obiektu	39
Równoczesna modyfikacja wielu obiektów	39
Zmiana nazwy obiektu	40
Przenoszenie obiektów	40
Usuwanie obiektów	41
Edycja właściwości obiektu	41
Cechy ogólne	42
Cechy dotyczące wyłącznie jednoczesnej edycji wielu obiektów.	42
Dostosowywanie stron właściwości	43

Organizowanie obiektów w kontenerach	44
Tworzenie obiektu organizacji	44
Tworzenie obiektu jednostki organizacyjnej	45
Tworzenie obiektu umiejscowienia	45
Tworzenie obiektu kraju	46
Tworzenie aliasu do obiektu	46
Dostosowywanie widoków.	47
Ustawianie obiektu na szczycie w lewym panelu	47
Wyświetlanie lub ukrywanie tytułu widoku w prawym panelu	48
Regulowanie szerokości kolumn w prawym panelu	48
3 Zarządzanie kontami użytkowników	49
Tworzenie kont użytkownika	49
Tworzenie obiektu użytkownika	50
Tworzenie szablonu użytkownika	50
Konfigurowanie opcjonalnych cech konta	51
Konfigurowanie środowiska sieciowego użytkownika	51
Konfigurowanie dodatkowych zabezpieczeń logowania dla użytkownika	52
Konfigurowanie rachunkowości korzystania przez użytkownika z serwera NetWare	53
Konfigurowanie skryptów logowania	53
Tworzenie skryptu logowania	54
Przydzielanie profilu użytkownikowi	54
Ograniczenia czasu logowania dla zdalnych użytkowników.	55
4 Administrowanie uprawnieniami	57
Bezpośrednie przydzielanie uprawnień	58
Kontrolowanie dostępu do systemu plików NetWare, według zasobu.	58
Kontrolowanie dostępu do systemu plików NetWare, według dysponenta.	59
Kontrolowanie dostępu do Novell eDirectory, według zasobu.	60
Kontrolowanie dostępu do Novell eDirectory, według dysponenta	61
Nadawanie równoważników.	62
Nadawanie równoważnika zabezpieczeń przez przynależność	62
Bezpośrednie nadawanie równoważnika zabezpieczeń.	63
Określanie administratora dla konkretnych właściwości eDirectory obiektu	63
Blokowanie dziedziczenia	64
Blokowanie dziedziczonych praw do pliku lub folderu w wolumenie NetWare	64
Blokowanie dziedziczonych uprawnień do obiektu lub właściwości eDirectory	65
Podgląd praw efektywnych	65
Podgląd praw efektywnych do pliku lub folderu w wolumenie NetWare	66
Wyświetlanie efektywnych uprawnień do obiektu lub właściwości eDirectory.	66
Omówienie praw NetWare	67
Opis praw	67
Pochodzenie praw	68
Jak NetWare określa uprawnienia efektywne	68

5	Konfigurowanie administracji w oparciu o stanowiska	71
	Konfigurowanie usług związanych ze stanowiskiem (RBS)	72
	Instalowanie rozszerzeń schematu usług związanych ze stanowiskiem (RBS) w drzewie eDirectory	72
	Definiowanie stanowisk RBS	72
	Tworzenie obiektu funkcji RBS	73
	Określanie, które zadania może wykonywać stanowisko RBS	73
	Przydzielanie przynależności i zakresu do funkcji RBS	74
	Tworzenie obiektu RBS dla aplikacji nietypowych	75
	Tworzenie obiektu modułu RBS	76
	Tworzenie obiektu zadania RBS	77
	Tworzenie obiektu reprezentującego zakres inaczej niż przez eDirectory	77
6	Rozszerzanie schematu Novell eDirectory	79
	Definiowanie niestandardowych klas i właściwości obiektów	80
	Definiowanie właściwości niestandardowej	81
	Dodawanie opcjonalnych właściwości do klasy	81
	Definiowanie niestandardowej klasy obiektu	82
	Definiowanie klas pomocniczych i używanie ich	82
	Definiowanie klasy pomocniczej	83
	Rozszerzanie obiektu o właściwości klasy pomocniczej	83
	Rozszerzanie wielu obiektów naraz o właściwości klasy pomocniczej	84
	Modyfikowanie właściwości pomocniczych obiektu	86
	Usuwanie właściwości pomocniczych z obiektu	86
	Usuwanie właściwości pomocniczych z wielu obiektów naraz	87
	Usuwanie nieużywanych klas i właściwości	88
	Usuwanie właściwości ze schematu	88
	Usuwanie klasy ze schematu	88
7	Tworzenie partycji i replik Novell eDirectory	89
	Zarządzanie partycjami	90
	Przeglądanie informacji o partycji	91
	Podział partycji (tworzenie partycji potomnej)	91
	Łączenie partycji podrzędnej z jej partycją nadrzędną	92
	Przenoszenie partycji	92
	Sprawdzanie ciągłości partycji	92
	Zarządzanie replikowaniem	96
	Przeglądanie informacji o replikowaniu	96
	Dodawanie repliki	97
	Usuwanie repliki	98
	Modyfikowanie repliki	98
	Replikowanie tylko wybranych danych	99
	Stany replik	99

8	Zarządzanie zasobami serwera NetWare	101
	Przeglądanie informacji o serwerach i systemie plików oraz modyfikowanie ich	102
	Uruchamianie NetWare Management Portal z obiektu serwera	103
	Przeglądanie informacji o serwerze NetWare i modyfikowanie ich	103
	Przeglądanie informacji o wolumenie i modyfikowanie ich	104
	Przeglądanie szczegółów zawartości wolumenu lub folderu	104
	Przeglądanie informacji o pliku lub folderze i modyfikowanie ich	105
	Jednoczesna modyfikacja informacji o wielu plikach, folderach lub wolumenach	105
	Zarządzanie plikami i folderami na wolumenach NetWare	106
	Kopiowanie lub przenoszenie plików i folderów	106
	Tworzenie pliku lub folderu	107
	Zmiana nazwy pliku lub folderu	107
	Usuwanie plików i folderów	107
	Odzyskiwanie i czyszczenie usuniętych plików na wolumenach NetWare	107
	Odzyskiwanie usuniętych plików i folderów	108
	Czyszczenie usuniętych plików i folderów	108
	Kontrola alokacji obszaru wolumenu	108
	Limitowanie obszaru wolumenu zajmowanego przez użytkownika	109
	Określanie limitu rozmiaru folderu	109
	Usuwanie limitu obszaru wolumenu zajmowanego przez użytkownika	109
	Usuwanie limitu rozmiaru folderu	110
	Tworzenie obiektów eDirectory w celu ułatwienia zarządzania plikami	110
	Tworzenie obiektu serwera NetWare	110
	Tworzenie obiektu wolumenu	111
	Tworzenie obiektu mapy katalogu	111
9	Generowanie raportów	113
	Dostępne raporty	114
	Ogólne raporty obiektów eDirectory	115
	Raporty zabezpieczeń użytkowników eDirectory	115
	Raporty użytkowników i grup eDirectory	117
	Konfigurowanie raportowania	117
	Instalowanie rozszerzeń schematu usług raportowania	118
	Instalowanie katalogów raportów standardowych (Novell)	119
	Instalowanie sterownika ODBC dla eDirectory na komputerze z systemem Windows	119
	Konfigurowanie źródła danych dla katalogu raportów	120
	Generowanie, drukowanie i zapisywanie raportów	120
	Określanie części drzewa eDirectory (kontekstu), którego ma dotyczyć raport	121
	Generowanie i podgląd raportu	121
	Drukowanie raportu	122
	Zapisywanie raportu	122
	Eksportowanie raportu	122
	Podgląd wcześniej zapisanego raportu	122

Dostosowywanie kryteriów wyboru danych (zapytania) używanych do wygenerowania raportów	123
Projektowanie raportów niestandardowych	124
Uzupełnianie instalacji ConsoleOne o narzędzie JReport Designer	124
Tworzenie niestandardowego katalogu raportów.	125
Tworzenie i modyfikowanie formularzy raportów.	126
10 Rozwiązywanie problemów	127
ConsoleOne źle działa lub nie uruchamia się	128
Program działa bardzo wolno	129
Potrzebuję całkowicie nowej instalacji lokalnej.	130
Nie mogę znaleźć drzewa eDirectory, do którego chcę się zalogować	130
Świeżo utworzony użytkownik nie jest w stanie się zalogować	130
Nie można utworzyć obiektu wolumenu lub mapy katalogu	131
Nie można przerwać operacji związanej z partycją	131
Problemy z generowaniem raportu.	131
Nieaktywne pole lub opcja	132
Znane niedociągnięcia i ograniczenia	132

Tematyka podręcznika

Zadaniem podręcznika jest objaśnienie, czym jest ConsoleOne™, jak instalować ten program, jak go używać i co robić w razie wystąpienia problemów.

WSKAZÓWKA: Podręcznik opisuje jednak tylko podstawowe funkcje programu ConsoleOne dostępne w wersji, którą można pobrać z [serwisu bezpłatnych programów firmy Novell®](http://www.novell.com/download) (<http://www.novell.com/download>). Aby uzyskać informacje na temat dodatkowych możliwości programu ConsoleOne dostępnych po zainstalowaniu innych produktów, należy zapoznać się z dokumentacją tych produktów.

Ten podręcznik zawiera następujące rozdziały:

- ◆ Rozdział 1, „Rozpoczęcie pracy”, na stronie 13
- ◆ Rozdział 2, „Podstawy administracji”, na stronie 33
- ◆ Rozdział 3, „Zarządzanie kontami użytkowników”, na stronie 49
- ◆ Rozdział 4, „Administrowanie uprawnieniami”, na stronie 57
- ◆ Rozdział 5, „Konfigurowanie administracji w oparciu o stanowiska”, na stronie 71
- ◆ Rozdział 6, „Rozszerzanie schematu Novell eDirectory”, na stronie 79
- ◆ Rozdział 7, „Tworzenie partycji i replik Novell eDirectory”, na stronie 89
- ◆ Rozdział 8, „Zarządzanie zasobami serwera NetWare”, na stronie 101
- ◆ Rozdział 9, „Generowanie raportów”, na stronie 113
- ◆ Rozdział 10, „Rozwiązywanie problemów”, na stronie 127

Konwencje dotyczące dokumentacji

W tej dokumentacji symbol większości (>) jest używany do rozdzielania czynności w punktach i rozdzielania elementów ścieżek odsyłaczy.

Symbol znaku towarowego (®, ™ itp.) oznacza znak towarowy firmy Novell. Gwiazdka (*) oznacza znak towarowy innej firmy.

1

Rozpoczęcie pracy

ConsoleOne™ to narzędzie oparte na języku Java* służące do zarządzania siecią i jej zasobami. Domyślnie program ConsoleOne umożliwia zarządzanie następującymi elementami:

- ♦ Obiekty, schematy, partycje i repliki Novell® eDirectory™
- ♦ Zasoby serwera NetWare®

Program ConsoleOne zyskuje automatycznie dodatkowe możliwości w wyniku instalacji innych produktów firmy Novell. Na przykład instalacja oprogramowania Novell eDirectory zapewni automatycznie programowi ConsoleOne możliwość konfigurowania interfejsu LDAP do eDirectory.

W tym rozdziale omówiono nowe elementy tej wersji programu ConsoleOne, dlatego lepiej jest używać właśnie tego programu zamiast starszych narzędzi, jak np. NetWare Administrator, a także jak instalować i uruchamiać program ConsoleOne.

W tym rozdziale

- ♦ „Co nowego w tej wersji?” na stronie 14
- ♦ „Dlaczego właśnie ConsoleOne?” na stronie 15
- ♦ „Ulepszone funkcje ułatwień dostępu” na stronie 18
- ♦ „Przystawki z innych produktów” na stronie 18
- ♦ „Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne” na stronie 19

Co nowego w tej wersji?

Wersja ta dysponuje kilkoma podstawowymi możliwościami, które są nowe w porównaniu z programem ConsoleOne 1.2d. Możliwości te są omówione w następujących podrozdziałach znajdujących się w innych miejscach tego podręcznika:

- ♦ „Ulepszone funkcje ułatwień dostępu” na stronie 18
- ♦ „Sprawdzanie ciągłości partycji” na stronie 92

Ponadto w tej wersji programu ConsoleOne zostały rozszerzone następujące funkcje:

Funkcja	Rozszerzenie
„Przeglądanie i szukanie obiektów” na stronie 34	Jeśli drzewo jest pod kontrolą NDS eDirectory 8.5 lub nowszej wersji i jest skonfigurowane do federacji DNS, użytkownik może uzyskać dostęp do kontekstów w tym drzewie niezależnie od tego, czy jest do niego zalogowany. W ten sposób można przydzielać uprawnienia i przynależności w wielu drzewach.
„Tworzenie kont użytkownika” na stronie 49	Można teraz za pośrednictwem szablonu tworzyć przydziały uprawnień i limitować obszar wolumenu dla nowych użytkowników.
„Definiowanie klas pomocniczych i używanie ich” na stronie 82	Można teraz rozbudowywać poszczególne obiekty eDirectory o właściwości zdefiniowane w klasach pomocniczych. Wcześniej było to możliwe tylko w aplikacjach.
„Przeglądanie informacji o serwerach i systemie plików oraz modyfikowanie ich” na stronie 102	Można teraz jednocześnie modyfikować właściwości więcej niż jednego pliku, folderu lub wolumenu. Można także uruchomić oprogramowanie NetWare Management Portal z obiektu serwera.
„Edycja właściwości obiektu” na stronie 41	Można teraz dostosowywać strony właściwości dla każdego z typów obiektów, zmieniając kolejność poszczególnych stron, ukrywając je bądź wyświetlając. Modyfikacje te są zapisywane dla wszystkich sesji ConsoleOne.

Funkcja	Rozszerzenie
„Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne” na stronie 19	Program ConsoleOne można teraz zainstalować i uruchomić także na komputerach z systemem Linux*, Solaris i Tru64*.

Dlaczego właśnie ConsoleOne?

Ponieważ w strategii Novella program ConsoleOne ma być jednym i uniwersalnym narzędziem służącym do zarządzania, firma stara się obecnie tak udoskonalić jego możliwości i wydajność, aby mógł on zastąpić starsze narzędzia, takie jak NetWare Administrator. Najważniejsze z atutów programu ConsoleOne w porównaniu ze starszymi narzędziami są przedstawione poniżej. Oprócz atutów istnieją też pewne ograniczenia, które są przedstawione w dalszej części.

Atut	Opis
Działa na komputerze z systemem Windows i na serwerze NetWare	Ponieważ ConsoleOne jest oparty na technologii Java, może działać w systemach Windows, NetWare, Linux*, Solaris* i Tru64 UNIX*. Narzędzia stworzone w przeszłości, jak NetWare Administrator, NDS Manager™ oraz Menedżer schematu mogły działać wyłącznie w systemie Windows.
Administrowanie najnowszymi produktami firmy Novell	ConsoleOne daje możliwość administrowania najnowszymi produktami firmy Novell i ich udoskonaleniami, podczas gdy NetWare Administrator i inne starsze narzędzia nie będą już aktualizowane tak, aby spełniały ten cel. Na przykład możesz administrować DirXML, Single Sign-On i serwerem certyfikatów tylko za pomocą ConsoleOne.
Przeglądanie dużych drzew eDirectory	Jeśli drzewo jest pod kontrolą NDS 8, a w jego kontenerach jest wiele tysięcy obiektów, przeglądanie go w ConsoleOne jest szybsze i bardziej spójne. NetWare Administrator wolniej otwiera duże kontenery i jest ograniczony dostępną ilością pamięci RAM.
Dostęp do zasobów eDirectory za pośrednictwem federacji DNS	Jeśli drzewo jest pod kontrolą NDS eDirectory 8,5 lub nowszej wersji i jest skonfigurowane do federacji DNS, ConsoleOne pozwala na dostęp do kontekstów w tym drzewie niezależnie od tego, czy użytkownik jest do niego zalogowany. W ten sposób dowolną liczbę drzew eDirectory można do celów przydzielania uprawnień i przynależności traktować jako jeden system. Żadne z narzędzi stworzonych w przeszłości nie zapewnia takiej możliwości. Patrz „Przeglądanie i szukanie obiektów” na stronie 34.

Atut	Opis
Tworzenie filtrowanych replik eDirectory	W drzewie pod kontrolą NDS eDirectory 8,5 lub nowszej wersji ConsoleOne umożliwia tworzenie filtrowanych replik zawierających tylko obiekty i właściwości potrzebne do synchronizacji ze specyficznymi aplikacjami, np. PeopleSoft*. Żadne inne narzędzie nie oferuje takiej możliwości. Patrz „Zarządzanie replikowaniem” na stronie 96.
Generowanie raportów eDirectory	ConsoleOne umożliwia generowanie raportów o obiektach, użytkownikach, grupach i zabezpieczeniach eDirectory. Żadne z narzędzi stworzonych w przeszłości nie ma takich możliwości. Patrz „Generowanie raportów” na stronie 113.
Tworzenie wszystkich typów obiektów eDirectory	ConsoleOne umożliwia tworzenie dowolnego typu obiektów zdefiniowanego w schemacie danego drzewa eDirectory, łącznie z dodanymi typami niestandardowymi. NetWare Administrator może tworzyć tylko obiekty tych typów, do których posiada przystawki. Patrz „Tworzenie obiektów i manipulowanie nimi” na stronie 38.
Modyfikowanie wszystkich typów obiektów, pojedynczo lub grupowo	ConsoleOne ma możliwość edycji dowolnej właściwości obiektu zdefiniowanej w schemacie danego drzewa eDirectory, w tym dodanych właściwości niestandardowych. Żadne inne, starsze narzędzie nie oferuje takiej możliwości. ConsoleOne umożliwia także jednoczesne modyfikowanie wielu obiektów dowolnej klasy, w tym plików i folderów w wolumenach NetWare. NetWare Administrator umożliwia to wyłącznie w odniesieniu do obiektów użytkowników. Patrz „Tworzenie obiektów i manipulowanie nimi” na stronie 38.
Definiowanie klas pomocniczych i ich używanie	ConsoleOne umożliwia definiowanie klas pomocniczych i rozbudowę dowolny obiekt eDirectory o właściwości zdefiniowane w klasach pomocniczych. Żadne inne narzędzie nie oferuje takiej możliwości. Patrz „Definiowanie klas pomocniczych i używanie ich” na stronie 82.
Przydzielanie identyfikatorów ASN.1 do klas i atrybutów	ConsoleOne umożliwia przydzielanie identyfikatorów ASN.1 do klas i atrybutów obiektów w schemacie drzewa eDirectory. Żadne inne narzędzie nie oferuje takiej możliwości. Patrz „Definiowanie niestandardowych klas i właściwości obiektów” na stronie 80.
Konfigurowanie administracji w oparciu o stanowiska	Ponieważ w programie ConsoleOne można tworzyć funkcje eDirectory, pozwala to na delegowanie obowiązków administracyjnych. Funkcja to lista konkretnych zadań związanych z aplikacją, które może wykonywać dana osoba. Funkcja może mieć tylko te zadania związane z aplikacją, które istnieją jako obiekty zadań w drzewie eDirectory. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, patrz „Konfigurowanie administracji w oparciu o stanowiska” na stronie 71.

W chwili wydania tej publikacji w ConsoleOne występowały też pewne ograniczenia w porównaniu ze starszymi narzędziami. W przyszłych wersjach programu większość z tych ograniczeń zostanie usunięta.

Ograniczenie	Opis
Brak możliwości zarządzania usługami drukowania	W chwili obecnej do zarządzania usługami drukowania w sieci trzeba używać programu NetWare Administrator.
Brak możliwości zdalnej naprawy eDirectory i kontroli ciągłości partycji	W chwili obecnej tylko NDS Manager umożliwia zdalną naprawę eDirectory na poszczególnych serwerach, kontrolę ciągłości partycji, a także przerywanie funkcjonowania partycji, która została uruchomiona przez innego administratora.
Brak możliwości generowania raportów schematu eDirectory	W chwili obecnej jeśli nie generuje się raportów z użyciem formularzy własnego projektu utworzonych w ConsoleOne, do generowania raportów o schematach w drzewie eDirectory trzeba używać narzędzia Menedżer schematu. Patrz „Projektowanie raportów niestandardowych” na stronie 124.
Brak możliwości tworzenia i uruchamiania skryptów konfigurowania nowych użytkowników	ConsoleOne umożliwia tworzenie wszystkich aspektów szablonów użytkowników, z wyjątkiem skryptów konfigurowania. Tworząc nowe konto użytkownika z szablonu, ConsoleOne nie potrafi także wykonywać skryptów konfigurowania. Do tego celu służy program NetWare Administrator.
Brak możliwości zarządzania niektórymi starszymi produktami firmy Novell	Do kilku starszych produktów Novella, np. NetWare for SAA*, nie zostały jeszcze udostępnione przystawki ConsoleOne. Na razie do administrowania tymi produktami trzeba używać programu NetWare Administrator.
Program może działać wolno na starym sprzęcie	Ponieważ ConsoleOne wykorzystuje środowisko Java, jego wykonanie na starym sprzęcie może okazać się powolne. Użycie zalecanej konfiguracji sprzętowej opisanej w sekcji „Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne” na stronie 19 zapewnia uzyskanie zadowalającej wydajności. Największy wpływ na sprawność działania programu ma dodatkowa pamięć RAM.
Pomniejsze cechy szczególne w interfejsie użytkownika	W interfejsie użytkownika ConsoleOne występują jeszcze pewne pomniejsze cechy szczególne. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, patrz „Znane niedociągnięcia i ograniczenia” na stronie 132.

Ulepszone funkcje ułatwień dostępu

Ulepszone oprogramowanie i dokumentacja programu ConsoleOne 1.3 ułatwiają osobom niepełnosprawnym dostęp do tego produktu.

Użytkownicy, którzy nie znają klawiszy sterujących ani klawiszy skrótów używanych w oprogramowaniu opartym na technologii Java, mogą skorzystać z listy tych klawiszy dostępnej w serwisie WWW [Swing Component Keystroke Assignments](http://java.sun.com/j2se/1.3/docs/api/javax/swing/doc-files/Key-Index.html) (<http://java.sun.com/j2se/1.3/docs/api/javax/swing/doc-files/Key-Index.html>).

Aby w systemie pomocy online JavaHelp nawigować między ikonami sterującymi, można użyć klawisza Tab. Okno systemu JavaHelp traci fokus, gdy aktywne jest okno tekstowe, lecz użycie klawiszy strzałek w górę i w dół powoduje przewijanie tekstu Pomocy. Można również używać następujących klawiszy skrótów systemu JavaHelp:

- ♦ Ctrl+T = następne łącze
- ♦ Ctrl+Shift+T = poprzednie łącze
- ♦ Ctrl+spacja = aktywacja wybranego łącza

Nie można obecnie korzystać z systemu JavaHelp 1.1 za pośrednictwem oprogramowania do odczytywania zawartości ekranu JAWS. Aby uzyskać dostęp do systemu JavaHelp za pośrednictwem oprogramowania do odczytywania zawartości ekranu, należy użyć oprogramowania IBM Self-Voicing Kit, które jest dostępne w serwisie WWW [AlphaWorks](http://www.alphaworks.ibm.com/formula/selfvoicingkit) (<http://www.alphaworks.ibm.com/formula/selfvoicingkit>).

Przystawki z innych produktów

Aby zachować w niniejszej wersji ConsoleOne przystawki ConsoleOne z produktu, który jest lub ma zostać zainstalowany, należy sprawdzić, czy przystawki te są zainstalowane w tym samym miejscu, co niniejsza wersja ConsoleOne. Należy przy tym rozważyć następujące kwestie:

- ♦ Dodatki ConsoleOne 1.2 są zgodne z niniejszą wersją ConsoleOne, ale w dodatki do ConsoleOne 1.1 nie są zgodne.

Jeśli w danym produkcie są tylko przystawki ConsoleOne 1.1, lepiej jest zainstalować niniejszą wersję ConsoleOne w innym miejscu niż ConsoleOne 1.1. Domyślnie program ConsoleOne 1.1. jest instalowany na serwerze NetWare w katalogu SYS:\PUBLIC\MGMT\CONSOLE1.

- ◆ Produkty Novella instalują zazwyczaj przystawki ConsoleOne w woluminie SYS serwera NetWare. Na przykład NDS 8 instaluje przystawkę LDAP w katalogu SYS:\PUBLIC\MGMT\CONSOLEONE\1.2.
- ◆ Instalacja tej wersji ConsoleOne na wolumenie SYS serwera NetWare powoduje zastąpienie programu ConsoleOne 1.2x i wyłączenie ConsoleOne 1.1. Zachowuje się jednak istniejące przystawki ConsoleOne 1.2.
- ◆ Jeśli niniejsza wersja ConsoleOne zostanie zainstalowana lokalnie na dysku twardym stacji roboczej, inne produkty, w tym eDirectory, mogą nie być w stanie trafnie odnaleźć miejsca, gdzie mają być dodawane przystawki do instalacji. W takim przypadku użytkownik musi własnoręcznie przenieść przystawki innych produktów do nowej instalacji.

Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne

Program ConsoleOne jest instalowany zazwyczaj jako część większego produktu, np. Novell eDirectory lub NetWare. Gdyby ta wersja ConsoleOne nie została jednak zainstalowana przez żaden większy produkt, do jej zainstalowania służy opisana poniżej procedura.

W tym podrozdziale

- ◆ „Windows” na stronie 19
- ◆ „NetWare” na stronie 23
- ◆ „Linux” na stronie 24
- ◆ „Solaris” na stronie 27
- ◆ „Tru64 UNIX” na stronie 29

Windows

Program ConsoleOne można zainstalować i uruchomić lokalnie na stacji roboczej lub serwerze Windows, a także zainstalować zdalnie na serwerze NetWare lub Windows i uruchomić przez mapowany lub współdzielony dysk wskazujący na ten serwer. Jeśli program jest instalowany lokalnie na stacji roboczej, dodanie wymaganych przystawek do instalacji użytkownika wykonywane przez inne produkty firmy Novell, takie jak Novell eDirectory, może okazać się niemożliwe. Z tego powodu zaleca się instalację na serwerze.

Wymagania systemowe dla Windows

System operacyjny	Jedna z następujących wersji (lub nowsze): <ul style="list-style-type: none">♦ Windows 95/98 z oprogramowaniem Novell Client™ 3.2♦ Windows NT*/2000 z oprogramowaniem Novell Client 4.7 WSKAZÓWKA: Oprogramowanie klientów Novell można pobrać z serwisu bezpłatnych programów firmy Novell (http://www.novell.com/download) .
Pamięć RAM	Zalecane: 128 MB Minimum: 64 MB WSKAZÓWKA: Do generowania raportów w ConsoleOne niezbędne jest posiadanie 128 MB pamięci RAM.
Procesor	Zalecany: 200 MHz lub szybszy
Miejsce na dysku twardym	38 MB (wymagane tylko dla instalacji lokalnej)
Rozdzielczość ekranu	Minimum: 800 x 600 w 256 kolorach

Instalacja programu ConsoleOne w systemie Windows

Procedura ta umożliwi lokalną instalację programu ConsoleOne na serwerze lub stacji roboczej Windows. Informacje na temat zdalnej instalacji ConsoleOne na serwerze NetWare można znaleźć w sekcji „NetWare” na [stronie 23](#).

- 1 Jeśli na komputerze z systemem Windows działa poprzednia wersja ConsoleOne, należy ją wyłączyć.
- 2 Umieść w napędzie dysk CD z oprogramowaniem ConsoleOne lub skorzystaj z [serwisu bezpłatnych programów firmy Novell \(http://www.novell.com/download\)](http://www.novell.com/download).
- 3 Przeglądaj dysk CD lub serwis WWW, aż znajdziesz dostępne pakiety ConsoleOne > wybierz pakiet dla Windows/NetWare.

WSKAZÓWKA: Jeśli korzystasz z dysku CD, na którym znajduje się program instalacyjny i dostępna jest opcja instalacji samego programu ConsoleOne, wybierz tę opcję i przejdź do [Krok 6](#).

- 4 Jeśli korzystasz z serwisu WWW pobierz i rozpakuj pliki ConsoleOne do tymczasowego katalogu. Jeśli korzystasz z dysku pomiń tę czynność.

- 5 Uruchom plik wykonywalny instalacji (SETUP.EXE lub CONSOLEONE.EXE).
- 6 Postępuj zgodnie z instrukcjami na ekranie, aby przeprowadzić instalację.
WSKAZÓWKA: W przypadku instalacji programu na serwerze Windows w celu uruchamiania ConsoleOne zdalnie przez współdzielenie dysków, należy pamiętać o udostępnieniu folderu, w którym instalowany jest program ConsoleOne. Niektóre produkty firmy Novell wymagają udostępnienia zasobu przed uruchomieniem programu instalacyjnego.

Uruchamianie programu ConsoleOne w systemie Windows

Jeśli program ConsoleOne jest zainstalowany lokalnie na komputerze z systemem Windows wystarczy dwukrotnie kliknąć ikonę ConsoleOne na pulpicie.

Jeśli program ConsoleOne jest zainstalowany zdalnie na serwerze NetWare lub Windows i nie istnieje skrót do instalacji, należy wykonać następujące czynności:

- 1 W oknie Eksploratora Windows znajdź mapowany lub współdzielony dysk reprezentujący wolumen serwera, na którym zainstalowany jest program ConsoleOne > przejrzyj folder, w którym zainstalowany jest program ConsoleOne.

Domyślnie jest to:

Windows	C:\NOVELL\CONSOLEONE\1.2
NetWare	SYS:PUBLIC\MGMT\CONSOLEONE\1.2

WAŻNE: Programu ConsoleOne należy szukać na dysku zmapowanym za pomocą litery, nie zaś ścieżki UNC.

- 2 W podfolderze BIN dwukrotnie kliknij CONSOLEONE.EXE.
- 3 (Opcja) Utwórz na pulpicie skrót do zdalnego pliku CONSOLEONE.EXE do późniejszego wykorzystania.

Poruszanie się po interfejsie i podstawowe operacje są opisane w sekcji „Podstawy administracji” na stronie 33. W razie problemów z uruchamianiem lub użytkowaniem ConsoleOne patrz „Rozwiązywanie problemów” na stronie 127.

Konfigurowanie opcji ułatwień dostępu programu ConsoleOne

Aby zapewnić współpracę programu ConsoleOne z technologiami pomocniczymi systemu Windows, należy zainstalować oprogramowanie Java Access Bridge. Java Access Bridge to technologia umożliwiająca wykorzystanie w systemie Windows interfejsu programowania Java Accessibility API w postaci biblioteki DLL. Dzięki temu technologie pomocnicze systemu Windows mogą zapewnić dostęp do aplikacji i apletów uruchomionych za pośrednictwem wirtualnej maszyny Java działającej w systemie Windows z zaimplementowanym interfejsem Java Accessibility API.

Aby zainstalować oprogramowanie Java Access Bridge umożliwiające wykorzystanie programu ConsoleOne, należy wykonać następujące czynności:

1 Pobierz oprogramowanie Java Access Bridge z serwisu WWW [Java Access Bridge](http://java.sun.com/products/accessbridge) (<http://java.sun.com/products/accessbridge>).

2 Rozpakuj oprogramowanie Java Access Bridge do katalogu C:\ACCESSBRIDGE-1_0 > użyj następującego polecenia:

```
C:\ACCESSBRIDGE-1_0\INSTALLER\INSTALL
```

Aby uzyskać dodatkowe informacje na temat instalowania i konfigurowania oprogramowania Java Access Bridge, patrz [Java Access Bridge Readme](http://java.sun.com/products/accessbridge/README.txt) (<http://java.sun.com/products/accessbridge/README.txt>).

3 Do katalogu NOVELL\CONSOLEONE\1.2\CONSOLEONEEXT skopiuj następujące pliki:

```
JACCESS-1_3.JAR  
ACCESS-BRIDGE.JAR
```

4 Do katalogu NOVELL\CONSOLEONE\1.2\JRE\LIB skopiuj plik ACCESSIBILITY.PROPERTIES.

5 Do katalogu systemu Windows zawierającego biblioteki DLL (np. C:\WINNT\SYSTEM32 lub C:\WINDOWS\SYSTEM) skopiuj następujące pliki:

```
JAVAACCESSBRIDGE.DLL  
WINDOWSACCESSBRIDGE.DLL
```

NetWare

W przypadku instalacji programu ConsoleOne na serwerze NetWare można go uruchomić lokalnie na danym serwerze lub zdalnie na komputerze z systemem Windows posiadającym dysk mapowany do serwera. Instalacja programu ConsoleOne na serwerze NetWare umożliwia także innym produktom firmy Novell, na przykład eDirectory, dodanie do instalacji wymaganych dodatków.

Wymagania systemowe dla NetWare

System operacyjny	NetWare 5 Support Pack 3 lub nowszy
	WSKAZÓWKA: Dodatki serwisowe (support pack) firmy Novell można pobrać z serwisu listy poprawek (http://support.novell.com/misc/patlst.htm) .
Procesor	Zalecany: 200 MHz lub szybszy
Miejsce na dysku twardym	38 MB
Rozdzielczość ekranu	Minimum: 800 x 600 przy 256 kolorach (wymagane jedynie przy uruchamianiu lokalnie na serwerze)

Instalacja programu ConsoleOne dla NetWare

- 1 Wyłącz Java i wszelkie aplikacje Java uruchomione na serwerze, w tym graficzny interfejs użytkownika serwera.
Można tego dokonać wprowadzając `JAVA -EXIT` w wierszu poleceń konsoli.
- 2 Wszyscy zdalni użytkownicy korzystający w danej chwili z programu ConsoleOne za pomocą połączenia z serwerem muszą opuścić program ConsoleOne.
- 3 W stacji roboczej Windows zmapuj literę dysku do obiektu głównego wolumenu SYS serwera.
- 4 Na tej samej stacji roboczej włóż do napędu dysk CD z programem ConsoleOne lub skorzystaj z [serwisu bezpłatnych programów firmy Novell \(http://www.novell.com/download\)](http://www.novell.com/download).
- 5 Przeglądaj dysk CD lub serwis WWW, aż znajdziesz dostępne pakiety ConsoleOne > wybierz pakiet dla Windows/NetWare.

WSKAZÓWKA: Jeśli korzystasz z dysku CD, na którym znajduje się program instalacyjny i dostępna jest opcja instalacji samego programu ConsoleOne, wybierz tę opcję i przejdź do **Krok 8**.

- 6 Jeśli korzystasz z serwisu WWW, pobierz i rozpakuj pliki ConsoleOne do tymczasowego katalogu. Jeśli korzystasz z dysku CD, pominiń tę czynność.
- 7 Uruchom plik wykonywalny instalacji (SETUP.EXE lub CONSOLEONE.EXE).
- 8 Postępuj zgodnie z instrukcjami na ekranie, aby przeprowadzić instalację. Kiedy program, instalacyjny poprosi o podanie miejsca docelowego instalacji wybierz dysk, który jest zmapowany do obiektu głównego wolumenu SYS serwera.

WAŻNE: Musisz wybrać dysk zmapowany za pomocą litery, nie zaś ścieżki UNC.

Uruchamianie programu ConsoleOne w systemie NetWare

Aby uruchomić program ConsoleOne lokalnie na serwerze NetWare, w wierszu poleceń konsoli wpisz **C1START**.

Aby uruchomić program ConsoleOne zdalnie z komputera z systemem Windows posiadającym dysk zmapowany do serwera NetWare patrz „Uruchamianie programu ConsoleOne w systemie Windows” na stronie 21.

Poruszanie się po interfejsie i podstawowe operacje są opisane w sekcji „Podstawy administracji” na stronie 33. W razie problemów z uruchamianiem lub użytkowaniem ConsoleOne patrz „Rozwiązywanie problemów” na stronie 127.

Linux

Program ConsoleOne można zainstalować i uruchomić lokalnie na komputerze z systemem Linux. Można go także uruchomić z innego komputera za pomocą zdalnej sesji terminalu X, jeśli komputer ten posiada podsystem X.

Wymagania systemowe dla Linux

WAŻNE: Obecna wersja ConsoleOne dla systemu Linux została przetestowana wyłącznie w środowisku IBM* 1.3 Java (JRE). Środowisko to dodano do pakietu ConsoleOne dla potrzeb użytkowników nieposiadających wymaganego środowiska. Użytkownicy posiadający wymagane środowisko nie muszą go ponownie instalować.

System operacyjny	Jedna z następujących wersji (lub nowsze): <ul style="list-style-type: none"> ♦ Red Hat* OpenLinux 6 ♦ Caldera* eDesktop 2.4 ♦ Caldera eServer 2.3
Pamięć RAM	Zalecany: 128 MB Minimum: 64 MB
Procesor	Zalecany: 200 MHz lub szybszy
Miejsce na dysku twardym	Wraz ze środowiskiem JRE: 32 MB Bez środowiska JRE: 5 MB
Rozdzielczość ekranu	Minimum: 800 x 600 w 256 kolorach

WAŻNE: Obecna wersja programu ConsoleOne jest zgodna z NDS eDirectory w wersji 8.5 i nowszych, natomiast nie działa z wersjami wcześniejszymi. W przypadku wykrycia przez program instalacyjny ConsoleOne wersji eDirectory wcześniejszej niż 8.5 instalacja zostanie przerwana.

Instalacja programu ConsoleOne w systemie Linux

- 1 Jeśli na komputerze z systemem Linux działają wcześniejsze wersje ConsoleOne i eDirectory, należy je zamknąć i całkowicie odinstalować (łącznie ze wszystkimi skojarzonymi plikami).
- 2 Umieść w napędzie dysk CD z oprogramowaniem ConsoleOne lub skorzystaj z [serwisu bezpłatnych programów firmy Novell \(http://www.novell.com/download\)](http://www.novell.com/download).
- 3 Odszukaj program instalacyjny ConsoleOne (plik c1-install) na dysku CD lub pobierz go z serwisu WWW w następujący sposób:

Ródló	Kroki wymagane do zlokalizowania pliku c1-install
CD	Przejdź do katalogu ConsoleOne/Linux.

Ródło	Kroki wymagane do zlokalizowania pliku <code>c1-install</code>
Serwis WWW	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kliknij Zarządzanie > ConsoleOne dla Linux. 2. Postępuj zgodnie z instrukcjami w serwisie WWW, aby pobrać pakiet ConsoleOne (plik <code>c1linux.tar</code>). 3. Rozpakuj pobrany plik (w wierszu poleceń wpisz <code>tar xf c1linux.tar</code>). 4. Przejdź do katalogu ConsoleOne/Linux utworzonego podczas rozpakowywania pobranego pliku.

4 Uruchom program instalacyjny ConsoleOne, wpisując w wierszu poleceń **`c1-install`**.

5 Dokończ instalację zgodnie z instrukcjami.

WAŻNE: Obecna wersja ConsoleOne dla systemu Linux została przetestowana wyłącznie w środowisku IBM 1.3 Java (JRE). Środowisko to dodano do pakietu ConsoleOne dla potrzeb użytkowników nieposiadających wymaganego środowiska. Jeśli posiadasz już wymagane środowisko, odpowiedz Nie na pytanie czy instalować.

Zainstalowany program ConsoleOne można odinstalować w dowolnym momencie, wpisując w wierszu poleceń **`c1-uninstall`**. Polecenia `c1-install` i `c1-uninstall` mogą zawierać dodatkowe parametry, które umożliwiają działanie samoczynne lub instalowanie i odinstalowanie poszczególnych składników. Aby wyświetlić szczegółowe informacje na temat składni tej komendy, należy w wierszu poleceń wpisać komendę **`c1-install -h`** lub **`c1-uninstall -h`**. Rejestr wyników instalacji lub odinstalowania ConsoleOne znajduje się w odpowiednim pliku dziennika utworzonym w katalogu `/var`.

Uruchamianie programu ConsoleOne w systemie Linux

Wpisz następujące polecenie w wierszu poleceń sesji lokalnej lub zdalnej sesji terminalu X:

```
/usr/ConsoleOne/bin/ConsoleOne
```

Poruszanie się po interfejsie i podstawowe operacje są opisane w „Podstawy administracji” na stronie 33. W razie problemów z uruchamianiem lub użytkowaniem ConsoleOne patrz „Rozwiązywanie problemów” na stronie 127.

Solaris

Program ConsoleOne można zainstalować i uruchomić lokalnie na komputerze z systemem Solaris. Można go także uruchomić z innego komputera za pomocą zdalnej sesji terminalu X, jeśli komputer ten posiada podsystem X.

Wymagania systemowe dla Solaris

WAŻNE: Obecna wersja ConsoleOne dla systemu Solaris została przetestowana wyłącznie w środowisku Sun* 1.2.2-5a Java (JRE). Środowisko to dodano do pakietu ConsoleOne dla potrzeb użytkowników nieposiadających wymaganego środowiska. Użytkownicy posiadający wymagane środowisko nie muszą go ponownie instalować.

System operacyjny	Jedna z następujących wersji (lub nowsze): <ul style="list-style-type: none">♦ Solaris 2.6 lub 7 z najnowszą poprawką♦ Solaris 8 <p>WSKAZÓWKA: Poprawki do systemu Solaris dostępne są na stronie WWW SunSolve Online (http://sunsolve.sun.com).</p>
Miejsce na dysku twardym	Wraz ze środowiskiem JRE: 64 MB Bez środowiska JRE: 10 MB
Rozdzielczość ekranu	Minimum: 800 x 600 w 256 kolorach

WAŻNE: Obecna wersja programu ConsoleOne jest zgodna z NDS eDirectory w wersji 8.5 i nowszych, natomiast nie działa z wersjami wcześniejszymi. W przypadku wykrycia przez program instalacyjny ConsoleOne wersji eDirectory wcześniejszej niż 8.5 instalacja zostanie przerwana.

Instalacja programu ConsoleOne w systemie Solaris

- 1 Jeśli na komputerze z systemem Solaris działają wcześniejsze wersje ConsoleOne i eDirectory, należy je zamknąć i całkowicie odinstalować (łącznie ze wszystkimi skojarzonymi plikami).
- 2 Umieść w napędzie dysk CD z oprogramowaniem ConsoleOne lub skorzystaj z [serwisu bezpłatnych programów firmy Novell \(http://www.novell.com/download\)](http://www.novell.com/download).

- 3 Odszukaj program instalacyjny ConsoleOne (plik `c1-install`) na dysku CD lub pobierz go z serwisu WWW w następujący sposób:

Ródło	Kroki wymagane do zlokalizowania pliku <code>c1-install</code>
CD	Przejdź do katalogu ConsoleOne/Solaris.
Serwis WWW	<ol style="list-style-type: none">1. Kliknij Zarządzanie > ConsoleOne dla Solaris.2. Postępuj zgodnie z instrukcjami w serwisie WWW, aby pobrać pakiet ConsoleOne (plik <code>c1sol.tar</code>).3. Rozpakuj pobrany plik (w wierszu poleceń wpisz <code>tar xf c1sol.tar</code>).4. Przejdź do katalogu ConsoleOne/Solaris utworzonego podczas rozpakowywania pobranego pliku.

- 4 Uruchom program instalacyjny ConsoleOne, wpisując w wierszu poleceń `c1-install`.
- 5 Dokończ instalację zgodnie z instrukcjami.

WAŻNE: Obecna wersja ConsoleOne dla systemu Solaris została przetestowana wyłącznie w środowisku Sun 1.2.2-5a Java (JRE). Środowisko to dodano do pakietu ConsoleOne dla potrzeb użytkowników nieposiadających wymaganego środowiska. Jeśli posiadasz już wymagane środowisko, odpowiedz Nie na pytanie czy instalować.

Zainstalowany program ConsoleOne można odinstalować w dowolnym momencie, wpisując w wierszu poleceń `c1-uninstall`. Polecenia `c1-install` i `c1-uninstall` mogą zawierać dodatkowe parametry, które umożliwiają działanie samoczynne lub instalowanie i odinstalowanie poszczególnych składników. Aby wyświetlić szczegółowe informacje na temat składni tej komendy, należy w wierszu poleceń wpisać komendę `c1-install -h` lub `c1-uninstall -h`. Rejestr wyników instalacji lub odinstalowania ConsoleOne znajduje się w odpowiednim pliku dziennika utworzonym w katalogu `/var`.

Uruchamianie programu ConsoleOne w systemie Solaris

Wpisz następujące polecenie w wierszu poleceń sesji lokalnej lub zdalnej sesji terminalu X:

```
/usr/ConsoleOne/bin/ConsoleOne
```

Poruszanie się po interfejsie i podstawowe operacje są opisane w „Podstawy administracji” na stronie 33. W razie problemów z uruchamianiem lub użytkowaniem ConsoleOne patrz „Rozwiązywanie problemów” na stronie 127.

Tru64 UNIX

Program ConsoleOne można zainstalować i uruchomić lokalnie na komputerze z systemem Tru64 UNIX. Można go także uruchomić z innego komputera za pomocą zdalnej sesji terminalu X, jeśli komputer ten posiada podsystem X.

Wymagania systemowe dla Tru64 UNIX

WAŻNE: Obecna wersja ConsoleOne dla Tru64 UNIX została przetestowana wyłącznie w środowisku Compaq* 1.2.2 Java (JRE). Środowisko to dodano do pakietu ConsoleOne dla potrzeb użytkowników nieposiadających wymaganego środowiska. Użytkownicy posiadający wymagane środowisko nie muszą go ponownie instalować.

System operacyjny	Compaq Tru64 UNIX 5.0a lub nowszy
Pamięć RAM	Zalecany: 128 MB Minimum: 64 MB
Miejsce na dysku twardym	Wraz ze środowiskiem JRE: 20 MB Bez środowiska JRE: 5 MB
Rozdzielczość ekranu	Minimum: 800 x 600 w 256 kolorach

WAŻNE: Obecna wersja programu ConsoleOne jest zgodna z NDS eDirectory w wersji 8.5 i nowszych, natomiast nie działa z wersjami wcześniejszymi. W przypadku wykrycia przez program instalacyjny ConsoleOne wersji eDirectory wcześniejszej niż 8.5 instalacja zostanie przerwana.

Instalacja programu ConsoleOne dla Tru64

- 1 Jeśli na komputerze z systemem Tru64 UNIX działają starsze wersje ConsoleOne i eDirectory, należy je wyłączyć i całkowicie odinstalować (łącznie ze wszystkimi skojarzonymi plikami).

- 2 Umieść w napędzie dysk CD z oprogramowaniem ConsoleOne lub skorzystaj z [serwisu bezpłatnych programów firmy Novell \(http://www.novell.com/download\)](http://www.novell.com/download).
- 3 Odszukaj program instalacyjny ConsoleOne (plik c1-install) na dysku CD lub pobierz go z serwisu WWW w następujący sposób:

Ródło	Kroki wymagane do zlokalizowania pliku c1-install
CD	Przejdź do katalogu ConsoleOne/Tru64.
Serwis WWW	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kliknij Zarządzanie > ConsoleOne dla Tru64. 2. Postępuj zgodnie z instrukcjami w serwisie WWW, aby pobrać pakiet ConsoleOne (plik c1tru64.tar). 3. Rozpakuj pobrany plik (w wierszu poleceń wpisz <code>tar xf c1tru64.tar</code>). 4. Przejdź do katalogu ConsoleOne/Tru64 utworzonego podczas rozpakowywania pobranego pliku.

- 4 Uruchom program instalacyjny ConsoleOne, wpisując w wierszu poleceń **c1-install**.
- 5 Dokończ instalację zgodnie z instrukcjami.

WAŻNE: Obecna wersja ConsoleOne dla Tru64 UNIX została przetestowana wyłącznie w środowisku Compaq* 1.2.2 Java (JRE). Środowisko to dodano do pakietu ConsoleOne dla potrzeb użytkowników nieposiadających wymaganego środowiska. Jeśli posiadasz już wymagane środowisko, odpowiedz Nie na pytanie czy instalować.

Zainstalowany program ConsoleOne można odinstalować w dowolnym momencie, wpisując w wierszu poleceń **c1-uninstall**. Polecenia c1-install i c1-uninstall mogą zawierać dodatkowe parametry, które umożliwiają działanie samoczynne lub instalowanie i odinstalowanie poszczególnych składników. Aby wyświetlić szczegółowe informacje na temat składni tej komendy, należy w wierszu poleceń wpisać komendę **c1-install -h** lub **c1-uninstall -h**. Rejestr wyników instalacji lub odinstalowania ConsoleOne znajduje się w odpowiednim pliku dziennika utworzonym w katalogu /var.

Uruchamianie programu ConsoleOne w systemie Tru64 UNIX

Wpisz następujące polecenie w wierszu poleceń sesji lokalnej lub zdalnej sesji terminalu X:

```
/usr/ConsoleOne/bin/ConsoleOne
```

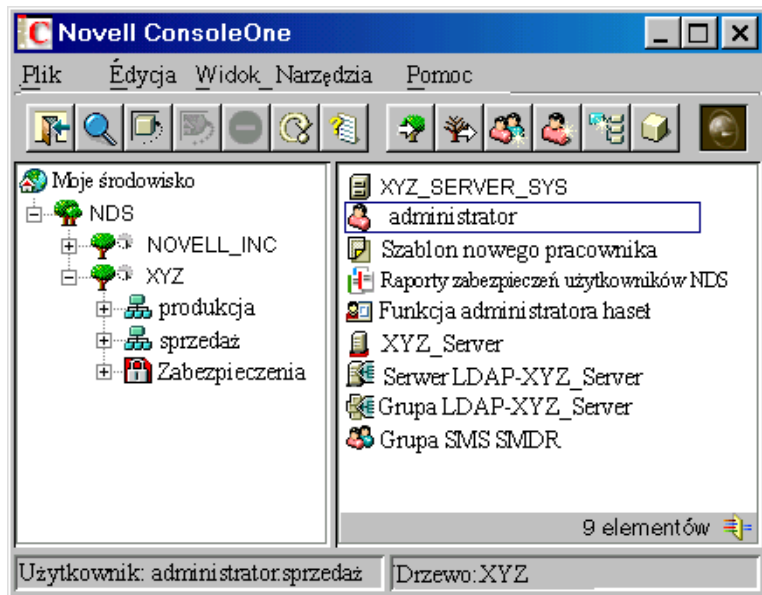
Poruszanie się po interfejsie i podstawowe operacje są opisane w „Podstawy administracji” na stronie 33. W razie problemów z uruchamianiem lub użytkowaniem ConsoleOne patrz „Rozwiązywanie problemów” na stronie 127.

2

Podstawy administracji

W ConsoleOne™ sieć i jej zasoby są przedstawione jako obiekty zorganizowane w strukturze kontenerów, na której szczycie znajduje się kontener Moje środowisko. W lewym panelu rozwija się i zwiija kontenery. W prawym panelu wykonuje się operacje na wybranych zasobach.

Rysunek 1 Narzędzie do zarządzania ConsoleOne

Generalna zasada wykonywania czynności operacyjnych polega na znalezieniu obiektu, kliknięciu go prawym przyciskiem i wybraniu żądanej czynności. Rodzaj i liczba dostępnych czynności zależy od typu obiektu. Na przykład polecenie Nowy obiekt jest dostępne tylko dla kontenerów.

W tym rozdziale znajduje się opis wykonywania podstawowych operacji, takich jak wyszukiwanie obiektów, tworzenie i modyfikowanie ich oraz organizowanie obiektów w kontenerach. Aby uzyskać informacje na temat najczęściej używanych typów obiektów Novell® eDirectory™, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Klasy i właściwości obiektów**.

W tym rozdziale

- ♦ „Przeglądanie i szukanie obiektów” na stronie 34
- ♦ „Tworzenie obiektów i manipulowanie nimi” na stronie 38
- ♦ „Edycja właściwości obiektu” na stronie 41
- ♦ „Organizowanie obiektów w kontenerach” na stronie 44
- ♦ „Dostosowywanie widoków” na stronie 47

Przeglądanie i szukanie obiektów

W lewym panelu widać kontener NDS zawierający drzewa eDirectory, do których użytkownik jest aktualnie zalogowany. W kontenerze NDS można wyświetlić inne drzewa eDirectory, logując się do nich. W wypadku drzew pod kontrolą NDS® eDirectory 8.5 lub nowszej wersji skonfigurowanych do federacji DNS można w kontenerze NDS wyświetlić specyficzne konteksty tych drzew bez logowania się do nich.

Po wejściu do drzewa eDirectory lub kontekstu po prawej stronie zostaną wyświetlone obiekty. Poniżej opisano sposoby pozwalające na zlokalizowanie określonych obiektów i zarządzanie nimi.

W tym podrozdziale

- ♦ „Logowanie do drzewa eDirectory” na stronie 35
- ♦ „Wylogowanie z drzewa eDirectory” na stronie 35
- ♦ „Dostęp do kontekstu eDirectory za pośrednictwem federacji DNS” na stronie 35
- ♦ „Przeskok do obiektu w prawym panelu” na stronie 36
- ♦ „Eliminowanie obcych obiektów z widoku za pomocą filtrów” na stronie 36
- ♦ „Wyszukiwanie obiektu według nazwy wyróżnionej” na stronie 36

- ♦ „Szukanie obiektu według nazwy i typu” na stronie 37
- ♦ „Szukanie obiektów według wartości właściwości” na stronie 37

Logowanie do drzewa eDirectory

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu kontenera NDS.
- 2 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Uwierzytelnienie NDS.
- 3 Wypełnij pola okna dialogowego Zaloguj.

WSKAZÓWKA: Aby wyświetlić listę drzew eDirectory, do których można się zalogować, kliknij ikonę drzewa. Jeśli danego drzewa nie ma na liście, patrz „Nie mogę znaleźć drzewa eDirectory, do którego chcę się zalogować” na stronie 130.

- 4 Kliknij Zaloguj.

Nowe drzewo zostanie dodane do kontenera NDS w ConsoleOne.

Wylogowanie z drzewa eDirectory

- 1 Kliknij drzewo eDirectory, z którego chcesz się wylogować.
- 2 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Cofnięcie uwierzytelnienia NDS.

Drzewo zostanie usunięte z kontenera NDS.

Dostęp do kontekstu eDirectory za pośrednictwem federacji DNS

Metoda ta jest skuteczna tylko, jeśli docelowy kontekst eDirectory znajduje się w drzewie pod kontrolą programu NDS eDirectory 8,5 lub nowszej wersji skonfigurowanym do federacji DNS.

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu kontenera NDS.
- 2 Kliknij Widok > Ustaw kontekst.
- 3 Wprowadź pełną nazwę DNS — łącznie z dns i kropką na końcu — kontekstu eDirectory, do którego chcesz uzyskać dostęp.

Przykład: `sales.xyz.com.dns.`

- 4 Kliknij przycisk OK.

Jeśli nazwa DNS zostanie zinterpretowana prawidłowo, w kontenerze NDS powinien zostać wyświetlony właściwy kontekst eDirectory. Obiekty w kontekście eDirectory mogą być przeglądane i zarządzane tak samo, jak w każdym innym drzewie eDirectory.

Przeskok do obiektu w prawym panelu

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w prawym panelu.
- 2 Rozpocznij wpisywanie nazwy obiektu w bieżącym kontenerze lub widoku > naciśnij klawisz Enter, aby przejść do tego obiektu.

Eliminowanie obcych obiektów z widoku za pomocą filtrów

Filtry zastosowane do widoku obowiązują tylko do końca bieżącej sesji ConsoleOne. Ponowne uruchomienie ConsoleOne powoduje usunięcie filtrów.

- 1 Kliknij Widok > Filtr.
- 2 (Opcjonalnie) W polu Nazwa wprowadź szablon z symboli wieloznacznych, który ma zostać zastosowany jako filtr nazw obiektów.
Jedynym dopuszczalnym symbolem wieloznacznym jest gwiazdka (*).
Przykład: `xyz*` ukrywa wszystkie obiekty z wyjątkiem tych, których nazwy zaczynają się od łańcucha "xyz".
- 3 W grupie Typ obiektu zaznacz typy obiektów, które mają być wyświetlane, i usuń zaznaczenie przy tych obiektach, które mają pozostać ukryte.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Wyszukiwanie obiektu według nazwy wyróżnionej

- 1 W lewym panelu kliknij dowolną część drzewa eDirectory, w którym znajduje się obiekt.
- 2 Wprowadź nazwę obiektu, do którego chcesz przejść.
Po wpisaniu pewnej liczby znaków zostanie wyświetlone okno dialogowe Przejdź do.
- 3 Dopisz do końca nazwę wyróżnioną obiektu.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać dokładne informacje na temat używania separatorów i innych znaków specjalnych.
Przykład: `djones.salses.xyz_corp`
- 4 Kliknij przycisk OK.

Szukanie obiektu według nazwy i typu

- 1 W lewym panelu kliknij kontener eDirectory, od którego ma zostać rozpoczęte wyszukiwanie.
- 2 Kliknij Edycja > Znajdź.
- 3 Jeśli mają też zostać przeszukane kontenery podrzędne, zaznacz Przeszukaj kontenery podrzędne.
- 4 W polu Nazwa wprowadź nazwę lub część nazwy obiektu.
Wprowadzając część nazwy, a nie całą, należy dopisać symbol wieloznaczny - gwiazdkę.
Przykład: j ohnw*
- 5 W grupie Typ obiektu zaznacz typ szukanego obiektu.
- 6 Kliknij Znajdź.

Obiekty z listy wyników wyszukiwania można kliknąć prawym przyciskiem myszy, aby wykonać operację, czyli dokładnie w taki sam sposób jak w prawym panelu ConsoleOne.

Szukanie obiektów według wartości właściwości

- 1 W lewym panelu kliknij kontener eDirectory, od którego ma zostać rozpoczęte wyszukiwanie.
- 2 Kliknij Edycja > Znajdź.
- 3 W polu Typ wyszukiwania wybierz Zaawansowane.
- 4 Określ kryteria wyszukiwania w obszarze konstruowania zapytania okna dialogowego.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 5 Kliknij Znajdź.

Obiekty z listy wyników wyszukiwania można kliknąć prawym przyciskiem myszy, aby wykonać operację, czyli dokładnie w taki sam sposób jak w prawym panelu ConsoleOne.

Tworzenie obiektów i manipulowanie nimi

Mając już zlokalizowane zasoby sieciowe (obiekty), można przystąpić do zarządzania nimi, czyli zmiany ich zachowania przez modyfikację odpowiednich właściwości. Obiekty można także usuwać, przesuwać je, zmieniać ich nazwy i tworzyć nowe.

W tym podrozdziale

- ♦ „Tworzenie obiektu” na stronie 38
- ♦ „Modyfikowanie właściwości obiektu” na stronie 39
- ♦ „Równoczesna modyfikacja wielu obiektów” na stronie 39
- ♦ „Zmiana nazwy obiektu” na stronie 40
- ♦ „Przenoszenie obiektów” na stronie 40
- ♦ „Usuwanie obiektów” na stronie 41

Tworzenie obiektu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.

W zależności od rodzaju kontenera możliwości tworzenia obiektów są ograniczone do poszczególnych ich typów. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, patrz dokumentacja danego zadania lub aplikacji.

- 2 Na karcie Klasy wybierz typ obiektu > kliknij przycisk OK.
- 3 Jeśli zostanie wyświetlony komunikat z ostrzeżeniem o braku przystawki do utworzenia obiektu, wykonaj odpowiednie działanie (patrz tabela poniżej) zależnie od poziomu zrozumienia tworzonego obiektu.

Poziom wiedzy	Działanie
<i>Dogłębna</i> — znasz ten typ obiektu i zasady stosowania jego właściwości.	Kliknij przycisk Tak w oknie komunikatu ostrzeżenia. Będziesz mógł ustawiać obowiązkowe właściwości obiektu przy użyciu standardowych edytorów. Po utworzeniu obiektu można ustawić inne właściwości na stronie dotyczącej innych właściwości.

Poziom wiedzy	Działanie
<i>Minimalna</i> — wiesz co to za obiekt, ale nie znasz szczegółowych zasad użycia jego właściwości.	Kliknij Nie w oknie komunikatu ostrzeżenia > zakończ procedurę. Powinieneś zainstalować produkt, który zapewnia przystawkę ConsoleOne do tworzenia i zarządzania tym typem obiektu.

4 W polu Nazwa wprowadź nazwę nowego obiektu.

Jeśli jest to obiekt eDirectory, pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Zasady nazewnictwa**.

5 Wprowadź pozostałe informacje wymagane w oknie dialogowym.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji. (Jeśli korzystasz ze standardowego edytora, uzyskanie szczegółowych informacji nie jest możliwe.)

6 Kliknij przycisk OK.

Modyfikowanie właściwości obiektu

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt > kliknij Właściwości.

2 Przejdź na wybraną stronę właściwości.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać informacje na temat poszczególnych właściwości. Patrz „**Edycja właściwości obiektu**” na **stronie 41**, aby uzyskać ogólne informacje na temat używania stron właściwości.

3 Kliknij przycisk OK.

Równoczesna modyfikacja wielu obiektów

1 Zaznacz obiekty, posługując się jedną z opisanych poniżej metod:

- ♦ W prawym panelu zaznacz obiekty tego samego typu, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.
- ♦ Kliknij obiekt grupy lub szablonu, aby zmodyfikować członków tej grupy lub szablonu.
- ♦ Kliknij kontener, aby zmodyfikować zawarte w nim obiekty.

- 2 Kliknij Plik > Właściwości wielu obiektów.
- 3 Jeśli w pierwszym punkcie został zaznaczony kontener, w oknie dialogowym należy kliknąć dwukrotnie typ obiektu, który ma zostać zmodyfikowany. W przeciwnym razie ten punkt należy pominąć.
- 4 Sprawdź, czy na stronie Obiekty przeznaczone do modyfikowania figurują tylko te obiekty, które mają zostać zmodyfikowane.
(Usuń obiekty niepotrzebne lub dodaj brakujące).
- 5 Na innych stronach właściwości, określ wartości, które mają przybrać właściwości wszystkich zaznaczonych obiektów.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać informacje na temat poszczególnych właściwości.
WAŻNE: Patrz „Edycja właściwości obiektu” na stronie 41, aby uzyskać informacje na temat różnic w działaniu stron właściwości przy jednoczesnej edycji wielu obiektów.
- 6 Kliknij przycisk OK.

Zmiana nazwy obiektu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt > kliknij Zmień nazwę.
- 2 W polu Nowa nazwa wprowadź nową nazwę.

Jeśli jest to obiekt eDirectory, pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Zasady nazewnictwa**.
- 3 Jeśli chcesz zapisać starą nazwę obiektu, kliknij opcję Zapisz starą nazwę.

Stara nazwa jest przechowywana na stronie właściwości Identyfikacja ogólna obiektu w polu Inna nazwa.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Przenoszenie obiektów

- 1 W prawym panelu zaznacz obiekty, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.

WSKAZÓWKA: Jedynym obiektem kontenera, który można przesunąć, jest obiekt główny partycji. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, patrz „Zarządzanie partycjami” na stronie 90.

- 2 Kliknij prawym przyciskiem myszy zaznaczone obiekty, a następnie kliknij Przenoszenie.
- 3 Kliknij przycisk przeglądania obok pola Miejsce docelowe > wybierz kontener, do którego mają zostać przeniesione obiekty > kliknij przycisk OK.
- 4 Jeśli dla każdego z przeniesionych obiektów chcesz utworzyć alias w ich dotychczasowej lokalizacji, zaznacz Utwórz alias dla wszystkich przenoszonych obiektów.

Dzięki temu wszystkie operacje odnoszące się do starej lokalizacji będą w dalszym ciągu funkcjonowały aż do ich aktualizacji w celu uwzględnienia nowego położenia.
- 5 Kliknij przycisk OK.

Usuwanie obiektów

- 1 Zaznacz obiekty, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.

Obiekty kontenera można usunąć po uprzednim usunięciu ich zawartości.
- 2 Kliknij prawym przyciskiem myszy zaznaczone obiekty > kliknij Usuń.
- 3 W wyświetlonym oknie dialogowym zawierającym monit o potwierdzenie operacji kliknij Tak.

Edycja właściwości obiektu

Zachowaniem obiektu można sterować, edytując jego właściwości. Przy korzystaniu ze stron właściwości trzeba pamiętać o pewnych cechach ogólnych oraz tych, które dotyczą wyłącznie jednoczesnej edycji wielu obiektów. Strony właściwości można także dostosowywać.

W tym podrozdziale

- ♦ „Cechy ogólne” na stronie 42
- ♦ „Cechy dotyczące wyłącznie jednoczesnej edycji wielu obiektów” na stronie 42
- ♦ „Dostosowywanie stron właściwości” na stronie 43

Cechy ogólne

W poniższej tabeli są opisane cechy ogólne stron właściwości.

Funkcja	Uwagi
Przyciski OK, Anuluj, Zastosuj	Użycie dowolnego z tych przycisków ma wpływ na <i>wszystkie</i> strony właściwości. OK i Zastosuj zapisują więc zmiany dokonane na wszystkich stronach (naciśnięcie Zastosuj powoduje otwarcie okna dialogowego), a Anuluj cofa zmiany dokonane na wszystkich stronach.
Karty	Każda karta może zawierać pewną ilość stron właściwości. Aby wybrać żądaną stronę, kliknij listę rozwijaną na tej karcie.
	Pola z takim przyciskiem mogą przybierać różne wartości. Aby zobaczyć wszystkie wartości, kliknij przycisk. Aby wprowadzić więcej niż jedną wartość, wpisz pierwszą wartość > naciśnij klawisz Enter > wpisz drugą wartość i naciśnij klawisz Enter itd.
Nieaktywne pola i opcje	Pola i opcje są nieaktywne, gdy: <ul style="list-style-type: none">♦ Dany użytkownik nie jest uprawniony do modyfikowania związanych z nimi właściwości♦ Aby uaktywnić dane pola lub opcje, najpierw należy zmodyfikować inne ustawienie

Cechy dotyczące wyłącznie jednoczesnej edycji wielu obiektów

W poniższej tabeli znajduje się opis cech dotyczących wyłącznie używania stron właściwości do jednoczesnej edycji wielu obiektów.

Funkcja	Uwagi
Pola i listy	<ul style="list-style-type: none">♦ W polach i listach nie są wyświetlane żadne wartości, bo dotychczas każdy obiekt mógł mieć inną wartość.♦ W przypadku pola jednowartościowego po kliknięciu przycisku OK lub Zastosuj dowolna wprowadzona wartość zastąpi dotychczasowe wartości przypisane obiektom.♦ W przypadku pola wielowartościowego po kliknięciu przycisku OK lub Zastosuj dowolne wprowadzone wartości zostaną dodane do dotychczasowych wartości przypisanych obiektom.

Funkcja	Uwagi
Pola wyboru	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Jasnoszare pola wyboru ze znacznikiem w środku są neutralne. Po kliknięciu OK lub Zastosuj te elementy obiektów nie ulegną żadnym zmianom. ♦ Białe i ciemnoszare pola wyboru są aktywne. Po kliknięciu OK lub Zastosuj ich ustawienie zastąpi dotychczasowe ustawienia poszczególnych obiektów.
Brakujące elementy	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Poszczególne pola i opcja mogą nie być wyświetlane, jeśli odnoszą się tylko do specyficznych instancji obiektu. Nie ma na przykład sensu nadawanie wielu użytkownikom tego samego nazwiska, więc przy jednoczesnej edycji wielu użytkowników pole Nazwisko nie jest wyświetlane. ♦ Całych stron właściwości brakuje, jeśli z założenia nie dopuszczają one jednoczesnej edycji wielu obiektów. Przy edycji wielu obiektów nie jest np. wyświetlana standardowa strona Inne.

Dostosowywanie stron właściwości

Dla każdego typu obiektów w ConsoleOne można dostosować strony właściwości, zmieniając ich kolejność lub ukrywając niektóre z nich.

Indywidualne zmiany zostaną zapisane i będą użyte przy najbliższym uruchomieniu ConsoleOne na tym samym komputerze.

- 1** Otwórz właściwości obiektu należącego do typu, który ma zostać dostosowany > kliknij Opcje strony.
- 2** Przetaw strony właściwości w dowolny sposób.
 - 2a** Aby przenieść zakładkę lub stronę na inną pozycję, zaznacz ją > kliknij Przenieś w górę lub Przenieś w dół.
Nie można przenieść strony na inną zakładkę.
 - 2b** Aby strona lub zakładka była ukrywana lub wyświetlana, zaznacz ją > kliknij Wyłącz lub Włącz.
Wyłączone elementy będą wyświetlane w kolorze szarym.
- 3** Kliknij przycisk OK.

Organizowanie obiektów w kontenerach

Po wejściu do drzewa eDirectory można je zorganizować, tworząc różnego rodzaju kontenery i umieszczając w nich obiekty. Ponieważ obiekty w kontenerze stają się automatycznie równoważnikami zabezpieczeń kontenera, nie należy zapominać o odpowiednim przypisaniu uprawnień do kontenera. Dostęp do jednego obiektu z wielu kontenerów można zapewnić, tworząc aliasy.

Procedury tworzenia najczęściej stosowanych rodzajów kontenerów i aliasów są przedstawione poniżej. Aby uzyskać informacje na temat tworzenia rodzajów kontenerów specyficznych dla określonych aplikacji, zapoznaj się z dokumentacją tych aplikacji. Aby uzyskać informacje ogólne na temat projektowania drzewa eDirectory, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Projektowanie sieci Novell eDirectory](#).

W tym podrozdziale

- ♦ „Tworzenie obiektu organizacji” na stronie 44
- ♦ „Tworzenie obiektu jednostki organizacyjnej” na stronie 45
- ♦ „Tworzenie obiektu umiejscowienia” na stronie 45
- ♦ „Tworzenie obiektu kraju” na stronie 46
- ♦ „Tworzenie aliasu do obiektu” na stronie 46

Tworzenie obiektu organizacji

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt drzewa, kraju, umiejscowienia lub domeny, w którym ma zostać utworzony obiekt organizacji, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Organizacja > kliknij przycisk OK.
- 3 W polu Nazwa wpisz nazwę o maksymalnej długości 64 znaków.

Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Projektowanie sieci Novell eDirectory](#).

Przykład: XYZ_CORP

- 4 Jeśli w ramach procesu tworzenia kontenera chcesz przypisać dodatkowe wartości właściwości, zaznacz Zdefiniuj dodatkowe właściwości.
Można np. utworzyć dla kontenera skrypt logowania lub skonfigurować wykrywanie intruzów.
- 5 Kliknij przycisk OK.

Tworzenie obiektu jednostki organizacyjnej

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt organizacji, jednostki organizacyjnej, umiejscowienia lub domeny, w którym ma zostać utworzony nowy obiekt jednostki organizacyjnej, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Jednostka organizacyjna.
- 2 W polu Nazwa wpisz nazwę o maksymalnej długości 64 znaków.
Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Zasady nazewnictwa**.
Przykład: Marketing
- 3 Jeśli w ramach procesu tworzenia kontenera chcesz przypisać dodatkowe wartości właściwości, zaznacz Zdefiniuj dodatkowe właściwości.
Można np. utworzyć dla kontenera skrypt logowania lub skonfigurować wykrywanie intruzów.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Tworzenie obiektu umiejscowienia

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt kraju, umiejscowienia, domeny, organizacji lub jednostki organizacyjnej, w którym ma zostać utworzony obiekt umiejscowienia, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Umiejscowienie > kliknij przycisk OK.
- 3 Wypełnij pola Nazwa i Nazwa na podstawie.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Tworzenie obiektu kraju

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt drzewa lub domeny, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Kraj > kliknij przycisk OK.
- 3 W polu Nazwa wprowadź dwuliterowy kod kraju zgodny z normą ISO. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
Przykład: FR - Francja
- 4 Jeśli w ramach procesu tworzenia kontenera chcesz przypisać dodatkowe wartości właściwości, zaznacz Zdefiniuj dodatkowe właściwości.
Można np. chcieć wpisywać bardziej opisową nazwę kraju.
- 5 Kliknij przycisk OK.

Tworzenie aliasu do obiektu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony alias, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Alias > kliknij przycisk OK.
- 3 W polu Nazwa wpisz nazwę o maksymalnej długości 64 znaków.
Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Zasady nazewnictwa**.
Przykład: SalesVolumeAlias
- 4 Kliknij przycisk przeglądania przy polu Obiekt > zaznacz obiekt, który ma reprezentować ten alias > kliknij przycisk OK.
- 5 Jeśli w ramach procesu tworzenia aliasu chcesz przypisać dodatkowe wartości właściwości, zaznacz Zdefiniuj dodatkowe właściwości.
Można np. chcieć przypisać dysponentów aliasu.
- 6 Kliknij przycisk OK.
Używanie aliasu nie różni się niczym od używania rzeczywistego obiektu, który on reprezentuje.

Dostosowywanie widoków

Widok lewego i prawego panelu można dostosowywać na różne sposoby. Można np. ustawić na szczycie lewego panelu obiekt inny, niż Moje środowisko, a także regulować szerokość kolumn prawego panelu. Można także wyświetlać lub ukrywać tytuł widoku w prawym panelu. W drzewie eDirectory można filtrować obiekty z widoku w prawym okienku. (Patrz „Przeglądanie i szukanie obiektów” na stronie 34).

WSKAZÓWKA: Zamknięcie ConsoleOne powoduje utratę większości zmian w widoku lewego i prawego panelu. Zapisywane są tylko rozmiar okna, położenie i ustawienie tytułu widoku.

W tym podrozdziale

- ♦ „Ustawianie obiektu na szczycie w lewym panelu” na stronie 47
- ♦ „Wyświetlanie lub ukrywanie tytułu widoku w prawym panelu” na stronie 48
- ♦ „Regulowanie szerokości kolumn w prawym panelu” na stronie 48

Ustawianie obiektu na szczycie w lewym panelu

Należy wykonać czynność odpowiednią dla typu obiektu, który ma znaleźć się na szczycie. Poniższa tabela zawiera opisy tych czynności.

Obiekt, który ma znaleźć się na szczycie	Czynności
Kontener znajdujący się poniżej obiektu będącego aktualnie na szczycie	Kliknij kontener prawym przyciskiem myszy > kliknij Ustaw jako obiekt główny (root).
Kontener znajdujący się powyżej obiektu będącego aktualnie na szczycie	W lewym okienku klikaj dwukrotnie , aż zostanie wyświetlony odpowiedni kontener.
Moje środowisko	W lewym okienku kliknij prawym przyciskiem myszy , a następnie kliknij polecenie Wyświetl moje środowisko.

Wyświetlanie lub ukrywanie tytułu widoku w prawym panelu

Domyślnie prawy panel zawiera Widok konsoli. Zamiast tego może wyświetlać widok partycji i repliki albo dowolny inny, który został dodany przez przystawkę. Niezależnie od tego, jaki widok znajduje się w prawym panelu, można ustawić, czy na samej górze tego panelu ma być wyświetlany tytuł widoku.

Ponieważ ustawienie wyświetlania lub ukrywania tytułu widoku zapisuje się, zostanie użyte przy najbliższym uruchomieniu ConsoleOne na tym samym komputerze.

Aby wyświetlić lub ukryć tytuł widoku, kliknij Widok > Wyświetl tytuł widoku. W zależności od tego, czy tytuł widoku jest wyświetlany, czy nie, przy pozycji menu zostanie wyświetlony znacznik wyboru lub stamtąd zniknie.

Regulowanie szerokości kolumn w prawym panelu

- 1 Przesuń wskaźnik myszy na granicę między pierwszą a drugą kolumną.
- 2 Gdy wskaźnik przybierze kształt regulatora rozmiaru, przeciągnij granicę, aby ustawić żadaną szerokość kolumn.

3

Zarządzanie kontami użytkowników

Instalowanie konta użytkownika Novell® eDirectory™ polega na utworzeniu obiektu użytkownika i skonfigurowaniu właściwości kontrolujących logowanie i środowisko sieciowe użytkownika. Użycie szablonu ułatwia przeprowadzenie tych czynności.

Istnieje możliwość tworzenia skryptów logowania, dzięki którym użytkownicy będą automatycznie dołączani do plików, drukarek i innych zasobów sieci od razu po zalogowaniu. Jeśli więcej niż jeden użytkownik korzysta z tych samych zasobów, komendy skryptu logowania można umieścić w kontenerze skryptach logowania profili.

W tym rozdziale

- ♦ „Tworzenie kont użytkownika” na stronie 49
- ♦ „Konfigurowanie opcjonalnych cech konta” na stronie 51
- ♦ „Konfigurowanie skryptów logowania” na stronie 53
- ♦ „Ograniczenia czasu logowania dla zdalnych użytkowników” na stronie 55

Tworzenie kont użytkownika

Konto użytkownika to obiekt użytkownika w drzewie eDirectory. Obiekt użytkownika zawiera definicję nazwy logowania użytkownika, a także inne informacje pozwalające systemom eDirectory i NetWare® sterować dostępem użytkownika do zasobów sieci. Istnieje możliwość zdefiniowania właściwości użytkownika w szablonie jeszcze przed utworzeniem obiektu użytkownika.

W tym podrozdziale

- ♦ „Tworzenie obiektu użytkownika” na stronie 50
- ♦ „Tworzenie szablonu użytkownika” na stronie 50

Tworzenie obiektu użytkownika

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt użytkownika, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Użytkownik.

2 Wypełnij pola okna dialogowego Nowy użytkownik.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

2a Aby utworzyć obiekt użytkownika na podstawie szablonu, zaznacz Użyj szablonu.

2b Aby podczas tworzenia obiektu użytkownika ustawić dodatkowe właściwości użytkownika, zaznacz Zdefiniuj dodatkowe właściwości.

3 Kliknij przycisk OK.

4 Jeśli ukáže się okno dialogowe Ustaw hasło, ustaw hasło logowania użytkownika > kliknij przycisk OK.

WAŻNE: Jeśli to okno dialogowe ukáže się i zostanie anulowane, nie zostanie utworzone hasło eDirectory (para obiekt-klucz) do konta użytkownika, więc użytkownik nie będzie w stanie się zalogować, dopóki nie zostanie skonfigurowana inna metoda uwierzytelnienia, np. hasło NMAAS. Hasło eDirectory można ustawić później na stronie właściwości Ograniczenia hasła obiektu użytkownika. Jeśli nie wpiszesz hasła i klikniesz OK obiekt użytkownika zostanie utworzony z pustym (zerowym) hasłem eDirectory, zaś użytkownik będzie się mógł logować bez wprowadzania hasła.

Tworzenie szablonu użytkownika

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt szablonu, a następnie kliknij kolejno polecenia Nowa > Obiekt.

2 Na karcie klasa wybierz szablon > kliknij przycisk OK.

3 Wypełnij pola okna dialogowego Nowy szablon.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

3a Aby sklonować istniejący szablon lub obiekt użytkownika, zaznacz opcję Użyj szablonu lub obiektu użytkownika.

3b Aby ustawić właściwości szablonu natychmiast po utworzeniu obiektu szablonu, zaznacz opcję Zdefiniuj dodatkowe właściwości.

Po kliknięciu przycisku OK zostaną wyświetlone strony właściwości przypominające strony właściwości obiektu użytkownika. Na wszystkich stronach właściwości jest dostępna pomoc.

4 Kliknij przycisk OK.

Konfigurowanie opcjonalnych cech konta

Mając utworzony obiekt użytkownika, można opcjonalnie skonfigurować środowisko sieciowe użytkownika z zastosowaniem dodatkowych zabezpieczeń logowania, a także skonfigurować rachunkowość korzystania przez użytkownika z serwera NetWare.

W tym podrozdziale

- ♦ „Konfigurowanie środowiska sieciowego użytkownika” na stronie 51
- ♦ „Konfigurowanie dodatkowych zabezpieczeń logowania dla użytkownika” na stronie 52
- ♦ „Konfigurowanie rachunkowości korzystania przez użytkownika z serwera NetWare” na stronie 53

Konfigurowanie środowiska sieciowego użytkownika

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt szablonu lub użytkownika, dla którego ma zostać skonfigurowane środowisko sieciowe > kliknij Właściwości.

(Jeśli obiekt użytkownika nie został jeszcze utworzony, można użyć obiektu szablonu).

2 Wybierz stronę Środowisko na zakładce Ogólne.

3 Wypełnij stronę właściwości.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

4 Kliknij przycisk OK.

Konfigurowanie dodatkowych zabezpieczeń logowania dla użytkownika

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt szablonu lub użytkownika, dla którego mają zostać skonfigurowane zabezpieczenia logowania > kliknij Właściwości.

(Jeśli obiekt użytkownika nie został jeszcze utworzony, można użyć obiektu szablonu).

- 2 Wypełnij odpowiednie strony właściwości na zakładce Ograniczenia

Na każdej stronie można uzyskać dokładne informacje, klikając przycisk Pomoc.

Strona	Zastosowanie
Ograniczenia hasła	Ustawianie hasła logowania.
Ograniczenia adresu	Ograniczenie lokalizacji, z których użytkownik może się logować.
Ograniczenia czasu	Wyznaczenie pór, w których użytkownik może być zalogowany. Jeśli użytkownik ma się logować zdalnie, patrz „Ograniczenia czasu logowania dla zdalnych użytkowników” na stronie 55.
Ograniczenia logowania	<ul style="list-style-type: none">♦ Ograniczenie liczby współbieżnych sesji logowania.♦ Wyznaczenie terminu ważności i wyrzucania logowania.

- 3 Kliknij przycisk OK.
- 4 Aby skonfigurować wykrywanie intruzów dla wszystkich obiektów użytkownika w kontenerze:
 - 4a Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener > kliknij Właściwości.
 - 4b Wybierz stronę Wykrycie intruza na zakładce Ogólne.
 - 4c Wypełnij stronę właściwości.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
 - 4d Kliknij przycisk OK.

Konfigurowanie rachunkowości korzystania przez użytkownika z serwera NetWare

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt szablonu lub użytkownika, dla którego ma zostać skonfigurowana rachunkowość > kliknij Właściwości.

(Jeśli obiekt użytkownika nie został jeszcze utworzony, można użyć obiektu szablonu).

- 2 Wybierz stronę Saldo konta na zakładce Ogólne.

- 3 Wypełnij stronę właściwości.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

- 4 Kliknij przycisk OK.

- 5 Do naliczania opłat za usługi sieciowe przez dowolną liczbę serwerów NetWare należy użyć programu NetWare Administrator.

Dokładne informacje na ten temat zawiera pomoc elektroniczna programu NetWare Administrator.

Konfigurowanie skryptów logowania

Skrypt logowania to lista komend wykonywanych, gdy użytkownik się loguje. Skrypty takie służą zazwyczaj do łączenia użytkownika z zasobami sieci, jak np. pliki i drukarki. Skrypty logowania są wykonywane na stacji roboczej użytkownika w następującej kolejności:

1. Skrypt logowania kontenera
2. Skrypt logowania profilu
3. Skrypt logowania użytkownika

Jeśli system w trakcie logowania nie znajdzie żadnego skryptu logowania z danej kategorii, przechodzi do następnej kategorii z tej listy. Jeśli system nie znajdzie żadnego skryptu logowania, wykonuje skrypt domyślny mapujący dysk przeszukiwania do folderu SYS:PUBLIC na domyślnym serwerze użytkownika. Domyślny serwer konfiguruje się na stronie właściwości Środowisko obiektu użytkownika.

W tym podrozdziale

- ♦ „Tworzenie skryptu logowania” na stronie 54
- ♦ „Przydzielanie profilu użytkownikowi” na stronie 54

Tworzenie skryptu logowania

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt, w którym ma zostać utworzony skrypt logowania > kliknij Właściwości.

Aby skrypt logowania miał zastosowanie do	Utwórz go w
tylko jednego użytkownika	obiekcie użytkownika
użytkownika lub użytkowników, którzy nie zostali jeszcze utworzeni	obiekcie szablonu
wszystkich użytkowników w kontenerze	obiekcie kontenera
zbioru użytkowników w kontenerze lub kontenerach	obiekcie profilu

- 2 Na stronie Skrypt logowania wpisz odpowiednie komendy skryptu logowania.

Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell Client for Windows > Komendy i zmienne skryptu logowania* (<http://www.novell.com/documentation/polish/noclienu/docui/index.html#../noclienu/data/ho2m1x3b.html>).

- 3 Kliknij przycisk OK.
- 4 Jeśli skrypt logowania został utworzony do obiektu profilu, przypisz profil właściwym użytkownikom w sposób opisany poniżej.

Przydzielanie profilu użytkownikowi

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt szablonu lub użytkownika, któremu ma zostać przydzielony profil > kliknij Właściwości.

(Jeśli obiekt użytkownika nie został jeszcze utworzony, można użyć obiektu szablonu).

- 2 Na stronie Skrypt logowania kliknij przycisk przeglądania przy polu Profil > zaznacz obiekt profilu > kliknij przycisk OK.

- 3 Kliknij przycisk OK.
- 4 Sprawdź, czy użytkownik posiada uprawnienia do przeglądania obiektu profilu oraz uprawnienia do odczytu właściwości Skrypt logowania obiektu profilu.

Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz „[Podgląd praw efektywnych](#)” na stronie 65.

Ograniczenia czasu logowania dla zdalnych użytkowników

Na stronie właściwości Ograniczenia czasu obiektu użytkownika można wyznaczyć pory, w których użytkownik może być zalogowany do eDirectory. (Domyślnie nie ma żadnych ograniczeń w czasie logowania.) Jeśli wyznaczy się ograniczenia czasu logowania, to gdy w momencie nadejścia czasu ograniczenia użytkownik będzie zalogowany, system wyda ostrzeżenie nakazujące wylogowanie w ciągu pięciu minut. Jeśli po pięciu minutach użytkownik będzie wciąż zalogowany, zostanie automatycznie wylogowany i straci wprowadzone dane, których nie zdążył zapisać.

Jeśli użytkownik logujący się zdalnie znajduje się w innej strefie czasowej, niż serwer przetwarzający żądanie logowania, zostaną zastosowane odpowiednie korekty w ograniczeniu czasu logowania z uwagi na różnicę czasów. Na przykład, jeśli zakaże się użytkownikowi logowania w poniedziałki między 1 a 6 rano, a będzie się on logował ze strefy czasowej o godzinę późniejszej niż serwer, to zakaz będzie dla niego trwał faktycznie od 2 do 7 rano.

4

Administrowanie uprawnieniami

Uprawnienia to znaczniki systemu, które można ustawiać na poszczególnych zasobach sieci w celu sterowania dostępem do nich. Przypisując uprawnienia, wiąże się je zawsze z konkretnym użytkownikiem, grupą lub innym obiektem Novell® eDirectory™, który jest dysponentem (posiadaczem) tych uprawnień. W ConsoleOne™ można nadawać uprawnienia dysponenta do dwóch rodzajów zasobów:

- ♦ obiekty eDirectory

Uprawnienia do tych zasobów są przechowywane w eDirectory w tam stosowane. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Uprawnienia eDirectory](#).

- ♦ pliki i foldery na wolumenach NetWare®

Uprawnienia do tych zasobów są przechowywane w systemie plików NetWare i przez niego stosowane. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, patrz „[Omówienie praw NetWare](#)” na stronie 67.

Za każdym razem, gdy użytkownik podejmuje próbę uzyskania dostępu do danego zasobu, system (eDirectory bądź NetWare) określa, czy użytkownik posiada do tego efektywne uprawnienia. W tym celu sprawdzane są nie tylko bezpośrednie przydziały uprawnień, ale także równoważniki zabezpieczeń użytkownika i wszystkie filtry blokujące dziedziczenie bezpośrednich przydziałów. W tym rozdziale znajduje się opis sposobu wykonywania operacji zapewniających kontrolę nad efektywnymi uprawnieniami użytkownika do zasobów.

W tym rozdziale

- ♦ „[Bezpośrednie przydzielanie uprawnień](#)” na stronie 58
- ♦ „[Nadawanie równoważników](#)” na stronie 62

- ♦ „Blokowanie dziedziczenia” na stronie 64
- ♦ „Podgląd praw efektywnych” na stronie 65
- ♦ „Omówienie praw NetWare” na stronie 67

Bezpośrednie przydzielanie uprawnień

Gdy domyślny przydział uprawnień w drzewie eDirectory zapewnia użytkownikom niewystarczający lub za duży dostęp do zasobów, można utworzyć bezpośrednie przydziały praw lub je zmodyfikować. Tworząc lub modyfikując przydział praw, zaczyna się od wybrania zasobu, do którego dostęp ma być poddany kontroli, lub dysponenta (obiekt eDirectory, który posiada uprawnienia lub ma je posiadać).

WSKAZÓWKA: Aby uprawnieniami użytkownika zarządzać kolektywnie, a nie indywidualnie, dysponentem należy uczynić taki obiekt, jak grupa, stanowisko lub kontener. Aby uzyskać informacje na temat globalnego ograniczenia dostęp do danego zasobu (wszystkim użytkownikom), patrz „Blokowanie dziedziczenia” na stronie 64. Jeśli zasobem jest plik lub folder na wolumenie NetWare dostępem globalnym można sterować także ustawiając atrybuty (patrz „Przeglądanie informacji o serwerach i systemie plików oraz modyfikowanie ich” na stronie 102).

W tym podrozdziale

- ♦ „Kontrolowanie dostępu do systemu plików NetWare, według zasobu” na stronie 58
- ♦ „Kontrolowanie dostępu do systemu plików NetWare, według dysponenta.” na stronie 59
- ♦ „Kontrolowanie dostępu do Novell eDirectory, według zasobu” na stronie 60
- ♦ „Kontrolowanie dostępu do Novell eDirectory, według dysponenta” na stronie 61

Kontrolowanie dostępu do systemu plików NetWare, według zasobu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy zasób (plik, folder lub wolumen), do którego ma być określona kontrola dostępu > kliknij Właściwości.

UWAGA: Wybierz wolumen lub folder, w celu określenia kontroli dostępu do wszystkich zasobów leżących niżej w hierarchii.

- 2 Na stronie Dysponentci, zmodyfikuj zgodnie z potrzebami listę dysponentów i ich przydziały uprawnień.

Aby uzyskać informacje na temat opisu poszczególnych uprawnień dostępu, patrz „[Omówienie praw NetWare](#)” na stronie 67.

- 2a** Aby dodać obiekt jako dysponenta, kliknij Dodaj dysponenta > zaznacz obiekt > kliknij przycisk OK > przydziel dysponentowi uprawnienia z listy Prawa dostępu.
- 2b** Aby zmodyfikować przydział uprawnień dysponenta, zaznacz go > zmodyfikuj odpowiednio przydział uprawnień na liście Prawa dostępu.
- 2c** Aby usunąć obiekt jako dysponenta, zaznacz obiekt > kliknij Usuń dysponenta > Tak.

Chociaż usunięty dysponent straci bezpośrednio uprawnienia do pliku lub folderu, będzie mógł posiadać uprawnienia efektywne przez dziedziczenie lub równoważniki zabezpieczeń.

- 3** Kliknij przycisk OK.

Kontrolowanie dostępu do systemu plików NetWare, według dysponenta.

- 1** Kliknij prawym przyciskiem myszy dysponenta (obiekt, który posiada uprawnienia lub ma je posiadać) > wybierz Właściwości.
- 2** Na stronie Uprawnienia do plików i folderów kliknij Wyświetlanie > zaznacz wolumen NetWare, gdzie znajduje się system plików, do którego ma być określona kontrola dostępu > kliknij przycisk OK.

Na liście plików i folderów znajdują się wszystkie pliki i foldery z zaznaczonego wolumenu, do których dysponent posiada obecnie przydziały praw.

- 3** Zmodyfikuj odpowiednio przydziały praw.

Aby uzyskać informacje na temat opisów poszczególnych uprawnień, patrz „[Omówienie praw NetWare](#)” na stronie 67.

- 3a** Aby dodać przydział uprawnień, kliknij Dodaj > zaznacz plik lub folder, do którego ma być określona kontrola dostępu > kliknij przycisk OK > przydziel uprawnienia dysponenta na liście Prawa.
- 3b** Aby zmodyfikować przydział uprawnień, zaznacz plik lub folder, do którego ma być określona kontrola dostępu > przydziel uprawnienia dysponenta liście Prawa.

- 3c** Aby zlikwidować przydział uprawnień, zaznacz plik lub folder, do którego ma być określona kontrola dostępu > kliknij Usuń > Tak.
- Chociaż dysponent straci bezpośrednio uprawnienia do pliku lub folderu, będzie mógł mieć uprawnienia efektywne przez dziedziczenie lub równoważniki zabezpieczeń.
- 4** Jeśli zachodzi potrzeba, powtórz kroki **Krok 2** i **Krok 3** w celu zmodyfikowania przydziału uprawnień dysponenta na innych wolumenach NetWare.
- 5** Kliknij przycisk OK.

Kontrolowanie dostępu do Novell eDirectory, według zasobu

- 1** Kliknij prawym przyciskiem myszy zasób eDirectory (obiekt), do którego ma zostać określona kontrola dostępu > kliknij Dysponenci obiektu.
- UWAGA:** Wybierając kontener, określa się kontrolę dostępu do wszystkich obiektów leżących niżej w hierarchii.
- 2** Zmodyfikuj odpowiednio listę dysponentów i ich przydziały uprawnień.
- Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 2a** Aby zmodyfikować przydział uprawnień dysponenta, zaznacz go > kliknij Przydzielone prawa > zmodyfikuj odpowiednio przydział praw > kliknij przycisk OK.
- 2b** Aby dodać obiekt jako dysponenta, kliknij Dodaj dysponenta > zaznacz obiekt > kliknij przycisk OK > przydziel dysponentowi uprawnienia > kliknij przycisk OK.
- Tworząc przydział praw lub modyfikując go (w oknie dialogowym Prawa przydzielone do), można udzielić lub zakazać dostępu do obiektu jako całości, do wszystkich jego właściwości lub do pojedynczych jego właściwości. Aby uzyskać więcej informacji, kliknij Pomoc w oknie dialogowym.
- 2c** Aby usunąć obiekt jako dysponenta, zaznacz obiekt > kliknij Usuń dysponenta > Tak.
- Chociaż usunięty uprawnienia straci uprawnienia efektywne do obiektu lub jego właściwości, będzie mógł mieć uprawnienia efektywne przez dziedziczenie lub równoważniki zabezpieczeń.
- 3** Kliknij przycisk OK.

Kontrolowanie dostępu do Novell eDirectory, według dysponenta

- 1** Kliknij prawym przyciskiem myszy dysponenta (obiekt, który posiada uprawnienia lub ma je posiadać) > wybierz Prawa do innych obiektów.
- 2** W oknie dialogowym wyszukiwania określ część drzewa eDirectory, w której mają zostać wyszukane obiekty eDirectory, do których dysponent ma obecnie przydziały uprawnień.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 3** W oknie dialogowym wyszukiwania kliknij przycisk OK.
Ukaże się okno dialogowe przedstawiające postępy wyszukiwania. Po zakończeniu wyszukiwania strona Prawa do innych obiektów wypełni się wynikami wyszukiwania.
- 4** Zmodyfikuj odpowiednio przydziały uprawnień eDirectory dysponenta.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
 - 4a** Aby dodać przydział uprawnienia, kliknij Dodaj obiekt > zaznacz obiekt, do którego ma być określona kontrola dostępu > kliknij przycisk OK > przydziel uprawnienia dysponenta > kliknij przycisk OK.
 - 4b** Aby zmodyfikować przydział praw, zaznacz obiekt, do którego ma być określona kontrola praw > kliknij Przydzielone prawa > zmodyfikuj odpowiednio przydział praw > kliknij przycisk OK.
Tworząc przydział praw lub modyfikując go (w oknie dialogowym Prawa przydzielone do), można udzielić lub zakazać dostępu do obiektu jako całości, do wszystkich jego właściwości lub do pojedynczych jego właściwości. Aby uzyskać więcej informacji, kliknij Pomoc w oknie dialogowym.
 - 4c** Aby zlikwidować przydział praw, zaznacz obiekt, do którego ma być określona kontrola dostępu > kliknij Usuń obiekt > Tak.
Chociaż dysponent straci uprawnienia efektywne do obiektu lub jego właściwości, będzie mógł mieć uprawnienia efektywne przez dziedziczenie lub równoważniki zabezpieczeń.
- 5** Kliknij przycisk OK.

Nadawanie równoważników

Użytkownik będący pod względem zabezpieczeń równoważnikiem innego obiektu eDirectory ma w efekcie wszystkie uprawnienia tego obiektu, zarówno w eDirectory, jak i w systemie plików NetWare. Użytkownik automatycznie staje się równoważnikiem zabezpieczeń grup i stanowisk, do których należy. Wszyscy użytkownicy są pośrednio równoważnikami zabezpieczeń dysponenta [Public] oraz wszystkich kontenerów znajdujących się w drzewie eDirectory powyżej ich obiektów użytkowników, włącznie z obiektem drzewa. Można także dla użytkownika bezpośrednio określić równoważnik zabezpieczeń do dowolnego obiektu eDirectory.

UWAGA: Operacje opisane w tym podrozdziale umożliwiają delegowanie uprawnień administracyjnych przy użyciu uprawnień eDirectory. Mając aplikacje administracyjne stosujące stanowiska RBS, można delegować uprawnienia administracyjne także przez określanie przynależności do tych stanowisk; patrz „Przydzielanie przynależności i zakresu do funkcji RBS” na stronie 74.

W tym podrozdziale

- ♦ „Nadawanie równoważnika zabezpieczeń przez przynależność” na stronie 62
- ♦ „Bezpośrednie nadawanie równoważnika zabezpieczeń” na stronie 63
- ♦ „Określanie administratora dla konkretnych właściwości eDirectory obiektu” na stronie 63

Nadawanie równoważnika zabezpieczeń przez przynależność

- 1 O ile obiekt ten jeszcze nie istnieje, utwórz obiekt grupy lub funkcji, których równoważnikiem zabezpieczeń mają być użytkownicy.
Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz „Tworzenie obiektów i manipulowanie nimi” na stronie 38.
- 2 Nadaj grupie lub funkcji uprawnienia eDirectory i NetWare, które mają mieć użytkownicy.
Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz „Bezpośrednie przydzielanie uprawnień” na stronie 58.
- 3 Zmodyfikuj przynależności do grupy lub funkcji, aby objąć nimi użytkowników, którzy mają mieć uprawnienia tej grupy lub funkcji.
 - ♦ Jeśli jest to obiekt grupy, zrób to na stronie właściwości Członkowie.

- ♦ Jeśli jest to obiekt funkcji organizacyjnej, zrób to w polu Pracownik na stronie właściwości Identyfikacja.
- ♦ Jeśli jest to obiekt funkcji RBS, zrób to na stronie właściwości Członkowie grupy funkcji.

Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz „Przydzielanie przynależności i zakresu do funkcji RBS” na stronie 74.

4 Kliknij przycisk OK.

Bezpośrednie nadawanie równoważnika zabezpieczeń

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy użytkownika lub obiekt, który ma być równoważnikiem zabezpieczeń > kliknij Właściwości.

2 Nadaj równoważnik zabezpieczeń w następujący sposób:

- ♦ Jeśli został wybrany użytkownik, wybierz stronę Poziom zabezpieczeń na zakładce Przynależności > kliknij Dodaj > zaznacz obiekt, którego równoważnikiem zabezpieczeń ma być użytkownik > kliknij przycisk OK.
- ♦ Jeśli został wybrany obiekt, którego równoważnikiem zabezpieczeń ma być użytkownik, na stronie Zabezpieczenia na poziomie obecnego użytkownika kliknij Dodaj > zaznacz użytkownika > kliknij przycisk OK.

System synchronizuje zawartość tych dwóch stron właściwości.

3 Kliknij przycisk OK.

Określanie administratora dla konkretnych właściwości eDirectory obiektu

1 O ile obiekt ten nie został jeszcze utworzony, utwórz obiekt użytkownika, grupy, stanowiska lub kontenera, który ma zostać dysponentem określonych właściwości danego obiektu.

Jeśli dysponentem zostanie kontener, wszystkie obiekty należące do kontenera będą posiadały nadane uprawnienia. Jeśli właściwość nie zostanie określona jako właściwość z możliwością dziedziczenia, kontener oraz należące do niego obiekty nie będą miały uprawnień na niższych poziomach.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener najwyższego poziomu, którym administrator ma zarządzać > kliknij Dysponentci obiektu.

- 3 Na stronie właściwości kliknij Dodaj dysponenta > zaznacz obiekt reprezentujący administratora > kliknij przycisk OK.
- 4 W oknie dialogowym Prawa przydzielone do kliknij przycisk Dodaj właściwość.
- 5 Usuń zaznaczenie pola wyboru Wyświetl wszystkie właściwości.
- 6 Przydziel uprawnienia do każdej właściwości, którą administrator ma zarządzać.

Pamiętaj, aby przy każdym przydziale uprawnień zaznaczyć pole wyboru Z możliwością dziedziczenia. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 7 Kliknij przycisk OK.
- 8 Kliknij przycisk OK w oknie dialogowym właściwości.

Blokowanie dziedziczenia

W eDirectory przydziały uprawnień do kontenerów mogą być dziedziczone lub nie. W systemie plików NetWare wszystkie przydziały praw do folderów są dziedziczone. Zarówno w eDirectory, jak i w NetWare można zablokować dziedziczenie do wybranych obiektów podrzędnych, aby uprawnienia nie miały do nich zastosowania, niezależnie od tego, kim jest dysponent. Jedynym wyjątkiem jest wykluczenie możliwości blokowania uprawnień nadzorcy w systemie plików NetWare.

W tym podrozdziale

- ♦ „Blokowanie dziedziczonych praw do pliku lub folderu w wolumenie NetWare” na stronie 64
- ♦ „Blokowanie dziedziczonych uprawnień do obiektu lub właściwości eDirectory” na stronie 65

Blokowanie dziedziczonych praw do pliku lub folderu w wolumenie NetWare

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy plik lub folder > kliknij Właściwości.
- 2 Na stronie Filtr uprawnień dziedziczonych wprowadź odpowiednie zmiany w ustawieniach filtra.

Aby zablokować uprawnienie, należy usunąć zaznaczenie z jego pola wyboru. Zaznaczenie pola wyboru oznacza, że uprawnienie może być przekazane. Uprawnienia Nadzorcy nie można zablokować. Pozostałe pola wyboru są nieaktywne, jeśli nie ma się uprawnień nadzorcy lub kontroli dostępu do pliku lub folderu. Aby uzyskać informacje na temat opisów poszczególnych uprawnień, patrz „Omówienie praw NetWare” na stronie 67.

UWAGA: Filtr nie blokuje uprawnień do pliku lub folderu nadanych bezpośrednio dysponentowi, ponieważ uprawnienia takie nie są dziedziczone.

- 3 Kliknij przycisk OK.

Blokowanie dziedziczonych uprawnień do obiektu lub właściwości eDirectory

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt eDirectory > kliknij Właściwości.
- 2 Wybierz stronę Filtr uprawnień dziedziczonych na zakładce Prawa NDS.

Zostanie wyświetlona lista filtrów uprawnień dziedziczonych, które zostały dotychczas ustawione dla tego obiektu.

- 3 Na stronie właściwości wprowadź odpowiednie zmiany na liście filtrów uprawnień dziedziczonych.

Do edytowania listy filtrów niezbędne jest posiadanie uprawnień nadzorcy lub kontroli dostępu do właściwości ACL obiektu. Można ustawić filtry blokujące uprawnienia dziedziczone do obiektu jako całości albo do wszystkich lub wybranych właściwości obiektu. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

UWAGA: Filtr nie blokuje uprawnienia do obiektu nadanych bezpośrednio dysponentowi, ponieważ uprawnienia takie nie są dziedziczone.

- 4 Kliknij przycisk OK.

Podgląd praw efektywnych

Uprawnienia efektywne to zbiór uprawnień do określonych zasobów sieci, którymi w praktyce dysponują poszczególni użytkownicy. System (eDirectory lub NetWare) określa uprawnienia efektywne, biorąc pod uwagę bezpośrednie przydziały uprawnień, równoważniki zabezpieczeń i dziedziczenie. W systemie można wprowadzić zapytanie pozwalające dowiedzieć się o efektywne uprawnienia użytkownika do dowolnego zasobu.

W tym podrozdziale

- ♦ „Podgląd praw efektywnych do pliku lub folderu w wolumenie NetWare” na stronie 66
- ♦ „Wyświetlanie efektywnych uprawnień do obiektu lub właściwości eDirectory” na stronie 66

Podgląd praw efektywnych do pliku lub folderu w wolumenie NetWare

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy plik, folder lub wolumen > kliknij Właściwości.
Wybierz wolumen, aby wyświetlić uprawnienia efektywne w katalogu głównym systemu plików.
- 2 Na stronie Dysponenci kliknij Prawa efektywne.
- 3 Jeśli obiekt, którego efektywne uprawnienia mają zostać wyświetlone, nie ma w polu Dysponenci, kliknij przycisk przeglądania obok tego pola > zaznacz dysponenta > kliknij przycisk OK.
- 4 Zapoznaj się z uprawnieniami efektywnymi.
Aby uzyskać informacje na temat opisów poszczególnych uprawnień, patrz „Omówienie praw NetWare” na stronie 67.
- 5 Kliknij przycisk OK.

Wyświetlanie efektywnych uprawnień do obiektu lub właściwości eDirectory

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt eDirectory > kliknij Dysponenci obiektu.
- 2 Wybierz stronę Prawa efektywne na zakładce Prawa NDS.
- 3 Jeśli obiektu, o uprawnienia efektywne do którego chcesz się dowiedzieć, nie ma w polu Dla dysponenta, kliknij przycisk przeglądania obok tego pola > zaznacz żądanego dysponenta > kliknij przycisk OK.
- 4 Zapoznaj się z żądanymi uprawnieniami efektywnymi.
Można zobaczyć uprawnienia efektywne do obiektu jako całości albo do wszystkich lub wybranych właściwości. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

5 Kliknij przycisk OK.

Omówienie praw NetWare

W tym podrozdziale są omówione poszczególne uprawnienia, którymi mogą dysponować użytkownicy do plików i folderów na wolumenach NetWare, możliwe pochodzenie tych uprawnień oraz metoda określania przez system plików NetWare uprawnień efektywnych do plików i folderów.

W tym podrozdziale

- ♦ „Opis praw” na stronie 67
- ♦ „Pochodzenie praw” na stronie 68
- ♦ „Jak NetWare określa uprawnienia efektywne” na stronie 68

Opis praw

Poniższa tabela zawiera opis poszczególnych uprawnień, które dysponent może posiadać do pliku lub folderu w wolumenie NetWare.

Uprawnienie	Opis
Nadzorca	Dysponent ma wszystkie uprawnienia do pliku lub folderu oraz wszystkich elementów podrzędnych. Tego uprawnienia nie można filtrować (blokować) do bieżącego pliku lub folderu ani umarzać lub filtrować do elementów podrzędnych.
Odczyt	Dysponent ma możliwość otwierania i odczytywania pliku lub folderu i wszystkich elementów podrzędnych. Obejmuje także zdolność do wykonywania plików programów.
Zapis	Dysponent ma możliwość otwierania i zapisywania (modyfikowania) pliku lub folderu i wszystkich elementów podrzędnych.
Utworzenie	Dysponent ma zdolność do tworzenia nowych elementów i odzyskiwania elementów usuniętych z folderu i wszystkich podfolderów.
Dziedziczne	Uprawnienia do wybranych właściwości są przyznawane wszystkim obiektom na niższych poziomach.
Usuwanie	Dysponent ma możliwość usuwania pliku lub folderu i wszystkich elementów podrzędnych.

Uprawnienie	Opis
Modyfikowanie	Dysponent ma możliwość modyfikowania nazwy oraz atrybutów pliku lub folderu i wszystkich elementów podrzędnych. Dysponent nie może jednak zobaczyć zawartości pliku ani jej zmodyfikować.
Przeszukiwanie plików	Dysponent ma możliwość wyświetlania (na liście lub w przeglądarce) pliku lub folderu i wszystkich elementów podrzędnych, łącznie ze ścieżką do katalogu głównego wolumenu.
Kontrola dostępu	Dysponent ma możliwość modyfikowania przydziału uprawnień i filtru uprawnień dziedziczonych pliku lub folderu.

Pochodzenie praw

Z jednym plikiem lub folderem może być związanych wiele przydziałów praw powiązanych z odpowiednimi ich dysponentami (posiadaczami). Ponieważ uprawnienia dysponenta do folderu przechodzą na elementy, które folder zawiera, dysponent posiada też uprawnienia do elementów podrzędnych, chociaż nikt nie przydzielił mu ich bezpośrednio. Istnieje jednak możliwość założenia na poszczególne elementy podrzędne filtra blokującego dziedziczenie określonych praw. Filtry takie odnoszą się globalnie do wszystkich dysponentów z określonymi uprawnieniami.

Oprócz posiadania praw bezpośrednich i dziedziczonych do pliku lub folderu użytkownik może też posiadać uprawnienia do pliku lub folderu wynikające z równoważnika zabezpieczeń innego obiektu eDirectory. Jeśli np. użytkownik należy do grupy lub funkcji eDirectory, a tej grupie lub funkcji zostały nadane określone uprawnienia, zostają one faktycznie scedowane także na tego użytkownika przez równoważnik zabezpieczeń. Aby uzyskać więcej informacji, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Uprawnienia eDirectory](#).

Jak NetWare określa uprawnienia efektywne

Ileokroć użytkownik podejmuje próbę dostępu do pliku lub folderu w wolumenie NetWare, system ten określa efektywne uprawnienia użytkownika. Informacje dotyczące wyświetlenia efektywnych uprawnień użytkownika do dowolnego pliku lub folderu można znaleźć w podrozdziale „[Podgląd praw efektywnych](#)” na stronie 65. Proces służący NetWare do określania efektywnych uprawnień opisano poniżej.

Proces ten jest podobny do procesu używanego przez eDirectory do określania efektywnych uprawnień użytkowników do obiektów i właściwości eDirectory, lecz nieco się od niego różni. Aby uzyskać informacje na temat tego procesu, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Uprawnienia eDirectory**.

1. Sprawdza, czy użytkownik dysponuje efektywnie prawem Nadzorcy do serwera NetWare, gdzie znajduje się docelowy plik lub folder. (Informacje te są dostarczane do NetWare przez eDirectory).
 - ◆ Jeśli tak, użytkownik dysponuje efektywnie wszystkimi uprawnieniami do systemu plików tego serwera, więc reszta procesu jest zbędna.
 - ◆ Jeśli nie, proces przechodzi do następnej czynności.
2. Ustala obiekty eDirectory, dla których użytkownik jest równoważnikiem zabezpieczeń. (Informacje te są dostarczane do NetWare przez eDirectory).
3. Schodzi po ścieżce docelowego pliku lub folderu na następny poziom w systemie plików.

WSKAZÓWKA: Bezpośrednio pod serwerem NetWare znajduje się poziom folderu głównego wolumenu.
4. Sprawdza, czy użytkownik lub dowolny z obiektów, dla którego użytkownik jest równoważnikiem zabezpieczeń, ma przydzielone uprawnienia nadzorcy na tym poziomie.
 - ◆ Jeśli tak, użytkownik dysponuje efektywnie wszystkimi uprawnieniami od tego poziomu w dół systemu plików, więc reszta procesu jest zbędna.
 - ◆ Jeśli nie, proces przechodzi do następnej czynności.
5. Wykonuje następujące operacje dla użytkownika i każdego obiektu, dla którego użytkownik jest równoważnikiem zabezpieczeń:
 - a. Sprawdza, czy użytkownik (lub obiekt) ma przydzielone inne uprawnienia (nie nadzorcy) na bieżącym poziomie. Jeśli tak, ustawia efektywne uprawnienia użytkownika (lub obiektu) zgodnie z uprawnieniami określonymi przydziałem i przechodzi do punktu 6. Jeśli nie, proces przechodzi do punktu b.
 - b. Usuwa z bieżących efektywnych uprawnień wszelkie prawa, które są zablokowane przez filtr dziedziczenia na bieżącym poziomie.

6. Jeśli bieżącym poziomem systemu plików *jest* plik lub folder docelowy, uprawnienia efektywne użytkownika stanowią sumę jego uprawnień efektywnych i bieżących uprawnień efektywnych wszystkich obiektów, dla których użytkownik jest równoważnikiem zabezpieczeń. Jeśli nie osiągnięto jeszcze docelowego pliku lub folderu, proces wraca do punktu 3.

5

Konfigurowanie administracji w oparciu o stanowiska

ConsoleOne™ daje możliwość rozszerzenia schematu drzewa Novell® eDirectory™, aby umożliwić tworzenie obiektów usług związanych ze stanowiskiem (RBS, Role Based Services). W ten sposób aplikacje administracyjne mogą pełnić swoje funkcje jako moduły RBS i obiekty operacyjne w drzewie. Można następnie utworzyć obiekty funkcji RBS z definicjami konkretnych zadań, które poszczególni użytkownicy mogą wykonywać w tych aplikacjach administracyjnych.

UWAGA: Taki model delegowania administracji ma zastosowanie tylko z aplikacjami administracyjnymi wykorzystującymi obiekty RBS. Administrację można delegować także za pomocą praw eDirectory, co jest objaśnione w podrozdziale „Nadawanie równoważników” na stronie 62.

W tym rozdziale

- ♦ „Konfigurowanie usług związanych ze stanowiskiem (RBS)” na stronie 72
- ♦ „Definiowanie stanowisk RBS” na stronie 72
- ♦ „Przydzielanie przynależności i zakresu do funkcji RBS” na stronie 74
- ♦ „Tworzenie obiektu RBS dla aplikacji nietypowych” na stronie 75

Konfigurowanie usług związanych ze stanowiskiem (RBS)

Aplikacje administracyjne nie będą mogły dodawać obiektów RBS do drzewa eDirectory, dopóki nie rozszerzy się schematu drzewa, aby dopuszczał typ obiektów RBS. Zazwyczaj aplikacje administracyjne dokonują tego rozszerzenia schematu automatycznie w trakcie instalacji. Mimo to, zawsze można posłużyć się opisaną poniżej procedurą, aby mieć pewność, że w drzewie są wszystkie potrzebne rozszerzenia schematu.

Instalowanie rozszerzeń schematu usług związanych ze stanowiskiem (RBS) w drzewie eDirectory

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory.
- 2 Kliknij Narzędzia > Instaluj.
- 3 Postępuj zgodnie z instrukcjami kreatora, aby przeprowadzić instalację.
Pamiętaj, aby na drugim ekranie zaznaczyć Usługi związane z funkcją. Podczas korzystania z kreatora dostępny jest system pomocy.

Definiowanie stanowisk RBS

Stanowiska RBS zawierają definicję zadań w określonych aplikacjach administracyjnych, do wykonywania których użytkownicy są uprawnieni. Definicja funkcji RBS polega na utworzeniu obiektu funkcji RBS i określeniu zadań, które mogą być przez nią wykonane. Niektóre aplikacje administracyjne zawierają pewne wstępnie zdefiniowane obiekty funkcji RBS, które można odpowiednio zmodyfikować.

Zadania aplikacji, które stanowisko RBS może wykonywać, są prezentowane w drzewie eDirectory jako obiekty zadań usług związanych ze stanowiskiem. Obiekty te są dodawane automatycznie podczas instalacji aplikacji administracyjnych. Obiekty te są zorganizowane w module lub modułach RBS, które są kontenerami odpowiadającymi poszczególnym modułom funkcjonalnym aplikacji.

WSKAZÓWKA: Jeśli w danej firmie lub instytucji używa się opracowanej na zamówienie aplikacji administracyjnej wykorzystującej obiekty RBS, można utworzyć dla niej obiekty RBS ręcznie, co jest wyjaśnione w podrozdziale „[Tworzenie obiektu RBS dla aplikacji nietypowych](#)” na stronie 75.

W tym podrozdziale

- ♦ „Tworzenie obiektu funkcji RBS” na stronie 73
- ♦ „Określanie, które zadania może wykonywać stanowisko RBS” na stronie 73

Tworzenie obiektu funkcji RBS

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt funkcji RBS > kliknij Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Funkcja usług związanych ze stanowiskiem > kliknij przycisk OK.
- 3 Wprowadź nazwę nowego obiektu funkcji RBS.
Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa eDirectory. (Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Zasady nazewnictwa**).
Przykład: Stanowisko administratora haseł
- 4 Kliknij przycisk OK.

Określanie, które zadania może wykonywać stanowisko RBS

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy funkcję RBS lub obiekt zadań RBS > kliknij Właściwości.
Obiekty zadań RBS są umieszczane tylko w kontenerach modułów RBS.
- 2 Wprowadź odpowiednie powiązania na zakładce Usługi związane z funkcją.
 - ♦ Jeśli zaznaczono funkcję RBS, wybierz stronę Zawartość funkcji > wprowadź modyfikacje na liście zadań, które mogą być przez nią wykonane.
 - ♦ Jeśli zaznaczono zadanie RBS, wybierz stronę Członek > wprowadź modyfikacje na liście zadań, które stanowisko może wykonywać.
- 3 Kliknij przycisk OK.

Przydzielanie przynależności i zakresu do funkcji RBS

Mając zdefiniowane właściwe dla danej organizacji stanowiska RBS, można określić, do czego należą poszczególne stanowiska. W tym celu określa się zakres, w którym każdy członek może pełnić funkcje danego stanowiska. W zależności od rodzaju aplikacji administracyjnej związanej z funkcjami stanowisk, zakres określa się jako kontekst w drzewie eDirectory lub obiekt reprezentujący inny rodzaj zakresu (poza eDirectory).

WSKAZÓWKA: Jeśli aplikacja administracyjna definiuje zakres na zasadach innych niż określanych przez eDirectory, musi ona rozszerzyć schemat drzewa eDirectory, tak aby obejmował klasę obiektu dla tego zakresu. Można wtedy tworzyć obiekty zakresu zgodnie z opisem zawartym w podrozdziale „**Tworzenie obiektu reprezentującego zakres inaczej niż przez eDirectory**” na stronie 77.

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt funkcji RBS lub obiekt reprezentujący użytkowników, którzy mają być członkami funkcji > kliknij Właściwości.

Przynależność użytkowników do funkcji można określać indywidualnie lub dla grup, organizacji lub jednostek organizacyjnych. Jeśli jednak każdy użytkownik ma pełnić swoją funkcję w innym zakresie, przynależność do funkcji musi być określana indywidualnie.

- 2 Wprowadź odpowiednie przynależności do funkcji na zakładce Usługi związane z funkcją.
 - ♦ Jeśli zaznaczono obiekt funkcji RBS, wybierz stronę Członkowie grupy funkcji > wprowadź odpowiednie modyfikacje listy członków i ich zakresów.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

- ♦ Jeśli zaznaczono obiekt użytkownika, grupy, organizacji lub jednostki organizacyjnej, wybierz stronę Przydzielone funkcje > wprowadź odpowiednie modyfikacje listy przynależności do funkcji i zakresów.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

Jeśli jedna przynależność do funkcji ma mieć wiele niepokrywających się zakresów (np. dwie osobne gałęzie eDirectory NDS), ta przynależność do funkcji musi figurować na liście wielokrotnie, za każdym razem z innym zakresem.

- 3 Kliknij przycisk OK.

Tworzenie obiektu RBS dla aplikacji nietypowych

Zazwyczaj aplikacje administracyjne wykorzystujące obiekty RBS dodają niezbędne obiekty do drzewa eDirectory automatycznie podczas instalacji. Natomiast, jeśli w danej firmie lub instytucji używa się nietypowej, opracowanej na zamówienie aplikacji administracyjnej wykorzystującej obiekty RBS, można ręcznie utworzyć dla niej obiekty RBS. Można tworzyć następujące typy obiektów usług związanych ze stanowiskiem:

Typ obiektu	Kontener czy liść?	Przeznaczenie	Przykład
Moduł	Kontener	Reprezentuje jeden z modułów aplikacji administracyjnej, aby można było logicznie porządkować zadania aplikacji i jednoznacznie je identyfikować.	Aplikacja może mieć moduły Użytkownika i Serwera; w każdym z nich może znajdować się zadanie Tworzenia.
Zadanie	Liść	Reprezentuje określoną funkcję aplikacji.	Ponowne ustawianie hasła logowania.
Zakres	Liść	Jeśli aplikacja definiuje zakres na zasadach innych niż eDirectory, reprezentuje zakres, w którym członek grupy funkcji może sprawdzać działanie danej funkcji. UWAGA: Nie można utworzyć obiektu zakresu, dopóki w schemacie drzewa eDirectory nie ma jego klasy. Klasa zakresu stanowi klasę podrzędną RBS: Zasięg zewnętrzny.	Aplikacja definiująca zakres na zasadach usług DNS (Domain Name Service) umożliwia tworzenie obiektów zakresu np.: <ul style="list-style-type: none">♦ com_xyz♦ com_xyz_usa♦ com_xyz_usa_ny
Stanowisko	Liść	Reprezentuje funkcję administracyjną. Jest to lista konkretnych zadań aplikacji, które mogą wykonywać członkowie funkcji. Aby uzyskać informacje na temat tworzenia tego typu obiektu, patrz „Definiowanie stanowisk RBS” na stronie 72.	Aplikacja administrowania użytkownikami może tworzyć stanowiska np. <ul style="list-style-type: none">♦ Manager praw♦ Administrator haseł♦ Wprowadzanie danych o pracownikach

W tym podrozdziale

- ♦ „Tworzenie obiektu modułu RBS” na stronie 76
- ♦ „Tworzenie obiektu zadania RBS” na stronie 77

- ♦ „Tworzenie obiektu reprezentującego zakres inaczej niż przez eDirectory” na stronie 77

Tworzenie obiektu modułu RBS

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy organizację lub jednostkę organizacyjną, w której ma zostać utworzony obiekt modułu RBS > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Moduł usług związanych ze stanowiskiem > kliknij przycisk OK.
- 3 W polu Nazwa wprowadź nazwę modułu.

Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa eDirectory. (Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Zasady nazewnictwa](#)).

Przykład: Moduł administrowania użytkownikami

- 4 Następne czynności należy wykonać odpowiednio do sposobu, w jaki aplikacja administracyjna używa tego obiektu modułu.

Czy aplikacja odczytuje obiekt w celu ustalenia sposobu wywołania właściwego modułu?	Czynności
Nie	Kliknij przycisk OK. Obiekt modułu został utworzony.
Tak	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wybierz Zdefiniuj dodatkowe właściwości, a następnie kliknij przycisk OK. 2. Na stronie Informacje określ URL modułu oraz typ oprogramowania (jeśli aplikacja potrzebuje tych danych). 3. Na stronie Ścieżka (zakładka Usługi związane z funkcją), przejrzyj listę wszystkich innych modułów potrzebnych do wykonania tego modułu. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji. 4. Kliknij przycisk OK.

Tworzenie obiektu zadania RBS

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener modułu RBS, w którym ma zostać utworzony obiekt zadania RBS > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa zaznacz Zadanie usług związanych ze stanowiskiem > kliknij przycisk OK.
- 3 W polu Nazwa wprowadź nazwę zadania.
Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa eDirectory. (Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Zasady nazewnictwa](#)).Przykład: Ponowne ustawianie hasła logowania
- 4 Następne czynności należy wykonać odpowiednio do sposobu, w jaki aplikacja administracyjna używa tego obiektu zadania.

Czy aplikacja odczytuje obiekt w celu ustalenia sposobu wywołania właściwego zadania?	Czynności
Nie	Kliknij przycisk OK. Obiekt zadania został utworzony.
Tak	<ol style="list-style-type: none">1. Wybierz Zdefiniuj dodatkowe właściwości > kliknij przycisk OK.2. Na stronie Informacje określ funkcję aplikacji (punkt wejścia), która ma być wywoływana oraz ewentualne parametry używane do wywołania.3. Kliknij przycisk OK.

Tworzenie obiektu reprezentującego zakres inaczej niż przez eDirectory

- 1 Jeśli klasa obiektu, który ma zostać utworzony nie jest jeszcze zdefiniowana w schemacie drzewa eDirectory, zdefiniuj ją w programie Menedżer schematu.

Patrz „[Definiowanie niestandardowej klasy obiektu](#)” na stronie 82.

WAŻNE: Podczas pracy z kreatorem tworzenia klas należy pamiętać o ustawieniu znacznika Klasa efektywna i wybraniu zasięgu zewnętrznego usług związanych ze stanowiskiem jako klasy, z której nowa klasa ma dziedziczyć.

- 2 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt zakresu > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.
- 3 Na liście Klasa wybierz klasę obiektu reprezentującego zakres nieokreślony przez eDirectory > kliknij przycisk OK.
- 4 W polu Nazwa wprowadź nazwę zakresu.

Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa eDirectory. (Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Zasady nazewnictwa](#)).

Przykład: DNS Scope com_xyz_usa

- 5 Następane czynności należy wykonać odpowiednio do sposobu, w jaki aplikacja administracyjna używa tego obiektu zakresu.

Czy aplikacja odczytuje obiekt w celu ustalenia faktycznego zakresu, jaki ma być stosowany?	Czynności
Nie	Kliknij przycisk OK. Obiekt zakresu został utworzony.
Tak	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wybierz Zdefiniuj dodatkowe właściwości > kliknij przycisk OK. 2. Na stronach właściwości określ informacje na temat zakresu, które są potrzebne aplikacji. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji na temat poszczególnych stron. 3. Kliknij przycisk OK.

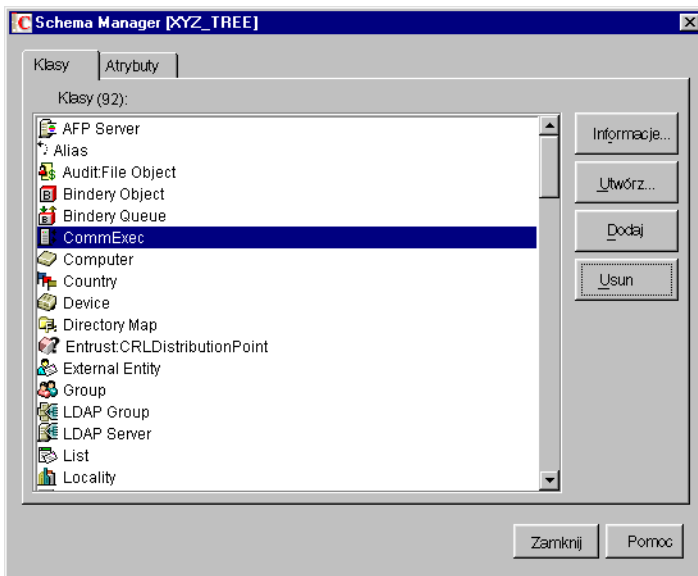
6

Rozszerzanie schematu Novell eDirectory

Schemat drzewa Novell® eDirectory™ definiuje klasy obiektów, jakie mogą znajdować się w tym drzewie, takie jak użytkownicy, grupy i drukarki. Ponadto określa właściwości (atrybuty) poszczególnych typów obiektów, w tym zarówno właściwości wymagane przy tworzeniu obiektu, jak i opcjonalne. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Klasy i właściwości obiektów** oraz **Schemat**.

Do rozszerzenia schematu drzewa eDirectory wymagane są uprawnienia nadzorca dla całego drzewa. Aby zobaczyć aktualny schemat, kliknij gdziekolwiek w drzewie, a następnie kliknij Narzędzia > kliknij Menedżer Schematu. Ukaze się lista dostępnych klas i właściwości podobna do tej, która jest przedstawiona na ilustracji. Kliknij dwukrotnie klasę lub właściwość, aby uzyskać o niej więcej informacji.

Rysunek 2 Menadżer schematów

Czynności potrzebne do rozszerzenia schematu są omówione w poszczególnych podrozdziałach tego rozdziału.

W tym rozdziale

- ♦ „Definiowanie niestandardowych klas i właściwości obiektów” na stronie 80
- ♦ „Definiowanie klas pomocniczych i używanie ich” na stronie 82
- ♦ „Usuwanie nieużywanych klas i właściwości” na stronie 88

Definiowanie niestandardowych klas i właściwości obiektów

Jeśli zajdzie taka potrzeba, można zdefiniować niestandardowe typy właściwości i dodać je jako właściwości opcjonalne do istniejących klas obiektów. (Nie ma możliwości dodawania właściwości obowiązkowych do istniejących klas). Można też definiować zupełnie nowe klasy obiektów zawierające właściwości zarówno standardowe, jak i niestandardowe.

W tym podrozdziale

- ♦ „Definiowanie właściwości niestandardowej” na stronie 81
- ♦ „Dodawanie opcjonalnych właściwości do klasy” na stronie 81
- ♦ „Definiowanie niestandardowej klasy obiektu” na stronie 82

Definiowanie właściwości niestandardowej

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory, którego schemat ma zostać rozszerzony.
- 2 Kliknij Narzędzia > Menedżer schematu.
- 3 Na zakładce Atrybuty kliknij Utwórz.
- 4 Zdefiniuj nową właściwość, postępując zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi przez kreatora.

Podczas korzystania z kreatora dostępny jest system pomocy.

Dodawanie opcjonalnych właściwości do klasy

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory, którego schemat ma zostać rozszerzony.
- 2 Kliknij Narzędzia > Menedżer schematu.
- 3 Na zakładce Klasy wybierz klasę, która ma zostać zmodyfikowana > kliknij Dodaj.
- 4 Kliknij dwukrotnie właściwości, które mają zostać dodane na liście po lewej stronie.

W razie przypadkowego dodania właściwości dwukrotnie kliknij ją na znajdującej się po prawej stronie liście.

- 5 Kliknij przycisk OK.

Tworzone obiekty należące do tej klasy będą posiadały dodaną właściwość. Aby ustawić wartości dodanych właściwości, użyj standardowej strony właściwości Inne obiektu.

Definiowanie niestandardowej klasy obiektu

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory, którego schemat ma zostać rozszerzony.
- 2 Kliknij Narzędzia > Menedżer schematu.
- 3 Na zakładce Klasy kliknij Utwórz.
- 4 Zdefiniuj klasę obiektu, postępując zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi przez kreatora.

Podczas korzystania z kreatora dostępny jest system pomocy.

Jeśli klasa obiektów ma zawierać niestandardowe właściwości, które mają zostać dopiero zdefiniowane, należy przerwać kreatora tworzenia klasy i zdefiniować najpierw niestandardowe właściwości tak, jak to opisano wcześniej.

Definiowanie klas pomocniczych i używanie ich

Klasa pomocnicza to zbiór właściwości (atrybutów), które zamiast od całych klas obiektów są dodawane do konkretnych instancji obiektów eDirectory. Na przykład aplikacja poczty elektronicznej może rozszerzyć schemat drzewa eDirectory, aby znalazła się w nim klasa pomocnicza Właściwości e-mail, a następnie rozszerzyć odpowiednio poszczególne obiekty o te właściwości. Za pomocą Menedżera schematu można definiować własne klasy pomocnicze. Następnie w głównym oknie ConsoleOne™ można rozszerzać poszczególne obiekty o właściwości definiowane w klasach pomocniczych.

W tym podrozdziale

- ♦ „Definiowanie klasy pomocniczej” na stronie 83
- ♦ „Rozszerzanie obiektu o właściwości klasy pomocniczej” na stronie 83
- ♦ „Rozszerzanie wielu obiektów naraz o właściwości klasy pomocniczej” na stronie 84
- ♦ „Modyfikowanie właściwości pomocniczych obiektu” na stronie 86
- ♦ „Usuwanie właściwości pomocniczych z obiektu” na stronie 86
- ♦ „Usuwanie właściwości pomocniczych z wielu obiektów naraz” na stronie 87

Definiowanie klasy pomocniczej

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory, którego schemat ma zostać rozszerzony.
- 2 Kliknij Narzędzia > Menedżer schematu.
- 3 Na zakładce Klasy kliknij Utwórz.
- 4 Zdefiniuj klasę pomocniczą, postępując zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi przez kreatora.

Przy ustawianiu flag klasy wybierz klasę pomocniczą. Jeśli klasa pomocnicza ma zawierać niestandardowe właściwości niestandardowe, które mają zostać dopiero zdefiniowane, należy przerwać kreatora tworzenia klasy i zdefiniować najpierw właściwości niestandardowe. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz „[Definiowanie niestandardowych klas i właściwości obiektów](#)” na stronie 80.

Rozszerzanie obiektu o właściwości klasy pomocniczej

- 1 W głównym oknie ConsoleOne kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt > kliknij Rozszerzenia obiektu.
- 2 Podejmij odpowiednie działanie zależnie od tego, czy klasa pomocnicza, która ma zostać użyta, znajduje się na liście Bieżące rozszerzenia klasy pomocniczej:

Czy klasa pomocnicza znajduje się na liście?	Działanie
Tak	Zakończ tę procedurę. Najpierw patrz „ Modyfikowanie właściwości pomocniczych obiektu ” na stronie 86.
Nie	Kliknij Dodaj rozszerzenie > wybierz klasę pomocniczą > kliknij przycisk OK.

- 3 Jeśli zostanie wyświetlony komunikat informujący o użyciu standardowego edytora, kliknij przycisk OK.
- 4 Ustaw żądne wartości właściwości na wyświetlonym ekranie.

W zależności od używanego ekranu zwróć uwagę na następujące informacje:

Ekran	Uwagi
Karta Rozszerzenia (okno dialogowe Właściwości)	<ul style="list-style-type: none">♦ Na liście mogą znajdować się zarówno obowiązkowe, jak i opcjonalne właściwości klasy pomocniczej.♦ Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać informacje na temat poszczególnych właściwości.
Okno dialogowe Nowe	<ul style="list-style-type: none">♦ Na liście znajdują się tylko obowiązkowe właściwości klasy pomocniczej.♦ Do ich prawidłowego ustawienia potrzebna jest znajomość jej składni. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz <i>Novell eDirectory - Podręcznik administratora</i> > Repliki.♦ Po ustawieniu obowiązkowych właściwości można ustawić właściwości opcjonalne zgodnie z opisem w „Modyfikowanie właściwości pomocniczych obiektu” na stronie 86.

5 Kliknij przycisk OK.

Rozszerzanie wielu obiektów naraz o właściwości klasy pomocniczej

1 W prawym panelu ConsoleOne zaznacz obiekty, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.

Wybierane obiekty nie muszą być obiektami tego samego typu.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy zaznaczone obiekty > kliknij Rozszerzenia wielu obiektów.

3 Podejmij odpowiednie działanie zależnie od tego, czy klasa pomocnicza, która ma zostać użyta, znajduje się na liście Bieżące rozszerzenia klasy pomocniczej:

WSKAZÓWKA: Wymienione są tylko rozszerzenia wspólne dla wszystkich zaznaczonych obiektów. Rozszerzenia specyficzne dla indywidualnych obiektów nie są uwzględniane.

Czy klasa pomocnicza znajduje się na liście?	Działanie
Tak	Zakończ tę procedurę. Najpierw patrz „ Modyfikowanie właściwości pomocniczych obiektu ” na stronie 86. Obiekty będą musiały zostać zmodyfikowane pojedynczo.
Nie	Kliknij Dodaj rozszerzenie > wybierz klasę pomocniczą > kliknij przycisk OK.

4 Jeśli zostanie wyświetlony komunikat informujący o użyciu standardowego edytora, kliknij przycisk OK.

5 Ustaw żądne wartości właściwości na wyświetlonym ekranie.

WAŻNE: Ustawione wartości właściwości zostaną zastosowane dla wszystkich zaznaczonych obiektów. Jeśli właściwość już istnieje w obiekcie i może mieć tylko jedną wartość, wartość ta zostanie zastąpiona. Jeśli właściwość już istnieje i może przyjmować wiele wartości, nowe wartości zostaną dodane do istniejących.

W zależności od używanego ekranu zwróć również uwagę na następujące informacje:

Ekran	Uwagi
Karta Rozszerzenia	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Na liście mogą znajdować się zarówno obowiązkowe, jak i opcjonalne właściwości klasy pomocniczej. ♦ Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać informacje na temat poszczególnych właściwości.
Okno dialogowe Nowe	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Na liście znajdują się tylko obowiązkowe właściwości klasy pomocniczej. ♦ Do ich prawidłowego ustawienia potrzebna jest znajomość jej składni. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz <i>Novell eDirectory - Podręcznik administratora</i> > Schemat. ♦ Po ustawieniu obowiązkowych właściwości można ustawić właściwości opcjonalne zgodnie z opisem przedstawionym poniżej. Obiekty będą musiały zostać zmodyfikowane pojedynczo.

6 Kliknij przycisk OK.

Modyfikowanie właściwości pomocniczych obiektu

- 1 W oknie ConsoleOne kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt > kliknij Właściwości.
- 2 Wybierz na zakładce Rozszerzenia tę stronę właściwości, której nazwa odpowiada klasie pomocniczej. Jeśli klasa pomocnicza nie jest wymieniona lub jeśli nie ma karty Rozszerzenia, użyj standardowej strony Inne.
- 3 Ustaw żądne wartości właściwości na wyświetlonym ekranie. W zależności od używanego ekranu zwróć uwagę na następujące informacje:

Ekran	Uwagi
Karta Rozszerzenia	<ul style="list-style-type: none">♦ Na liście mogą znajdować się zarówno obowiązkowe, jak i opcjonalne właściwości klasy pomocniczej.♦ Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać informacje na temat poszczególnych właściwości.
Karta Inne	<ul style="list-style-type: none">♦ Wymienione są tylko wcześniej ustawione właściwości klasy pomocniczej. Kliknij Dodaj, aby ustawić dodatkowe właściwości.♦ Do ich prawidłowego ustawienia potrzebna jest znajomość jej składni. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz <i>Novell eDirectory - Podręcznik administratora</i> > Schemat.

4 Kliknij przycisk OK.

Usuwanie właściwości pomocniczych z obiektu

- 1 W głównym oknie ConsoleOne kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt > kliknij Rozszerzenia obiektu.
- 2 Na liście aktualnie dostępnych rozszerzeń klas pomocniczych wybierz klasę pomocniczą, której właściwości mają zostać usunięte.

3 Kliknij Usuń rozszerzenie > Tak.

Spowoduje to usunięcie wszystkich właściwości dodanych przez klasę pomocniczą z wyjątkiem właściwości, które obiekt posiadał przed ich dodaniem.

Usuwanie właściwości pomocniczych z wielu obiektów naraz

1 W prawym panelu ConsoleOne zaznacz obiekty, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.

Wybierane obiekty nie muszą być obiektami tego samego typu.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy zaznaczone obiekty > kliknij Rozszerzenia wielu obiektów.

3 Przebieg następnej czynności zależy od tego, czy klasa pomocnicza, której właściwości mają zostać usunięte, figuruje na liście Bieżące rozszerzenia klasy pomocniczej.

WSKAZÓWKA: Wymienione są tylko rozszerzenia wspólne dla wszystkich zaznaczonych obiektów. Rozszerzenia specyficzne dla indywidualnych obiektów nie są uwzględniane.

Czy klasa pomocnicza znajduje się na liście?	Działanie
Tak	Zaznacz ją > kliknij Usuń rozszerzenie > Tak. Spowoduje to usunięcie wszystkich właściwości dodanych przez klasę pomocniczą z wyjątkiem właściwości, które obiekt posiadał przed ich dodaniem.
Nie	Naciśnij Anuluj, aby zamknąć okno dialogowe. Klasy pomocnicze będą musiały zostać pojedynczo usunięte z poszczególnych obiektów. Patrz „ Usuwanie właściwości pomocniczych z obiektu ” na stronie 86.

Usuwanie nieużywanych klas i właściwości

Nieużywane klasy i właściwości (atrybuty) nienależące do podstawowego schematu drzewa eDirectory można usuwać. Wskazane jest jednak, aby użytkownik usuwał tylko te klasy, które sam zdefiniował i ma pewność, że nie są używane. ConsoleOne nie pozwala tylko na usuwanie klas aktualnie używanych w lokalnie replikowanych partycjach.

W tym podrozdziale

- ♦ „Usuwanie właściwości ze schematu” na stronie 88
- ♦ „Usuwanie klasy ze schematu” na stronie 88

Usuwanie właściwości ze schematu

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory, którego schemat ma zostać zmodyfikowany.
- 2 Kliknij Narzędzia > Menedżer schematu.
- 3 Na zakładce Atrybuty zaznacz właściwość > kliknij przycisk Usuń > Tak.

Usuwanie klasy ze schematu

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory, którego schemat ma zostać zmodyfikowany.
- 2 Kliknij Narzędzia > Menedżer schematu.
- 3 Na zakładce Klasy zaznacz właściwość > kliknij przycisk Usuń > Tak.

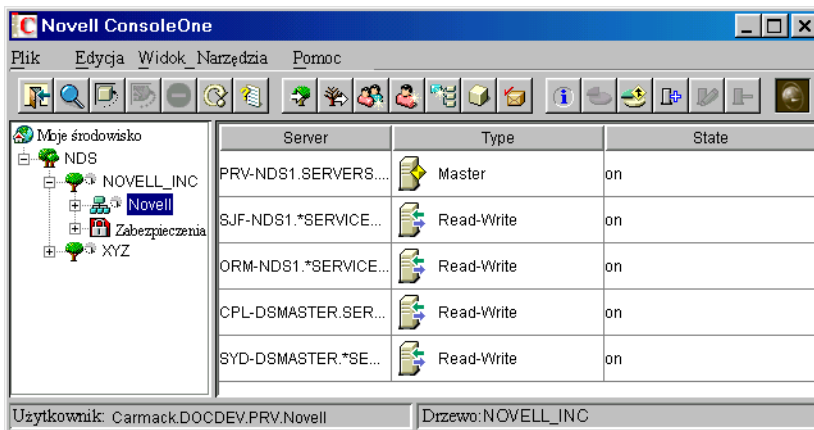
7

Tworzenie partycji i replik Novell eDirectory

Partycja to fragment drzewa Novell® eDirectory™, który jako niezależną jednostkę można przechowywać i replikować na dowolnej liczbie serwerów. Jeśli drzewo ma duże rozmiary lub rozciąga się na łącza WAN, można je podzielić na partycje lub replikować; powinno to zwiększyć wydajność sieci i odporność na awarie. Aby uzyskać szczegółowe informacje, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Repliki** i **Partycje**.

Do wykonywania operacji dzielenia na partycje i replikowania niezbędne jest uprawnienia nadzorca do tej części drzewa eDirectory, którego mają one dotyczyć. Kontenery w drzewie, przy których jest wyświetlona ikona , oznaczają punkty podziału drzewa na partycje. (Każdy z tych kontenerów jest kontenerem głównym partycji.) W takich punktach można otwierać w prawym panelu specjalny widok (przedstawiony na ilustracji), na którym można oglądać repliki partycji i konfigurować je. Podobne widoki można otwierać także z obiektów serwerów w drzewie.

Rysunek 3 Widok partycji i repliki

W tym rozdziale

- ♦ „Zarządzanie partycjami” na stronie 90
- ♦ „Zarządzanie replikowaniem” na stronie 96
- ♦ „Stany replik” na stronie 99

Zarządzanie partycjami

Domyślnie małe drzewo eDirectory jest przechowywane jako jedna partycja replikowana na pierwszych trzech serwerach w drzewie. Procedury wykonywania dalszych operacji na partycjach są opisane poniżej. Aby uzyskać informacje na temat pojęć i zasad dotyczących tworzenia partycji drzewa, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Wytyczne dotyczące partycjonowania drzewa** i **Zarządzanie partycjami i replikami**.

W tym podrozdziale

- ♦ „Przeglądanie informacji o partycji” na stronie 91
- ♦ „Podział partycji (tworzenie partycji potomnej)” na stronie 91
- ♦ „Łączenie partycji podrzędnej z jej partycją nadrzędną” na stronie 92
- ♦ „Przenoszenie partycji” na stronie 92
- ♦ „Sprawdzanie ciągłości partycji” na stronie 92

Przeglądanie informacji o partycji

- 1 W lewym okienku kliknij prawym przyciskiem myszy kontener główny partycji (powinna przy nim być wyświetlona ikona) > kliknij kolejno Widoki > Widok partycji i repliki.

W prawym panelu zostanie wyświetlona lista serwerów, na których partycja jest replikowana, a także typ i stan każdej z replik. Aby zapoznać się z opisami typów replik, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Repliki**. Aby zapoznać się z opisami stanów replik, patrz „**Stany replik**” na stronie 99.

- 2 Wyświetl więcej informacji na temat partycji, np. czas ostatniej synchronizacji replik.

2a Sprawdź, czy w lewym panelu jest ciągle zaznaczony kontener główny partycji.

2b Na pasku narzędzi kliknij przycisk Informacje.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe Informacje dotyczące partycji. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji na temat poszczególnych pól informacji.

Podział partycji (tworzenie partycji potomnej)

- 1 Konieczna jest znajomość całości procesu tworzenia partycji.

Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Tworzenie partycji**.

- 2 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, który ma być kontenerem głównym nowej partycji (podrzędnej) > kliknij Widoki > Widok partycji i repliki.

W prawym panelu powinna zostać wyświetlona pusta lista replik. Jeśli nie jest ona pusta, to kontener jest już kontenerem głównym partycji, więc trzeba wybrać inny kontener.

- 3 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Utwórz partycję > kliknij przycisk OK.

Łączenie partycji podrzędnej z jej partycją nadrzędną

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener główny partycji podrzędnej (powinna przy nim być wyświetlona ikona) > kliknij kolejno Widoki > Widok partycji i repliki.

W prawym panelu zostanie wyświetlona lista serwerów, na których partycja jest replikowana, a także typ i stan każdej z replik. Aby zapoznać się z opisami typów replik, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Repliki**. Aby zapoznać się z opisami stanów replik, patrz „Stany replik” na stronie 99.
- 2 Sprawdź, czy partycja podrzędna jest gotowa do połączenia (patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Łączenie partycji**).
- 3 Sprawdź, czy w lewym panelu jest ciągle zaznaczony kontener główny partycji podrzędnej.
- 4 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Połącz partycję > kliknij przycisk OK.

Przenoszenie partycji

- 1 Sprawdź, czy partycja jest gotowa do przeniesienia (patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Przenoszenie partycji**).
- 2 Wybierz kontener główny partycji (powinna przy nim być wyświetlona ikona).
- 3 Kliknij Plik > Przenoszenie.
- 4 Kliknij przycisk przeglądania przy polu miejsca przeznaczenia > zaznacz kontener, do którego partycja ma zostać przeniesiona > kliknij przycisk OK.
- 5 (Wskazane) Zaznacz Utwórz alias dla wszystkich przenoszonych obiektów.
- 6 Kliknij przycisk OK.

Sprawdzanie ciągłości partycji

Sprawdzenie ciągłości partycji umożliwia określenie, czy w którejkolwiek replice partycji występują błędy synchronizacji. Podczas sprawdzania ciągłości badane są wszystkie serwery zawierające repliki wybranej partycji i następuje sprawdzenie, czy na wszystkich serwerach informacje dotyczące listy replik (lub pierścienia replik) określonej partycji są takie same. Operacja ta jest również określana jako "marsz po pierścieniu replik".

Jeśli lista replik nie jest identyczna na wszystkich serwerach zawierających repliki wybranej partycji, albo jeśli z jakiegoś powodu replika nie może zostać zsynchronizowana z drzewem eDirectory, w tabeli ciągłości partycji wyświetlane są informacje o błędach. Wystąpienie błędu jest sygnalizowane wyświetleniem wykrzyknika na ikonach replik.

W tablicy ciągłości partycji jest wyświetlana lista replik (kolumny) każdego serwera (wiersze), który zawiera replikę wybranej partycji. Aby prawidłowo zinterpretować informacje zapisane w siatce partycji, należy odczytać je poziomo, osobno dla każdego z serwerów. Każdy wiersz reprezentuje listę replik określonego serwera.

Rysunek 4 Tablica ciągłości partycji

ALS1_TREE	ALS.n	ALSNT.n	ALSNT2000.n
ALS.n	Master	Read-Write	Read-Write
ALSNT.n	Master	Read-Write	Read-Write
ALSNT2000.n	Master	Read-Write	Read-Write

Mogą także zostać wyświetlone ikony reprezentujące repliki, których nie można odczytać. Nie oznacza to koniecznie, że serwery nie mogą nawiązać połączeń między sobą. Może to po prostu oznaczać, że klient nie może nawiązać połączenia z serwerem w celu uzyskania informacji.

W programie ConsoleOne ciągłość partycji można sprawdzić w widoku partycji i repliki.

- 1 Kliknij Widok > Widok partycji i repliki.
- 2 Wybierz partycję, której status synchronizacji ma zostać wyświetlony.
- 3 Kliknij przycisk Ciągłość partycji .

Korzystanie z tablicy ciągłości partycji

Tablica ciągłości partycji może służyć do wykonywania następujących czynności:

- ♦ „Przeglądanie informacji o replikach” na stronie 94
- ♦ „Wyświetlanie informacji o serwerze” na stronie 94
- ♦ „Synchronizowanie informacji zapisanych w replikach” na stronie 95
- ♦ „Odbieranie aktualizacji” na stronie 95
- ♦ „Wysyłanie aktualizacji” na stronie 96

Przeglądanie informacji o replikach

Używając tablicy ciągłości partycji można wyświetlić informacje dotyczące repliki, takie jak typ partycji, bieżący stan oraz informacje o błędach synchronizacji.

- 1 Wybierz wiersz w tablicy ciągłości partycji.
- 2 Kliknij kolejno Widok > Informacje > Replika.
- 3 Wybierz replikę (kolumnę), dla której mają zostać wyświetlone informacje.
- 4 Kliknij przycisk OK.

W tablicy można także kliknąć dwukrotnie ikonę repliki, aby wyświetlić informacje na jej temat.

Wyświetlanie informacji o serwerze

Używając tablicy ciągłości partycji można wyświetlić informacje dotyczące serwera i zapisanych na nim replik.

- 1 W tablicy ciągłości partycji wybierz wiersz.

2 Kliknij kolejno Widok > Informacje > Serwer.

Aby wyświetlić informacje o serwerze, można także kliknąć dwukrotnie kolumnę serwera w tablicy.

Synchronizowanie informacji zapisanych w replikach

Informacje zapisane w replikach wybranej partycji znajdujących się na wielu serwerach mogą zostać zsynchronizowane z informacjami replik na innych serwerach.

1 Kliknij kolejno Napraw > Synchronizuj natychmiast.

Odbieranie aktualizacji

Operacja ta wymusza odebranie przez replikę na wybranym serwerze informacji o wszystkich obiektach eDirectory pochodzących z repliki głównej określonej partycji. W czasie wykonywania tej operacji replika na wybranym serwerze jest oznaczana jako nowa replika.

Stan repliki można sprawdzić na liście replik określonego serwera w widoku drzewa lub na liście partycji i serwerów. Bieżące dane repliki zostaną zastąpione danymi pochodzącymi z repliki głównej.

Mimo że eDirectory synchronizuje automatycznie dane katalogowe między replikami (tak aby do każdej repliki zostały wysłane najbardziej aktualne wersje obiektów katalogu), operacja odbierania aktualizacji umożliwia ręczne wykonanie synchronizacji obiektów katalogu w replikach w wypadku, gdy jakaś replika inna niż replika główna nie będzie zsynchronizowana.

Operację tę należy wykonać, gdy nastąpi uszkodzenie repliki, lub jeśli replika nie odbierze aktualnych danych przez długi okres czasu.

W tablicy ciągłości partycji można określić repliki, które nie są zsynchronizowane z danymi repliki głównej. Na ikonach takich replik w siatce partycji jest wyświetlony wykrzyknik (!).

Opcji tej nie można wybrać z poziomu repliki głównej. Zakłada się, że replika główna zawiera najbardziej aktualną i dokładną kopię partycji. Jeśli tak nie jest, jako replikę główną należy określić jedną z pozostałych replik wykonując w tym celu operację zmiany typu repliki. Bieżąca replika główna zostanie przelączona automatycznie do trybu odczytu/zapisu.

Wykonanie tej operacji może wywołać znaczne zagęszczenie ruchu w sieci, dlatego najlepiej wykonywać ją w godzinach niskiego obciążenia sieci.

1 Kliknij kolejno Napraw > Odbierz aktualizacje.

Wysyłanie aktualizacji

Gdy z repliki są wysyłane aktualizacje, zapisane w niej obiekty eDirectory są rozsyłane z serwera zawierającego tę replikę do wszystkich pozostałych replik określonej partycji, łącznie z repliką główną.

Wysłane w ten sposób obiekty zostaną połączone z obiektami istniejącymi w pozostałych replikach partycji. Jeśli pozostałe repliki zawierają dane, do których mogą zostać dołączone wysłane dane, istniejące dane zostaną zachowane.

Mimo że eDirectory synchronizuje automatycznie dane katalogowe między replikami (tak aby do każdej repliki zostały wysłane najbardziej aktualne wersje obiektów katalogu), operacja wysłania aktualizacji umożliwia ręczne wykonanie synchronizacji obiektów katalogu w replikach w wypadku, gdy jakaś replika inna niż replika główna nie będzie zsynchronizowana.

- 1 Kliknij kolejno Napraw > Wyślij aktualizacje.

Zarządzanie replikowaniem

Gdy jest tworzona nowa partycja, eDirectory domyślnie replikuje ją na serwer lub serwery z drzewa eDirectory. Dalsze konfigurowanie replikowaniem partycji drzewa jest objaśnione w poniższych procedurach. Aby uzyskać informacje na temat pojęć i zasad dotyczących replikacji, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Wytyczne dotyczące replikowania drzewa** i **Zarządzanie partycjami i replikami**.

W tym podrozdziale

- ♦ „Przeglądanie informacji o replikowaniu” na stronie 96
- ♦ „Dodawanie repliki” na stronie 97
- ♦ „Usuwanie repliki” na stronie 98
- ♦ „Modyfikowanie repliki” na stronie 98
- ♦ „Replikowanie tylko wybranych danych” na stronie 99

Przeglądanie informacji o replikowaniu

- 1 W lewym okienku kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt główny serwera lub partycji (kontener z wyświetloną przy nim ikoną) > kliknij kolejno Widoki > Widok partycji i repliki.

Wybierz serwer, aby wyświetlić wszystkie zapisane na nim repliki, niezależnie od tego, których partycji są to repliki. Jeśli zostanie wybrany kontener główny partycji, można zobaczyć wszystkie repliki tej partycji, niezależnie od tego, na którym są serwerze.

W prawym panelu zostanie wyświetlona lista replik do wyboru, a także typ i stan każdej z replik. Aby zapoznać się z opisami typów replik, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > **Repliki**. Aby zapoznać się z opisami stanów replik, patrz „**Stany replik**” na stronie 99.

2 Wyświetl więcej informacji na temat określonej repliki, np. czas ostatniej synchronizacji i informacje o błędach.

2a W prawym panelu zaznacz replikę.

2b Na pasku narzędzi kliknij Informacje.

Zostanie wyświetlone okno dialogowe Informacje dotyczące repliki. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji na temat poszczególnych pól informacji. Jeśli są błędy synchronizacji, ich szczegóły można poznać, klikając znak zapytania przy numerze błędu.

Dodawanie repliki

1 W lewym okienku kliknij prawym przyciskiem myszy kontener główny partycji, która ma zostać zreplikowana, (powinna przy nim być wyświetlona ikona) > kliknij kolejno Widoki > Widok partycji i repliki.

W prawym panelu ukaże się lista serwerów, na których partycja jest już replikowana.

2 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Dodaj replikę.

3 Kliknij przeglądania przy polu Nazwa serwera > zaznacz serwer, na którym ma zostać utworzona nowa replika > kliknij przycisk OK.

4 Wybierz żądany typ repliki.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

5 Kliknij przycisk OK.

Usuwanie repliki

- 1 W lewym panelu kliknij prawym przyciskiem myszy serwer, gdzie znajduje się replika, lub kontener główny partycji, której replika jest kopią, (powinna przy nim być wyświetlona ikona) > kliknij kolejno Widoki > Widok partycji i repliki.

W prawym panelu zostanie wyświetlona lista replik znajdujących się na wybranym serwerze lub replik wybranej partycji, a także typ i stan każdej repliki. Aby zapoznać się z opisami typów replik, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Repliki](#). Aby zapoznać się z opisami stanów replik, patrz „[Stany replik](#)” na stronie 99.

- 2 Rozważ skutki usunięcia repliki.

Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Dodawanie, usuwanie i zmiana typów replik](#).

- 3 W prawym panelu zaznacz replikę.
- 4 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Usuń replikę > kliknij przycisk Tak.

Modyfikowanie repliki

- 1 W lewym panelu kliknij prawym przyciskiem myszy serwer, gdzie znajduje się replika, lub kontener główny partycji, której replika jest kopią, (powinna przy nim być wyświetlona ikona) > kliknij kolejno Widoki > Widok partycji i repliki.

W prawym panelu zostanie wyświetlona lista replik znajdujących się na wybranym serwerze lub replik wybranej partycji, a także typ i stan każdej repliki. Aby zapoznać się z opisami typów replik, patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Repliki](#). Aby zapoznać się z opisami stanów replik, patrz „[Stany replik](#)” na stronie 99.

- 2 Rozważ skutki zmodyfikowania repliki.

Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Dodawanie, usuwanie i zmiana typów replik](#).

- 3 Na pasku narzędzi kliknij przycisk Zmień typ repliki.
- 4 Wprowadź odpowiednie modyfikacje w replice.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
4a Aby zmienić typ repliki, wybierz nowy typ.

4b Aby zapoznać się z typami replik filtrowanych, patrz „Replikowanie tylko wybranych danych” na stronie 99 poniżej.

5 Kliknij przycisk OK.

Replikowanie tylko wybranych danych

Gdy dodaje się lub modyfikuje replikę w sposób opisany powyżej, wybierz filtrowany typ repliki > kliknij Utwórz/modyfikuj filtr > zaznacz tylko te typy obiektów i właściwości, które ma zawierać replika.

Aby było możliwe wykonanie tej czynności, drzewo musi być pod kontrolą NDS eDirectory 8.5 lub nowszej wersji.

Stany replik

W zależności od przeprowadzanych operacji dotyczących partycji lub jej samej replika eDirectory może znajdować się w rozmaitych stanach. Stany replik, które występują w ConsoleOne, są opisane w poniższej tabeli.

Stan	Oznacza, że replika...
Działająca	Aktualnie nie podlega żadnym operacjom dotyczącym partycji lub replik
Nowa	Jest w trakcie dodawania jako nowa replika na serwerze
Zanikająca	Jest w trakcie usuwania z serwera
Zlikwidowana	Została usunięta z serwera
W trakcie zmiany na główną	Zmienia się na replikę główną
Zmiana na główną zakończona	Zmieniła się na replikę główną
Zmiana typu	Zmienia się na replikę innego typu
Zablokowana	Zablokowana w przygotowaniu do przeniesienia partycji lub operacji naprawczej

Stan	Oznacza, że replika...
Przygotowanie do przeniesienia	Rozpoczyna operację przeniesienia partycji
Przenoszenie	Jest w trakcie przenoszenia partycji
Przygotowanie do podziału	Rozpoczyna operację podziału partycji (tworzenia partycji podrzędnej)
Podział	Jest w trakcie podziału partycji (tworzenia partycji podrzędnej)
Łączenie	Jest łączona ze swoją partycją nadrzędną
Przygotowanie do włączenia	W trakcie powrotu do stanu Włączona
Nieznany	Jest w stanie nieznanym programowi ConsoleOne

8

Zarządzanie zasobami serwera NetWare

Można zarządzać serwerami NetWare® i zasobami systemu plików zarówno na tradycyjnych wolumenach NetWare, jak i wolumenach NSS. Można więc np. oglądać podstawowe informacje o serwerze i nimi zarządzać, uruchamiać NetWare Management Porta, przydzielać operatorów serwera, kopiować i przenosić pliki oraz foldery, jak również odzyskiwać i czyścić usunięte pliki. Można kontrolować alokację miejsca na wolumenie (tylko na wolumenach tradycyjnych), przydzielać atrybuty i właścicieli plików, dokonywać przydziału dysponentów (praw) oraz przeglądać statystyki wykorzystania wolumenu. Aby zapoznać się z informacjami ogólnymi na temat systemów plików NetWare, patrz *Dokumentacja NetWare 5* > [Podręcznik administracji tradycyjnymi usługami plików](http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/trad_enu/data/h158rfoc.html) (http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/trad_enu/data/h158rfoc.html) i [Podręcznik administracji usługami pamięci masowych Novell](http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/nss__enu/data/hn0r5fzo.html) (http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/nss__enu/data/hn0r5fzo.html).

W ConsoleOne™ serwery, wolumeny, foldery i pliki NetWare można przeglądać tak samo, jak inne obiekty w drzewie Novell® eDirectory™. Ponieważ wolumeny i foldery są obiektami kontenerów, można je rozwijać i zwiijać. Ponieważ serwery i pliki są obiektami liści, można nimi manipulować i ustawiać ich właściwości.

W tym rozdziale

- ♦ „Przeglądanie informacji o serwerach i systemie plików oraz modyfikowanie ich” na stronie 102
- ♦ „Zarządzanie plikami i folderami na wolumenach NetWare” na stronie 106
- ♦ „Odzyskiwanie i czyszczenie usuniętych plików na wolumenach NetWare” na stronie 107

- ♦ „Kontrola alokacji obszaru wolumenu” na stronie 108
- ♦ „Tworzenie obiektów eDirectory w celu ułatwienia zarządzania plikami” na stronie 110

Przeglądanie informacji o serwerach i systemie plików oraz modyfikowanie ich

Informacje o serwerach, wolumenach, plikach i folderach NetWare można przeglądać i modyfikować je. Do informacji o wolumenach, plikach i folderach należą atrybuty, właściciele oraz czas ostatniej modyfikacji lub kopii zapasowej. Z obiektu serwera w drzewie eDirectory można także uruchomić program NetWare Management Portal.

WSKAZÓWKA: Atrybuty decydują o traktowaniu plików i folderów przez takie procesy, jak kompresja, tworzenie kopii zapasowych i migracja. Kontrolują one także dostęp do poszczególnych plików i folderów, zastępując indywidualne przydziały dysponentów (praw).

W przypadku wolumenów można także zobaczyć aktualną statystykę wykorzystania oraz dowiedzieć się, które z funkcji systemu plików są włączone, a które nie. W przypadku serwerów można zobaczyć ich bieżący status, numer wersji NetWare oraz adres sieciowy. Można także przydzielać operatorów konsoli i rejestrować informacje na temat zasobów, usług i użytkowników obsługiwanych przez serwer.

W tym podrozdziale

- ♦ „Uruchamianie NetWare Management Portal z obiektu serwera” na stronie 103
- ♦ „Przeglądanie informacji o serwerze NetWare i modyfikowanie ich” na stronie 103
- ♦ „Przeglądanie informacji o wolumenie i modyfikowanie ich” na stronie 104
- ♦ „Przeglądanie szczegółów zawartości wolumenu lub folderu” na stronie 104
- ♦ „Przeglądanie informacji o pliku lub folderze i modyfikowanie ich” na stronie 105
- ♦ „Jednoczesna modyfikacja informacji o wielu plikach, folderach lub wolumenach” na stronie 105

Uruchamianie NetWare Management Portal z obiektu serwera

Procedura ta działa tylko wówczas, gdy na docelowym serwerze NetWare jest uruchomione oprogramowanie NetWare Management Portal (PORTAL.NLM). Oprogramowanie to jest ładowane domyślnie w NetWare 5.1. Ponadto na stacji roboczej ConsoleOne musi być zainstalowana przeglądarka internetowa.

- 1 W drzewie eDirectory zlokalizuj docelowy obiekt serwera NCP.
- 2 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt serwera NCP > kliknij polecenie Uruchom portal.

Komunikat o błędzie może oznaczać, że PORTAL.NLM nie jest uruchomiony na serwerze. Jeśli nie będzie komunikatu o błędzie, w przeglądarce internetowej powinna zostać wyświetlona strona portalu NetWare. Aby zapoznać się z informacjami dotyczącymi korzystania z portalu, patrz *Dokumentacja NetWare 5.1* > [Podręcznik narzędzia NetWare Management Portal \(http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/port_enu/data/a310k9x.html\)](http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/port_enu/data/a310k9x.html).

Przeglądanie informacji o serwerze NetWare i modyfikowanie ich

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt serwera NCP > kliknij Właściwości.
- 2 Zapoznaj się z odpowiednimi informacjami lub zmodyfikuj je, wybierając odpowiednie strony.

Na każdej stronie można uzyskać dokładne informacje, klikając przycisk Pomoc.

Strona	Zastosowanie
Ogólne > Identyfikacja	Widok stanu serwera, numeru wersji NetWare oraz adresu sieciowego
Ogólne > Rejestr błędów	Widok pliku rejestru błędów serwera i czyszczenie rejestru
Operatorzy	Lista użytkowników z przywilejami operatorów konsoli i modyfikowanie ich

Strona	Zastosowanie
Zasoby, Obsługiwane usługi, Użytkownicy	Spis zasobów, usług i użytkowników obsługiwanych przez serwer (tylko dla informacji, bo system i tak nie korzysta z tej listy)

3 Kliknij przycisk OK.

Przeglądanie informacji o wolumenie i modyfikowanie ich

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy wolumen > kliknij Właściwości.
- 2 Informacje na temat posiadacza wolumenu i najświeższych zdarzeń związanych z wolumenie można zobaczyć, i zmodyfikować je, na stronie Daty i godziny.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 3 Statystyki wykorzystania wolumenu oraz informacje, które z funkcji systemu plików są włączone, znajdują się na stronie Statystyka.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Przeglądanie szczegółów zawartości wolumenu lub folderu

- 1 W lewym panelu kliknij prawym przyciskiem myszy wolumen lub folder > kliknij Widoki > Widok szczegółów.
W prawym panelu ukaże się lista plików i folderów wraz z datą ostatniej modyfikacji oraz aktualnie ustawionymi atrybutami. Aby zmienić rozmiar kolumny, przeciągnij jej brzeg.
- 2 Aby zinterpretować informacje w kolumnie Atrybuty, patrz *Dokumentacja NetWare 5.1* > [Ustawianie atrybutów katalogu lub pliku \(http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/trad_enu/data/h8gdk9xq.html\)](http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/trad_enu/data/h8gdk9xq.html).

Przeglądanie informacji o pliku lub folderze i modyfikowanie ich

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy plik, folder lub wolumen > kliknij Właściwości.
Wybierając wolumen, zyskuje się dostęp do informacji o folderze głównym systemu plików.
- 2 Atrybuty można sprawdzić lub je zmodyfikować na stronie Atrybuty.
Aby zapoznać się ze szczegółami, patrz *Dokumentacja NetWare 5.1 > Ustawianie atrybutów katalogu lub pliku* (http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/trad_enu/data/h8gdk9xq.html).
- 3 Dowolne informacje można sprawdzić lub je zmodyfikować na stronie Dane.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Jednoczesna modyfikacja informacji o wielu plikach, folderach lub wolumenach

- 1 W prawym panelu zaznacz pliki, foldery lub wolumeny, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.
- 2 Kliknij Plik > Właściwości wielu obiektów.
Jeśli opcja ta jest wyłączona kliknij prawym przyciskiem myszy wybrane obiekty w prawej części okna > kliknij Właściwości wielu obiektów.
WAŻNE: Aby uzyskać informacje na temat różnic w działaniu stron właściwości przy jednoczesnej edycji wielu obiektów, patrz „Edycja właściwości obiektu” na stronie 41.
- 3 Sprawdź, czy na stronie Obiekty przeznaczone do modyfikowania figurują tylko te obiekty, które mają zostać zmodyfikowane.
Usuń obiekty niepotrzebne lub dodaj brakujące.
- 4 Atrybuty ustawia się na stronie Atrybuty.
Aby zapoznać się ze szczegółami, patrz *Dokumentacja NetWare 5.1 > Ustawianie atrybutów katalogu lub pliku* (http://www.novell.com/documentation/polish/nw51/trad_enu/data/h8gdk9xq.html).
- 5 (Tylko wolumeny) Informacje modyfikuje się na stronie Daty i godziny.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

- 6 Zmodyfikuj informacje na innych stronach, jeśli jest to potrzebne.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 7 Kliknij przycisk OK.

Zarządzanie plikami i folderami na wolumenach NetWare

Po wejściu do systemu plików na wolumenie NetWare można wykonywać opisane poniżej operacje zarządzania plikami.

W tym podrozdziale

- ♦ „Kopiowanie lub przenoszenie plików i folderów” na stronie 106
- ♦ „Tworzenie pliku lub folderu” na stronie 107
- ♦ „Zmiana nazwy pliku lub folderu” na stronie 107
- ♦ „Usuwanie plików i folderów” na stronie 107

Kopiowanie lub przenoszenie plików i folderów

- 1 W prawym panelu zaznacz pliki i/lub foldery, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.
- 2 Naciśnij Ctrl+C, aby skopiować zaznaczone pliki lub foldery, lub naciśnij Ctrl+X, aby je przenieść
- 3 Wybierz folder lub wolumin, gdzie mają zostać skopiowane lub przeniesione zaznaczone pliki lub foldery.
- 4 Naciśnij Ctrl+V, aby wkleić zaznaczone pliki lub foldery.
- 5 W oknie dialogowym potwierdzenia odpowiedz, czy przydziały dysponentów (uprawnienia) do elementów mają zostać zachowane w trakcie kopiowania lub przenoszenia.

Pozostałe atrybuty plików i folderów są zachowywane automatycznie; dotyczy to także ujścia ewentualnych plików Mac OS*.

Tworzenie pliku lub folderu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy folder lub wolumen, w którym ma zostać utworzony nowy plik lub folder > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.
 - 2 Na karcie Klasa wybierz Plik lub Katalog > kliknij przycisk OK.
 - 3 W polu Nazwa wprowadź nazwę nowego pliku lub folderu > kliknij przycisk OK.
- Plik utworzony za pomocą tej procedury będzie początkowo pusty.

Zmiana nazwy pliku lub folderu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy plik lub folder > kliknij Zmień nazwę.
- 2 W polu Nowa nazwa wprowadź nazwę nowego pliku lub folderu > kliknij przycisk OK.

Usuwanie plików i folderów

- 1 W prawym panelu zaznacz pliki i/lub foldery, klikając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Shift lub Ctrl.
- 2 Naciśnij przycisk Usuń.
- 3 W wyświetlonym oknie dialogowym zawierającym monit o potwierdzenie operacji kliknij Tak.

Odzyskiwanie i czyszczenie usuniętych plików na wolumenach NetWare

Dopóki pliki i foldery usunięte z wolumenów NetWare nie zostaną wyczyszczone, można je uratować (odzyskać). Domyślnie czyszczenie wolumenów NetWare odbywa się z pewną częstotliwością, jeśli jednak potrzebne jest zwiększenie ilości wolnego miejsca, określone pliki i foldery można wyczyścić bezpośrednio po usunięciu.

W tym podrozdziale

- ♦ „Odzyskiwanie usuniętych plików i folderów” na stronie 108
- ♦ „Czyszczenie usuniętych plików i folderów” na stronie 108

Odzyskiwanie usuniętych plików i folderów

- 1 W lewym panelu kliknij prawym przyciskiem myszy wolumen lub folder, skąd pliki lub foldery zostały usunięte > kliknij Widoki > Widok usuniętego pliku.

W prawym panelu ukażą się usunięte pliki i foldery. Aby zmienić rozmiar kolumny w prawym panelu, przeciągnij jej brzeg.

- 2 Kliknij pliki i/lub foldery, które mają zostać odzyskane, trzymając je z jednoczesnym naciśnięciem klawisza Ctrl lub Shift.
- 3 Kliknij prawym przyciskiem myszy zaznaczone pliki lub foldery > kliknij Odzyskaj.

Odzyskanie folderu nie powoduje odzyskania jego zawartości. Najpierw trzeba odzyskać folder, aby później móc odzyskać jego zawartość.

Czyszczenie usuniętych plików i folderów

- 1 W lewym panelu kliknij prawym przyciskiem myszy wolumen lub folder, skąd pliki lub foldery zostały usunięte > kliknij Widoki > Widok usuniętego pliku.

W prawym panelu ukażą się usunięte pliki i foldery. Aby zmienić rozmiar kolumny w prawym panelu, przeciągnij jej brzeg.

- 2 Kliknij pliki i/lub foldery, które mają zostać wyczyszczone, trzymając naciśnięty klawisz Ctrl lub Shift.

OSTRZEŻENIE: Wyczyszczonych plików i folderów nie można już odzyskać. Po wybraniu przycisku Czyszczenie operacji nie można już cofnąć.

- 3 Kliknij prawym przyciskiem myszy zaznaczone pliki lub foldery > kliknij Czyszczenie.

Kontrola alokacji obszaru wolumenu

Można narzucić ograniczenie obszaru wolumenu, który zajmują poszczególne użytkownicy. Można także określić maksymalny rozmiar poszczególnych folderów.

Na razie te zadania można wykonywać tylko na tradycyjnych wolumenach NetWare, a na wolumenach NSS - nie.

W tym podrozdziale

- ♦ „Limitowanie obszaru wolumenu zajmowanego przez użytkownika” na stronie 109
- ♦ „Określanie limitu rozmiaru folderu” na stronie 109
- ♦ „Usuwanie limitu obszaru wolumenu zajmowanego przez użytkownika” na stronie 109
- ♦ „Usuwanie limitu rozmiaru folderu” na stronie 110

Limitowanie obszaru wolumenu zajmowanego przez użytkownika

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy wolumen > kliknij Właściwości > wybierz stronę Użytkownicy z ograniczeniami obszaru.
- 2 Jeśli użytkownik, dla którego ma zostać określony limit obszaru wolumenu, figuruje w kolumnie Nazwa użytkownika, kliknij tego użytkownika > Modyfikuj.
Jeśli użytkownika nie ma na liście, kliknij Dodaj, aby go dodać.
- 3 W oknie dialogowym, które się ukaże, zaznacz wyboru Limit obszar wolumenu > wprowadź w polu limit obszaru > kliknij przycisk OK.
- 4 Kliknij przycisk OK w oknie dialogowym właściwości.

Określanie limitu rozmiaru folderu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy folder > kliknij Właściwości.
- 2 Na stronie Dane zaznacz Ogranicz rozmiar.
- 3 W polu Limit wprowadź limit rozmiaru w kilobajtach.
Limit zostanie zaokrąglony do najbliższych 64 kilobajtów.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Usuwanie limitu obszaru wolumenu zajmowanego przez użytkownika

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy wolumen > kliknij Właściwości > wybierz stronę Użytkownicy z ograniczeniami obszaru.
- 2 W kolumnie Nazwa użytkownika kliknij użytkownika > Usuń.

3 Kliknij przycisk OK.

Jedynym ograniczeniem dla użytkownika będzie od tej chwili ilość dostępnego miejsca na wolumenie.

Usuwanie limitu rozmiaru folderu

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy folder > kliknij Właściwości.

2 Na stronie Dane usuń zaznaczenie z pola wyboru Ogranicz rozmiar.

3 Kliknij przycisk OK.

Jeśli zostały ustanowione limity obszaru dla folderów nadrzędnych tego folderu, dotyczą one także tego folderu.

Tworzenie obiektów eDirectory w celu ułatwienia zarządzania plikami

Gdy na serwerze jest instalowany system NetWare 4.x, 5.x lub 6, w drzewie eDirectory są automatycznie tworzone obiekty, które pozwalają na zarządzanie serwerem i jego wolumenami. Można utworzyć dodatkowe obiekty serwerów i wolumenów, które pozwolą na zarządzanie zasobami serwerów z innych drzew eDirectory lub działających pod kontrolą starszych wersji NetWare. Można także utworzyć obiekty mapy katalogu, które ułatwiają dostęp do najczęściej używanych folderów na wolumenach NetWare.

W tym podrozdziale

- ♦ „[Tworzenie obiektu serwera NetWare](#)” na stronie 110
- ♦ „[Tworzenie obiektu wolumenu](#)” na stronie 111
- ♦ „[Tworzenie obiektu mapy katalogu](#)” na stronie 111

Tworzenie obiektu serwera NetWare

1 Sprawdź, czy serwer NetWare działa i jest dostępny w sieci.

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt serwera > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.

3 Na karcie Klasa zaznacz Serwer NCP > kliknij przycisk OK.

- 4 W polu Nazwa wprowadź faktyczną nazwę serwera NetWare, który ten obiekt ma reprezentować.

Przykład: SALES_SRV

- 5 Jeśli w ramach procesu tworzenia tego obiektu serwera chcesz przydzielić dodatkowe wartości właściwości, wybierz Definiuj dodatkowe właściwości.

Można np. przydzielić pewnych użytkowników jako operatorów serwera.

- 6 Kliknij przycisk OK.

ConsoleOne spróbuje znaleźć podany serwer w sieci. Jeśli to się nie uda (np. z powodu błędnie wpisanej nazwy), obiekt serwera nie powstanie.

Tworzenie obiektu wolumenu

- 1 Sprawdź, czy drzewo eDirectory zawiera obiekt serwera dla serwera NetWare, w którym znajduje się określony wolumen.
- 2 Sprawdź, czy serwer NetWare działa, ma zamontowany wolumen i jest dostępny w sieci.
- 3 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt wolumenu > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.
- 4 Na karcie Klasa wybierz Wolumen > kliknij przycisk OK.
- 5 W oknie dialogowym wprowadź nazwę obiektu wolumenu > wybierz serwer główny i wolumen fizyczny, który ten obiekt ma reprezentować. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 6 Kliknij przycisk OK.

ConsoleOne spróbuje znaleźć podany wolumen w sieci. Jeśli to się nie uda, obiekt wolumenu nie powstanie.

Tworzenie obiektu mapy katalogu

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt mapy katalogu > kliknij polecenie Nowa > Obiekt.
- 2 Na karcie Klasa wybierz Mapa katalogu > kliknij przycisk OK.
- 3 W oknie dialogowym wprowadź nazwę obiektu mapy katalogu > wybierz wolumen i ścieżkę, które ten obiekt ma reprezentować. Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

4 Kliknij przycisk OK.

ConsoleOne utworzy obiekt mapy katalogu, niezależnie od tego, czy podana ścieżka rzeczywiście istnieje. Należy więc sprawdzić, czy ona istnieje, bo inaczej użytkownicy nie będą mogli mapować dysków za jej pomocą.

9

Generowanie raportów

Ta wersja ConsoleOne™ zawiera kilka wstępnie zdefiniowanych formularzy raportów, za pomocą których można generować raporty o obiektach z drzewa eDirectory™. Oto przykładowy raport:

Rysunek 5 Okno dialogowe raportu przydziałów dysponenta

Trustees Assignments 12/23/1999 12:42 PM

Tree name: XYZ
Total: 4

Container: novell

Object name	Trustee	Affected Attribute	Privileges	Inherits
admin	admin.novell	Login Script	[Read, Write]	No
admin	admin.novell	Print Job Configuration	[Read, Write]	No
admin	admin.novell	[All Attributes Rights]	[Read]	Yes
admin	[Public]	Message Server	[Read]	No

Page 1 of 1

Wstępnie zdefiniowane formularze raportów eDirectory są pogrupowane w trzech obiektach katalogów raportów, które można dodać do drzewa eDirectory. Do drzewa można także dodawać dodatkowe katalogi raportów z innych produktów Novell®. Uzupełnienie instalacji ConsoleOne o narzędzie JReport* Designer (kupowane osobno) daje możliwość projektowania nietypowych raportów od zera.

UWAGA: Na razie raporty można generować tylko wtedy, gdy program ConsoleOne jest uruchomiony na komputerze z systemem Windows* skonfigurowanym zgodnie z zasadami przedstawionymi w podrozdziale „Konfigurowanie raportowania” na stronie 117. Generowanie raportów w programie ConsoleOne uruchomionym na serwerze NetWare® jest niemożliwe.

W tym rozdziale

- ♦ „Dostępne raporty” na stronie 114
- ♦ „Konfigurowanie raportowania” na stronie 117
- ♦ „Generowanie, drukowanie i zapisywanie raportów” na stronie 120
- ♦ „Projektowanie raportów niestandardowych” na stronie 124

Dostępne raporty

Poniżej są opisane formularze raportów standardowych (Novell) załączone do tej wersji ConsoleOne. Są to tylko główne formularze raportów dostarczane wraz z ConsoleOne. Opisy formularzy raportów towarzyszących innym produktom (np. ZENworks™) znajdują się w dokumentacji tych produktów. Przed przystąpieniem do generowania raportów z użyciem katalogów raportów standardowych (Novell) trzeba przeprowadzić procedurę konfiguracyjną opisaną w podrozdziale „Konfigurowanie raportowania” na stronie 117.

Niektóre formularze raportów zawierają raporty podrzędne. Można je zignorować, bo są produktem ubocznym projektowania raportów. Nazwy raportów podrzędnych ukazują się na listach ConsoleOne małymi literami.

W tym podrozdziale

- ♦ „Ogólne raporty obiektów eDirectory” na stronie 115
- ♦ „Raporty zabezpieczeń użytkowników eDirectory” na stronie 115
- ♦ „Raporty użytkowników i grup eDirectory” na stronie 117

Ogólne raporty obiektów eDirectory

Ten katalog zawiera formularze raportów umożliwiające generowanie raportów o serwerach NetWare, serwerach druku oraz drukarkach wchodzących w skład drzewa eDirectory. W poniższej tabeli opisano raporty ogólne dotyczące obiektów:

Raport	Informacje dotyczące każdego obiektu
Serwery plików NetWare	Nazwa, status, adres sieciowy, wersja systemu operacyjnego, wersja eDirectory, lista operatorów serwera NetWare.
Serwery druku	Nazwa serwera druku, lista obsługiwanych przez niego drukarek, statusy poszczególnych drukarek, kolejki wydruku używane przez serwer druku.
Drukarki	Nazwa drukarki, serwer drukarki, który ją obsługuje, lista kolejek wydruku używanych przez drukarkę.

Raporty zabezpieczeń użytkowników eDirectory

Ten katalog raportów zawiera formularze raportów pozwalające na generowanie raportów, które dotyczą kwestii bezpieczeństwa związanych z logowaniem i uprawnieniami użytkowników w drzewie eDirectory. W poniższej tabeli opisano raporty dotyczące zabezpieczeń użytkowników:

Raport	Informacje dotyczące każdego obiektu
Wyłączone konta użytkowników	Nazwa wyłączonego konta użytkownika, inne (nieoficjalne) nazwy użytkownika, status konta (wyłączone czy utraciło ważność wraz z datą i godziną ważności).
Użytkownicy zablokowani przez wykrycie intruza	Nazwa użytkownika, czy konto zostało zablokowane z uwagi na wykrycie intruza, adres sieciowy, skąd podjęto próbę zalogowania, liczba nieudanych prób zalogowania, data i godzina odblokowania konta, o ile aktualnie jest zablokowane.
Równoważnik zabezpieczenia	Nazwa użytkownika, lista obiektów, dla których użytkownik jest bezpośrednim równoważnikiem zabezpieczeń (na liście nie ma równoważników zabezpieczeń pośrednich oraz automatycznych).

Raport	Informacje dotyczące każdego obiektu
Ustawienia zabezpieczeń szablonu	<p data-bbox="538 164 1201 217">Nazwa obiektu szablonu, ustawienia zabezpieczeń dla każdego użytkownika tworzonych z tego szablonu, m. in.</p> <ul data-bbox="538 239 1201 892" style="list-style-type: none"> ♦ wymagania dotyczące hasła logowania; ♦ czy logowanie jest początkowo wyłączone; ♦ Data i godzina wygaśnięcia logowania logowania; ♦ maksymalna liczba dozwolonych współbieżnych sesji logowania; ♦ pory, w których użytkownik może być zalogowany; ♦ przynależności do grup; ♦ obiekty, dla których użytkownik jest bezpośrednim równoważnikiem zabezpieczeń; ♦ dysponenci obiektu użytkownika i ich przydzielone uprawnienia; ♦ przydział uprawnień użytkownika do jego własnego obiektu użytkownika; ♦ przydział uprawnień użytkownika do innych obiektów eDirectory; ♦ przydział uprawnień użytkownika do plików i folderów na wolumenach NetWare.
Przydziały dysponentów	<p data-bbox="538 927 1201 1008">Nazwa zasobu (obiektu eDirectory), do którego dostęp jest pod kontrolą przydziału dysponenta, lista dysponentów (obiektów posiadających uprawnienia do zasobu) i ich praw.</p>
Wymagania dotyczące hasła użytkownika	<p data-bbox="538 1043 1201 1216">Nazwa użytkownika, inne (nieoficjalne) nazwy użytkownika, czy jest konieczne hasło logowania, czy użytkownik może zmieniać swoje własne hasło, minimalna długość hasła, czy hasła nie mogą się powtarzać przez osiem ostatnich haseł, limit dni, przez które można używać hasła, liczba dozwolonych logowań dodatkowych, data i godzina wygaśnięcia logowania.</p>
Użytkownicy nie zalogowani	<p data-bbox="538 1246 1201 1328">Liczba użytkowników, którzy się nie logowali przez ostatnie 90 dni, inne (nieoficjalne) nazwy użytkowników, data i godzina ostatniego logowania.</p>
Użytkownicy, których hasła utraciły ważność	<p data-bbox="538 1362 1201 1444">Nazwa użytkownika, którego hasło utraciło ważność, inne (nieoficjalne) nazwy użytkownika, data i godzina ważności hasła, data i godzina ostatniego logowania.</p>

Raport	Informacje dotyczące każdego obiektu
Użytkownicy zalogowani z wielu stacji roboczych	Nazwa użytkownika, który logował z wielu stacji roboczych, inne (nieoficjalne) nazwy użytkownika, liczba stacji roboczych, skąd użytkownik logował, adresy sieciowe stacji roboczych.

Raporty użytkowników i grup eDirectory

Ten katalog zawiera formularze raportów umożliwiające generowanie raportów o użytkownikach, grupach i stanowiskach organizacyjnych w drzewie eDirectory. W poniższej tabeli opisano raporty dotyczące użytkowników i grup:

Raport	Informacje dotyczące każdego obiektu
Lista kontaktowa użytkowników	Nazwa użytkownika, imię, nazwisko, numer telefonu, adres poczty elektronicznej, adres pocztowy.
Zdublowane nazwy użytkowników	Nazwa zdublowanego użytkownika, liczba użytkowników z tą nazwą, imiona i nazwiska oraz konteksty poszczególnych użytkowników.
Przynależność do grupy	Nazwa grupy, informacje ogólne o grupie (właściciel, opis, lokalizacja, wydział i organizacja), lista członków grupy.
Stanowiska organizacyjne	Nazwa funkcji organizacyjnej, opis, lista pracowników, lista innych obiektów będących bezpośrednio równoważnikami zabezpieczeń tego stanowiska organizacyjnego.
Informacje o użytkowniku	Nazwa użytkownika, imię, nazwisko, identyfikator pracownika, opis, lokalizacja, wydział.
Skrypty logowania użytkownika	Nazwa użytkownika, inne (nieoficjalne) nazwy użytkownika, opis użytkownika, zawartość skryptu logowania użytkownika.

Konfigurowanie raportowania

Czynności konfiguracyjne, jakie trzeba wykonać, zależą od tego, jakie raporty mają być generowane, zgodnie z ogólnymi wskazówkami w poniższej tabeli. Dokładne czynności procedury konfigurowania raportowania są opisane dalej.

WAŻNE: Raporty można generować tylko w programie ConsoleOne uruchomionym na komputerze z systemem Windows wyposażonym co najmniej w 128 MB pamięci RAM. Nie działają one w programie ConsoleOne

uruchomionym w środowisku NetWare, Linux, Solaris lub Tru64. Ponadto drzewo eDirectory, którego dotyczy raport, musi zawierać wolumen NetWare, w którym będą zainstalowane pliki katalogu raportów. Jeśli drzewo eDirectory nie zawiera serwera NetWare, skonfigurowanie raportowania w ConsoleOne nie jest możliwe.

Aby generować raporty,	należy wykonać następujące czynności konfiguracyjne
Raporty standardowe eDirectory (Novell) zmodyfikowane w minimalnym stopniu	<ol style="list-style-type: none">1. W schemacie drzewa eDirectory zainstaluj rozszerzenia usług raportowania.2. W drzewie eDirectory zainstaluj katalogi raportów standardowych (Novell).3. Na każdym komputerze z systemem Windows, na którym mają być generowane raporty, zainstaluj sterownik ODBC dla eDirectory i skonfiguruj żądane źródło danych.
Raporty z innych produktów, np. ZENworks	Zapoznaj się z dokumentacją produktu, z którego pochodzą raporty.
Niestandardowe raporty projektowane od zera	<ol style="list-style-type: none">1. Wykonaj powyższą procedurę konfiguracyjną dotyczącą generowania raportów standardowych eDirectory (Novell).2. Uzupełnij instalację ConsoleOne o narzędzie JReport Designer. W tym celu patrz „Projektowanie raportów niestandardowych” na stronie 124.

W tym podrozdziale

- ♦ „[Instalowanie rozszerzeń schematu usług raportowania](#)” na stronie 118
- ♦ „[Instalowanie katalogów raportów standardowych \(Novell\)](#)” na stronie 119
- ♦ „[Instalowanie sterownika ODBC dla eDirectory na komputerze z systemem Windows](#)” na stronie 119
- ♦ „[Konfigurowanie źródła danych dla katalogu raportów](#)” na stronie 120

Instalowanie rozszerzeń schematu usług raportowania

- 1 Kliknij w dowolnym miejscu w drzewie eDirectory.
- 2 Kliknij Narzędzia > Instaluj.
- 3 Postępuj zgodnie z instrukcjami kreatora, aby przeprowadzić instalację.
Pamiętaj, aby zaznaczyć usługi raportowania na drugim ekranie. Podczas korzystania z kreatora dostępny jest system pomocy.

Instalowanie katalogów raportów standardowych (Novell)

- 1 Wybierz kontener, w którym mają zostać umieszczone obiekty katalogów raportów.

WSKAZÓWKA: Obiekty katalogów można zainstalować w dowolnej liczbie kontenerów. Dzięki temu różne organizacje i wydziały będą mogły niezależnie skonfigurować swoje raporty.

- 2 Kliknij Narzędzia > Zainstaluj raporty standardowe (Novell).

- 3 Wybierz katalogi raportów, które mają być zainstalowane, oraz lokalizacje, gdzie mają być przechowywane związane z nimi pliki katalogów.

Aby zapoznać się z opisami katalogów raportów standardowych (Novell), patrz „Dostępne raporty” na stronie 114.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji na temat wyboru miejsca przechowywania plików katalogów.

- 4 Kliknij Instaluj.

Instalowanie sterownika ODBC dla eDirectory na komputerze z systemem Windows

- 1 Jeśli program ConsoleOne nie jest zainstalowany lokalnie na komputerze systemem Windows, odszukaj w Eksploratorze Windows zmapowany lub współdzielony dysk reprezentujący wolumen zdalnego serwera, na którym zainstalowany jest program ConsoleOne.

W przeciwnym razie przejdź do następnego punktu.

- 2 Zlokalizuj folder, w którym jest zainstalowany program ConsoleOne.

Domyślnie jest to:

Windows	C:\NOVELL\CONSOLEONE\1.2
NetWare	SYS:PUBLIC\MGMT\CONSOLEONE\1.2

- 3 Kliknij dwukrotnie plik ODBC.EXE w podfolderze \REPORTING\BIN.
- 4 Postępuj zgodnie z instrukcjami kreatora, aby przeprowadzić instalację.

Konfigurowanie źródła danych dla katalogu raportów

- 1 W panelu sterowania Windows kliknij dwukrotnie ikonę ODBC.
- 2 Na karcie DSN użytkownika kliknij Dodaj > wybierz, który sterownik ODBC ma być zastosowany > kliknij Zakończ.

Jeśli źródłem danych ma być eDirectory, należy wybrać sterownik ODBC Novell dla NDS. Jest to konieczne dla katalogów raportów standardowych eDirectory (Novell).

- 3 W oknie dialogowym Konfiguracja źródła danych wprowadź nazwę źródła danych i wypełnij inne pola informacyjne, których wymaga dany system generowania raportów > kliknij przycisk OK.

Nazwa powinna odpowiadać źródłu danych określone w katalogu raportów. Jeśli konfiguracja dotyczy katalogów raportów standardowych (Novell), należy wpisać nazwę "NDS Reporting" i zignorować inne pola w oknie dialogowym. (Katalogi raportów standardowych nie używają tych pól).

- 4 Kliknij przycisk OK.

Generowanie, drukowanie i zapisywanie raportów

Po skonfigurowaniu opcji raportowania według opisu w podrozdziale „[Konfigurowanie raportowania](#)” na stronie 117 można wykonać opisane poniżej zadania związane z tworzeniem raportów. Do ich wykonania można posłużyć się katalogiem raportów standardowych (Novell) lub niestandardowym katalogiem raportów utworzonym przez użytkownika.

Pierwsze z opisanych zadań dotyczy tylko sytuacji, gdy używa się katalogu raportów używającego standardowego źródła danych raportowania NDS.

W tym podrozdziale

- ♦ „[Określanie części drzewa eDirectory \(kontekstu\), którego ma dotyczyć raport](#)” na stronie 121
- ♦ „[Generowanie i podgląd raportu](#)” na stronie 121
- ♦ „[Drukowanie raportu](#)” na stronie 122
- ♦ „[Zapisywanie raportu](#)” na stronie 122
- ♦ „[Eksportowanie raportu](#)” na stronie 122

- ♦ „Podgląd wcześniej zapisanego raportu” na stronie 122
- ♦ „Dostosowywanie kryteriów wyboru danych (zapytania) używanych do wygenerowania raportów” na stronie 123

Określanie części drzewa eDirectory (kontekstu), którego ma dotyczyć raport

- 1** Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt katalogu, który ma zostać użyty do wygenerowania raportu > kliknij Właściwości.
- 2** Na stronie Identyfikacja kliknij przycisk przeglądania obok pola Kontekst raportów > zaznacz kontener eDirectory, który ma się znaleźć na szczycie kontekstu raportów > kliknij przycisk OK.

Jeśli zostanie zaznaczony obiekt drzewa, raport będzie dotyczył całego drzewa. (To jest ustawienie domyślne.) Wszystkie obiekty znajdujące się poniżej zaznaczonego kontenera będą uwzględnione w raportach.
- 3** Kliknij przycisk OK w oknie dialogowym właściwości.

Ustawiony kontekst raportów będzie obowiązywał dla wszystkich raportów generowanych przy użyciu tego katalogu raportów, dopóki nie zmieni się go, wykonując tę samą procedurę.

Generowanie i podgląd raportu

- 1** Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt katalogu raportów, w którym znajduje się odpowiedni formularz raportu > kliknij Generuj raport.
- 2** Wybierz formularz raportu i zapytanie, na podstawie których raport ma zostać wygenerowany.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 3** Kliknij przycisk OK.

W trakcie generowania raportu na ekranie jest widoczne okno stanu. Po wygenerowaniu raport zostanie wyświetlony w oknie Wyświetl raport (może to potrwać kilka chwil). Następnie raport można drukować, zapisywać i eksportować, posługując się procedurami opisanymi poniżej.

Drukowanie raportu

- 1 Wygeneruj raport zgodnie z procedurą opisaną powyżej.
- 2 Na pasku narzędzi okna Wyświetl raport kliknij przycisk Drukuj.
- 3 Wybierz odpowiednie opcje drukowania.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Zapisywanie raportu

- 1 Wygeneruj raport zgodnie z procedurą opisaną powyżej.
- 2 Na pasku narzędzi okna Wyświetl raport kliknij przycisk Zapisz.
- 3 Wprowadź nazwę raportu lub wskaż wcześniej zapisany raport, aby zapisać nowy w jego miejsce.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 4 Kliknij Zapisz.

Eksportowanie raportu

- 1 Wygeneruj raport zgodnie z procedurą opisaną powyżej.
- 2 Na pasku narzędzi okna Wyświetl raport kliknij przycisk Eksportuj raport.
- 3 Wybierz nazwę pliku, ścieżkę i format, w którym raport ma być wyeksportowany.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Podgląd wcześniej zapisanego raportu

- 1 Prawym przyciskiem myszy kliknij obiekt katalogu raportów, który ma zostać użyty do utworzenia raportu > kliknij Otwórz raport.
- 2 Wybierz formularz, na podstawie którego wygenerowano raport.
- 3 W grupie Dostępne raporty wybierz raport.
- 4 Kliknij przycisk OK.

Dostosowywanie kryteriów wyboru danych (zapytania) używanych do wygenerowania raportów

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt katalogu raportów, który ma zostać użyty do utworzenia raportu > kliknij Właściwości.
- 2 Na stronie Zapytania wybierz formularz, który ma zostać użyty do utworzenia raportu.
- 3 Następne czynności zależą od tego, jakie elementy figurują na liście Dostępne zapytania.

Dostępne zapytania	Działanie
Na liście znajduje się tylko zapytanie domyślne	Kliknij Dodaj. UWAGA: Nie ma możliwości dostosowania zapytania domyślnego na tej stronie. Aby uzyskać informacje na temat dostosowywania zapytania domyślnego, patrz „Projektowanie raportów niestandardowych” na stronie 124.
Na liście są też dodatkowe zapytania inne niż domyślne	Wybierz zapytanie, które ma zostać dostosowane > kliknij Otwórz.

- 4 W oknie dialogowym konstruowania zapytania określ kryteria wyboru danych, które mają być użyte do generowania raportów.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
- 5 (Opcjonalnie) Kliknij Generuj raport, aby wygenerować raport z użyciem wybranych kryteriów.
Po zapoznaniu się z raportem można zamknąć okno Wyświetl raport i odpowiednio zmodyfikować zapytanie.
- 6 Jeśli podane kryteria wyboru danych są zadowalające, kliknij przycisk OK w oknie dialogowym konstruowania zapytania.

Projektowanie raportów niestandardowych

Aby umożliwić projektowanie raportów niestandardowych, należy skonfigurować ogólne opcje tworzenia raportów (patrz „**Konfigurowanie raportowania**” na stronie 117), a następnie do instalacji programu ConsoleOne dodać narzędzie JReport Designer (zakupione oddzielnie), które posłuży do projektowania raportów. Dopiero wtedy można przystąpić do tworzenia katalogów i formularzy raportów niestandardowych.

W tym podrozdziale

- ♦ „**Uzupełnianie instalacji ConsoleOne o narzędzie JReport Designer**” na stronie 124
- ♦ „**Tworzenie niestandardowego katalogu raportów**” na stronie 125
- ♦ „**Tworzenie i modyfikowanie formularzy raportów.**” na stronie 126

Uzupełnianie instalacji ConsoleOne o narzędzie JReport Designer

- 1 Na komputerze z systemem Windows, na którym jest zainstalowany program ConsoleOne, lub na komputerze z systemem Windows zawierającym dysk zmapowany do serwera NetWare, na którym jest zainstalowany program ConsoleOne, uruchom przeglądarkę WWW, a następnie przejdź do [serwisu Novell ConsoleOne \(http://www.novell.com/products/consoleone\)](http://www.novell.com/products/consoleone).
- 2 Odszukaj i kliknij łącze JReport Designer.
Spowoduje to przeniesienie do serwisu WWW Jinfonet, z którego można pobrać pakiet pod nazwą JReport Designer for Novell Reporting Services. Pakiet ten został stworzony z myślą o integracji narzędzia JReport Designer z instalacją programu ConsoleOne. Jeśli w serwisie ConsoleOne nie można znaleźć odnośnika do narzędzia JReport Designer, należy zajrzeć tu w późniejszym terminie. W chwili publikacji nie było jeszcze wiadomo, kiedy ostatecznie zostanie wprowadzone narzędzie JReport Designer.
- 3 Postępuj zgodnie z instrukcjami zawartymi w serwisie WWW Jinfonet, aby pobrać i uruchomić program instalacyjny narzędzia JReport Designer (DESIGNER.EXE).
- 4 Dokończ instalację zgodnie z instrukcjami. Gdy ukaże się monit o podanie katalogu instalacyjnego, wybierz lokalizację instalacji ConsoleOne.

Domyślnie jest to:

Dysk lokalny	C:\NOVELL\CONSOLEONE\1.2
Dysk sieciowy	SYS:PUBLIC\MGMT\CONSOLEONE\1.2

Tworzenie niestandardowego katalogu raportów

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy kontener, w którym ma zostać utworzony obiekt katalogu raportów > kliknij kolejno polecenia Nowa > Obiekt.
 - 2 Na karcie Klasa wybierz Katalog raportów > kliknij przycisk OK.
 - 3 W polu Nazwa wprowadź nazwę nowego obiektu katalogu raportów.
Pamiętaj o przestrzeganiu obowiązujących zasad nazewnictwa eDirectory. (Patrz *Novell eDirectory - Podręcznik administratora* > [Zasady nazewnictwa](#)).
- Przykład: Niestandardowe raporty XYZ
- 4 Wybierz lokalizację, gdzie mają być przechowywane pliki związane z katalogiem raportów, a następnie wybierz źródło danych, którego ma on używać.
Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.
 - 5 Kliknij przycisk OK.
 - 6 W oknie dialogowym Dodaj tabelę wybierz tabelę bazy danych, które będą uwzględniane w zapytaniach formularzy raportów > kliknij przycisk Dodaj.
Powtórz tę czynność, jeśli jest to konieczne.
W przypadku dostarczonego wraz z produktem źródła danych NDS Reporting większość tablic bazy danych odpowiada klasom obiektów eDirectory.
 - 7 Kliknij przycisk OK w oknie dialogowym Dodaj tablicę.
 - 8 Utwórz formularze raportów dla katalogu w sposób opisany poniżej.

Tworzenie i modyfikowanie formularzy raportów.

- 1 Kliknij prawym przyciskiem myszy obiekt katalogu raportów, gdzie znajdują się (lub mają się znaleźć) formularze raportów > kliknij Właściwości.
- 2 Na stronie Formularze można dowolnie tworzyć i modyfikować formularze raportów.

Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać więcej informacji.

Kliknięcie polecenia Nowa lub Otwórz na stronie Formularze spowoduje uruchomienie narzędzia JReport Designer. Aby uzyskać informacje na temat korzystania z tego narzędzia, patrz [JReport - Podręcznik użytkownika](http://www.jinfony.com/help/index.htm) (<http://www.jinfony.com/help/index.htm>).

10

Rozwiązywanie problemów

W tym rozdziale opisano sposoby, jak należy radzić sobie z problemami, które mogą wystąpić w trakcie konfigurowania lub używania programu ConsoleOne™. Jeśli mimo zapoznania się z tymi informacjami danego problemu nie można rozwiązać, prosimy o skontaktowanie się z nami, korzystając z jednej z następujących metod:

Miejsce	Co można uzyskać
Serwis pomocy technicznej firmy Novell (http://support.novell.com/) lub dystrybutor, od którego zakupiono oprogramowanie	Bezpłatna opieka serwisowa
1-800-NETWARE (tylko w USA)	Bezpośrednia, płatna pomoc techniczna świadczona przez firmę Novell®
Serwis bezpłatnych programów firmy Novell (http://www.novell.com/download/)	Aktualizacje programu ConsoleOne

W tym rozdziale

- ♦ „ConsoleOne źle działa lub nie uruchamia się” na stronie 128
- ♦ „Program działa bardzo wolno” na stronie 129
- ♦ „Potrzebuję całkowicie nowej instalacji lokalnej” na stronie 130
- ♦ „Nie mogę znaleźć drzewa eDirectory, do którego chcę się zalogować” na stronie 130
- ♦ „Świeżo utworzony użytkownik nie jest w stanie się zalogować” na stronie 130

- ♦ „Nie można utworzyć obiektu wolumentu lub mapy katalogu” na stronie 131
- ♦ „Nie można przerwać operacji związanej z partycją” na stronie 131
- ♦ „Problemy z generowaniem raportu” na stronie 131
- ♦ „Nieaktywne pole lub opcja” na stronie 132
- ♦ „Znane niedociągnięcia i ograniczenia” na stronie 132

ConsoleOne źle działa lub nie uruchamia się

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Uruchamiasz program ConsoleOne na komputerze z systemem Windows, który nie posiada właściwego zmapowania dysku lub oprogramowania klienta Novell.	Sprawdź, czy system spełnia wymagania i posiada mapowanie dysku określone w podrozdziale „Windows” na stronie 19.
Uruchamiasz program ConsoleOne na serwerze NetWare®, na którym nie jest właściwie zainstalowany NJCL 2.	Usuń folder \NJCLV2 z SYS:JAVA na serwerze i zainstaluj ponownie ConsoleOne. W ten sposób na serwerze zostanie zainstalowana nowa kopia NJCL 2, a ConsoleOne będzie działać poprawnie.

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Uruchamiasz program ConsoleOne na komputerze z systemem Linux lub Solaris, na którym nie zainstalowano właściwego środowiska Java (JRE).	<p>Jeśli w czasie instalacji ConsoleOne użytkownik zrezygnuje z instalowania środowiska JRE, a zainstalowane środowisko JRE jest inne niż wymienione w podrozdziale „Wymagania systemowe dla Linux” na stronie 24 lub „Wymagania systemowe dla Solaris” na stronie 27, można będzie dodać dostarczone z produktem środowisko JRE do instalacji ConsoleOne (w tym celu w wierszu poleceń należy wpisać komendę <code>c1-install -c jre</code>). Jeśli jesteś pewien, że chcesz uruchomić program z innym środowiskiem JRE ustaw zmienną systemową JRE_HOME lub C1_JRE_HOME na lokalizację, w której znajduje się dane środowisko JRE. Program ConsoleOne określa wykorzystywane środowisko JRE w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jeśli zmienna C1_JRE_HOME jest zdefiniowana, wykorzystywane jest określone nią środowisko JRE. • Jeśli zostanie zainstalowane środowisko JRE dostarczone z produktem ConsoleOne, będzie ono wykorzystywane. • Jeśli zmienna JRE_HOME jest zdefiniowana, wykorzystywane jest określone przez nią środowisko JRE. • W przeciwnym razie program ConsoleOne wyświetla komunikat błędu i kończy pracę.
Uruchamiasz program ConsoleOne zdalnie za pomocą sesji terminalu X na komputerze bez podsystemu X.	<p>Jeśli program ConsoleOne jest zainstalowany na komputerze z systemem Linux lub Solaris i próbujesz go uruchomić zdalnie za pomocą sesji terminalu X na komputerze, na którym uruchamiana jest sesja terminalu, musi być zainstalowany podsystem X. Sesja terminalu X musi być skonfigurowana w sposób umożliwiający transmisję ze zdalnego hosta i wykorzystywanie lokalnego podsystemu X do wyświetlania.</p>

Program działa bardzo wolno

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Najczęściej przyczyną jest brak wystarczającej ilości pamięci RAM. Mała pojemność pamięci sprawia, że ConsoleOne stopniowo działa coraz wolniej.	<p>Sprawdź, czy program ConsoleOne jest uruchomiony na systemie, którego konfiguracja jest zgodna z zaleceniami zamieszczonymi w podrozdziale „Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne” na stronie 19. Największy wpływ na sprawność działania programu ma dodatkowa pamięć RAM, zwłaszcza, gdy generuje się raporty. Jeśli program ConsoleOne jest uruchomiony od dłuższego czasu, można spróbować uruchomić go ponownie.</p>

Potrzebuję całkowicie nowej instalacji lokalnej

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Większy produkt, który zainstalował ConsoleOne, może nie oferować możliwości zainstalowania ConsoleOne lokalnie na dysku twardym.	Patrz „ Instalowanie i uruchamianie ConsoleOne ” na stronie 19 . Pamiętaj, aby podczas instalacji wybrać dysk lokalny.

Nie mogę znaleźć drzewa eDirectory, do którego chcę się zalogować

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Serwer, z którego patrzy się na sieć, nie widzi wszystkich drzew.	Jeśli program ConsoleOne jest uruchomiony w systemie Windows, w oknie Połączenia NetWare (czerwone N na pasku zadań Windows) ustaw inny serwer jako serwer główny. Wyświetl następnie od nowa listę drzew w ConsoleOne.

Świeżo utworzony użytkownik nie jest w stanie się zalogować

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Jeśli podczas tworzenia obiektu użytkownika okno dialogowe Ustaw hasło zostało anulowane, dla konta użytkownika nie została utworzona para obiekt-klucz (hasło eDirectory™).	Przejdź do strony właściwości Ograniczenia hasła obiektu użytkownika i kliknij przycisk Zmień hasło, aby utworzyć parę obiekt-klucz (hasło eDirectory).

Nie można utworzyć obiektu wolumenu lub mapy katalogu

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Drzewo eDirectory, w którym chcesz utworzyć obiekt wolumenu lub mapy katalogu, nie zawiera serwera NetWare.	<p>Drzewo musi zawierać serwer NetWare, gdzie znajduje się wolumen NetWare, bo inaczej nie można utworzyć w drzewie obiektu wolumenu ani mapy katalogu.</p> <p>UWAGA: Aby zapewnić dostęp z jednego drzewa do systemów plików NetWare innych drzew, można w pierwszym drzewie utworzyć obiekty serwerów i wolumenów NetWare, które wskazują na serwery i wolumeny NetWare w innych drzewach. Obiekty serwerów NetWare muszą zostać utworzone przed utworzeniem obiektów wolumenów lub map katalogów.</p>

Nie można przerwać operacji związanej z partycją

Przyczyna	Rozwiązanie
ConsoleOne nie dysponuje jeszcze zdolnością przerywania operacji związanej z partycją, która została uruchomiona przez innego administratora.	Należy w tym celu użyć starszej wersji narzędzia NDS [®] Manager [™] .

Problemy z generowaniem raportu

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Za mało pamięci RAM	Do wygenerowania większych raportów często potrzeba bardzo dużo pamięci. W komputerze z systemem Windows, gdzie generuje się raport, musi być co najmniej 128 MB pamięci RAM.
Katalog raportów jest uszkodzony	Usuń obiekt katalogu raportów i utwórz go ponownie. Następnie spróbuj wygenerować raport od nowa. Aby utworzyć obiekt katalogu raportów, w drzewie eDirectory musi znajdować się wolumen NetWare, w którym będzie można instalować pliki katalogu raportów.
Być może raportowanie nie zostało prawidłowo skonfigurowane	Patrz „ Konfigurowanie raportowania ” na stronie 117.

Nieaktywne pole lub opcja

Możliwa przyczyna	Rozwiązanie
Niekiedy pole lub opcja stają się dostępne dopiero po zmodyfikowaniu innego pola lub ustawienia.	Kliknij przycisk Pomoc, aby uzyskać informacje na temat używania konkretnych pól i opcji.
Być może nie masz praw dostępu do informacji lub wykonywania operacji związanych z tym polem lub opcją.	Sprawdź swoje uprawnienia efektywne do właściwości eDirectory, która jest związana z tym polem lub opcją. (Patrz „ Podgląd praw efektywnych ” na stronie 65). W razie potrzeby skontaktuj się z administratorem sieci w celu uzyskania odpowiednich praw.

Znane niedociągnięcia i ograniczenia

Poniżej opisujemy znane niedociągnięcia i ograniczenia tej wersji programu ConsoleOne. Większość z tych problemów zostanie rozwiązanych w następujących wersjach programu.

Niedociągnięcie lub ograniczenie	Obejście
Wyszukiwanie eDirectory zwraca tylko pierwszych 1 200 obiektów.	Jeśli wyszukiwanie zwraca 1 200 obiektów i można spodziewać się dalszych, należy zawęzić kryteria wyszukiwania, aby otrzymać mniej obiektów.
Przejdźcie do obiektu w prawym panelu przez wpisywanie jego nazwy nie działa, jeśli na liście jest ponad tysiąc obiektów.	Użyj Edycja > Znajdź, aby znaleźć obiekt, lub użyj Widok > Filtr, aby ukryć obiekty innych typów, a następnie wpisz nazwę obiektu.
Nie można wybierać dużych zbiorów obiektów eDirectory z listy zawierającej ponad 1000 obiektów. (Ponieważ ConsoleOne pobiera listę obiektów z eDirectory we fragmentach, nie pozwala na zaznaczanie obiektów z różnych fragmentów, chociaż nie widać, gdzie te fragmenty się kończą.)	Zaznacz mniejszy zbiór obiektów i powtarzaj operację do skutku, czyli ukończenia zadania.
Nie można zastosować zmiany do właściwości wielowartościowej w eDirectory, jeśli łączny rozmiar danych przekracza 48 kB. Na przykład na usunięcie tysiąca nazw użytkowników liczących średnio 24 znaki z listy przynależności potrzeba około 48 kB. (Każdy znak to dwa bajty.)	Zastosuj zmiany w mniejszych częściach.

Niedociągnięcie lub ograniczenie	Obejście
<p>Licznik obiektów eDirectory w prawym panelu (widoczny w prawym dolnym rogu) przybiera wartości przybliżone, gdy liczba obiektów przekracza tysiąc.</p>	<p>Jeśli dane zadanie dotyczy ponad tysiąca obiektów i do jego wykonania potrzebny jest licznik precyzyjnie podający liczbę obiektów, użyj programu NetWare Administrator.</p>
<p>Nie wszystkie wartości wielowartościowej właściwości eDirectory są wyświetlane, jeśli jest ich za dużo, aby mogły zmieścić się w pamięci RAM dostępnej dla programu ConsoleOne.</p>	<p>Zwiększ dostępną pamięć RAM (spróbuj zamknąć wszystkie inne programy) i wyświetl listę od nowa. Obecnie Novell eDirectory™ zwraca do ConsoleOne wszystkie wartości właściwości jednocześnie. W następnych wersjach eDirectory zostanie to zmienione, aby wartości właściwości były dostarczane w określonych częściach.</p>
<p>Nazwy wartości na listach są tylko po angielsku. (ConsoleOne odczytuje je bezpośrednio ze schematu eDirectory, który jest wyłącznie po angielsku.)</p>	<p>Jeśli utrudnia to wykonanie zadania, zapraszamy do serwisu internetowego firmy Novell, aby złożyć wniosek o modyfikację. W międzyczasie można wykonać zadanie przy użyciu programu NetWare Administrator.</p>
<p>Ograniczanie zajmowanego przez użytkownika obszaru wolumenu lub rozmiaru folderu nie działa na wolumenie NSS.</p>	<p>Możliwość limitowania obszaru na wolumenie NSS będzie oferowała jedna z następnych wersji programu. Program NetWare Administrator także nie oferuje tej możliwości.</p>
<p>Generowanie i drukowanie raportów nie działa, jeśli program ConsoleOne jest uruchomiony na komputerze z systemem innym niż Windows*.</p>	<p>Uruchom ConsoleOne na komputerze z systemem Windows wyposażonym w przynajmniej 128 MB pamięci RAM.</p>
<p>Indywidualne ustawienia widoków ConsoleOne nie są zachowywane do następnych sesji. Jedynym wyjątkiem jest ustawienie stron właściwości obiektów (np. zmiana kolejności i ukrywanie stron), które jest zapisywane.</p>	<p>Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, patrz „Dostosowywanie widoków” na stronie 47.</p>
<p>Gdy program ConsoleOne jest uruchamiany w systemie Linux, w polach dla wielu wartości można jednocześnie wprowadzić co najwyżej dwie wartości.</p>	<p>Jest to problem związany z obsługą środowiska Java w systemie Linux; zostanie on rozwiązany w jednej z następnych wersji programu. Obecnie należy wprowadzić dwie wartości, zamknąć okno właściwości, otworzyć je ponownie i wprowadzić kolejne dwie wartości, aż do skutku.</p>

Niedociągnięcie lub ograniczenie	Obejście
W przypadku uruchamiania programu ConsoleOne w systemie Solaris, kliknięcie odnośnika lub opcji menu w celu przejścia do strony WWW w przeglądarce powoduje błąd, jeśli program Netscape nie został zainstalowany i ścieżka do niego dodana do zmiennej systemowej PATH.	Należy zainstalować program Netscape i do zmiennej systemowej PATH dodać katalog, w którym znajduje się plik wykonywalny programu.